

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 19 БЕРЕЗНЯ 1999 ЧИСЛО 12 VOL. CVI FRIDAY, MARCH 19, 1999 No. 12

Великий "інтеґратор" залицяється до України

12-13 березня в Україні із робочим візитом перебував Президент Білорусі Олександр Лукашенко. Глави обох держав підписали два документи – угоду про спрощення порядку зміни громадянства білоруських громадян, що постійно проживають в Україні та громадян України, що постійно проживають в Білорусі та міжурядовий протокол про пункти перепуску. О.Лукашенко повідомив, що на сьогодні нараховується 16 тис. бажаючих переїхати з України до Білорусі і тисяча громадян, які хочуть переїхати з Білорусі в Україну. "Ми готові прийняти усіх бажаючих", – сказав він. Президент Кучма підтримує спільні консультації між українцями, білорусами та росіянами та розробку меморандуму "про наше стратегічне партнерство" в усіх сферах, а не лише в економіці. Про це заявив Лукашенко на спільній прес-конференції.

Цікаво, що про позицію Кучми чомусь говорив не сам Кучма, а його білоруський гість, неначе до-

(Закінчення на стор. 6)

Гість небажаний, ще гірший за Ткаченка...

КИЇВ. 13 березня.– У зв'язку з візитом в Україну президента Білорусі Олександра Лукашенка, що розпочався вчора, представники Народного руху України, Конгресу українських націоналістів, Всеукраїнського молодіжного об'єднання "Молодь — надія України" пікетували посольство Білорусі в Україні з гаслами "Лукашизм — фашизм!", "Лукашенка — до суду!"

Як наголосив голова об'єднання "Молодь — надія України" Вадим Гладчук, приїзд О.Лукашенка в Україну небезпечний для України, оскільки президент Білорусі виступає за приєднання нашої держави до союзу Росія-Білорусь. Учасники пікетування також засудили депутатів ВР, котрі "сфальсифікували рішення про вступ України до МПА СНД" і закликали Конституційний суд правдиво розглянути відповідні звернення НРУ та КУНу до цієї інстанції і винести справедливе рішення. А до спікера ВР О.Ткаченка присутні на зібранні звернулися з вимогою "В МПА нас не тягни, то — притулок сатани", і порадили йому: "За союзом ностальгія? Чемодан, вокзал, Росія!"

Від білоруського посольства учасники акції пройшли маршем до будівлі адміністрації президента України.

(Текст і фото з газети "Вечірній Київ")

Конґрес США заслухав питання допомоги Україні на 2000 рік

4 березня в Конґресі США відбулися слухання питань надання фінансової допомоги країнам світу для здійснення різноманітних програм. Слухання були відкриті для громадськости.

Тиждень раніше Державний секретар М.Олбрайт свідчила у Конгресі США про стан реформ в Україні та вирішення непорозумінь між чужоземними інвесторами та урядом України. М.Олбрайт підкреслила важливість партнерства між двома країнами та зазначила, що „США далі підтримуватимуть економічні та політичні реформи в Україні, вимагатимуть проведення законних та відкритих виборів, продовжуватимуть співпрацю щодо приєднання України до НАТО та надаватимуть допомогу для знищення ядерної зброї".

4 березня на конґресових слуханням про фінансову допомогу потребуючим країнам, в тому числі й Україні, в 2000 році на користь Україні свідчили два члени Конґресового Українського Кокусу (КУК) та представник Українського Конґресового Комітету Америки (УККА)

Члени Конгресового Українського Кокусу – конґресмени Мавріс Гінсі та Боб Шефер – обидва українського походження, зупинилися на реформах, проведених урядом України у минулому році, висловивши повну підтримку пропозиції президента стосовно фінансової допомоги Україні у 2000 році, яка становить 219 млн. долярів.

Українсько-американську громаду представляв директор Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) і Вашингтонського бюра Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Михайло Савків, мол. Він виступив проти процесу сертифікації, через який Україна проходить вже два роки підряд, та звернувся до членів Підкомісії з закордонних операцій з проханням не поєднувати процес сертифікації з проблемами чужоземних інвесторів в Україні.

Голова Підкомісії із закордонних операцій у Палаті Представників Соні Келаген підкреслив досягнення України, підкресливши, що Україна – „ясна зірка" колишнього Совєтського Союзу та є однією з провідних у здійсненні економічних реформ.

Л. Кучма привітав закарпатців з ювілеєм

Київ. 15 березня. УНІАН. Президент Кучма привітав жителів Закарпаття з нагоди 60-ї річниці проголошення Карпатської України. У привітанні, зокрема, говориться, що проголошення 15 березня 1939 р. незалежної Української держави в Карпатах стало важливим кроком на шляху відродження соборної України. Хоча доля Карпатської України склалася трагічно, зазначає Л.Кучма, народ береже пам'ять про карпатських січовиків, які пролили свою кров за право жити у власній державі. Глава держави побажав закарпатцям, які спільно з усім українським народом будують сьогодні демократичне суспільство, щастя, благополуччя, громадянської злагоди й миру.

Новий порядок отримання віз

В Україні запроваджується новий порядок оформлення візових документів для в'їзду в країну – повідомив на брифінгу в МЗС начальник консульського управління Віктор Кирик. Новий режим в'їзду в Україну чужоземних громадян затверджено постановою Кабінету міністрів 20 лютого цього року. Перехід на новий режим має бути завершено до 1 грудня. Тепер візи видаватимуться тільки в закордонних установах України. В.Кирик сказав, що новий порядок спрощує в'їзд в Україну чужоземних громадян. Він також дає можливість активніше розгорнути боротьбу з нелеґальною міґрацією. Начальник консульського управління повідомив, що минулого року прибуток до державного бюджету від роботи консульської служби сягнув 30 млн. дол. Нині 114 тис. 540 громадян України перебувають на постійному обліку за кордоном, з них близько 50 тис. – у Німеччині, близько 22 тис. – у США, понад 21 тис. – в Ізраїлі. З 1993 р. в Україні діяли тимчасові правила в'їзду в країну.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

З України і надалі вивозяться гроші

Валютні цінності, які незаконно перебувають за межами України, складають 4 відсотки загальної суми експорту або 8 млрд. 179 млн. дол., сказав Президент України Кучма на засіданні Координаційного комітету для боротьби з корупцією і організованою злочинністю. За його словами, намагання повернути в Україну валютні цінності, які незаконно зберігаються за кордоном, не мали успіху. Через термін давности вже неможливо буде повернути валютних цінностей на суму 529,5 млн. грн. "Уряд стоїть із простягнутою рукою перед міжнародними фінансовими організаціями, а в цей час мільярди гривень конвертуються, перераховуються, вивозяться за кордон, працюють на кримінал". Лише у Києві за минулий рік припинено діяльність шести так званих "конвертаційних центрів" – по суті організованих злочинних угруповань, які встигли конвертувати понад 1 млрд. грн.

Рух висловлюється за коаліційний уряд

Народний Рух України виступає за формування реформістського коаліційного уряду, – заявив на прес-конференції в середу голова Руху та його фракції в парляменті Юрій Костенко. На його переконання, у березні з ініціятиви комуністів та соціялістів в парляменті знову виникне питання відставки Кабінету Міністрів. Ю.Костенко вважає, що коаліційний уряд можна створити за умови формування конструктивної більшости у Верховній Раді на противагу "лівій ситуативній більшості". Провідник Руху повідомив, що його фракція в парляменті вже розпочала переговори з представниками фракцій "Громади", НДП, ПРП, "Незалежних", а також "Відродження регіонів" з метою створити реформаторську більшість. За його словами, у парляменті - лише 160-170 "лівих" народних депутатів, решта підтримують політику економічних реформ. Вже є домовленість про консультації з Президентом щодо формування коаліційного уряду. За умови створення такого уряду Рух готовий взяти 10 відсотків портфелів. Костенко водночас вважає, що більшість міністрів нинішнього Кабміну можна залишити на своєму місці.

Зростає мале підприємництво

Протягом 1997-1998 рр. кількість малих підприємств зросла на 52 тис. одиниць (в 1,5 раза), створено 300 тис. нових робочих місць, засновано понад 640 нових спільних підприємств з прямими чужоземними інвестиціями та близько 700 фармерських господарств. В Україні існує близько 148 тис. малих підприємств, 4,76 тис. спільних підприємств, 35,5 тис. фармерських господарств та 900 тис. індивідуальних підприємців. Частка малих підприємств у внутрішньому валовому Україні становить лише 7-8 відс., що в 10-12 разів менше, ніж в економічно розвинутих країнах. Розвиток підприємництва стримують суперечливість, неповнота та нестабільність нормативно-правової бази, неврегульованість відносин власности; недосконалість оподаткування та відсутність фінансово-кредитної підтримки підприємництва. Сьогодні існує 1,8 тис. документів, які регляментують право застосування грошової кари для суб'єктів підприємницької діяльности, в той час як їх має регулювати один закон. В Україні існує близько 100 органів, що контролюють суб'єктів підприємництва.

Скорочується український експорт до Росії

У 1998 році загальний обсяг зовнішньоторговельного обігу між Україною і Росією становив лише 12 млрд. 532,2 млн. дол., що на 17,1 відсотка менше, ніж у 1997 році. Загальний експорт товарів і послуг зменшився на 27,7 відсотка, тоді як обсяг імпорту становив 7 млрд. 377 млн. дол., і зменшився на 9 відсотків.Темпи скорочення українського експорту в Російську Федерацію минулого року більш ніж втричі випереджали скорочення російського імпорту в Україну. Це причинилося до зростання негативного сальдо українсько-російської торгівлі та до стійкої тенденції падіння питомої ваги торгівлі України з РФ.

Національ-демократичні партії – за вступ України до НАТО

За ініціятивою Народного руху України проходить масова акція "Україну – в НАТО" з нагоди вступу Польщі, Чехії та Мадярщини до Північно-атлантичного альянсу. Близько тисячі учасників акції, взявшись за руки, утворили живий ланцюг між посольствами Польщі, Чехії та Мадярщини і скандували: "Україну в НАТО!", "Україну в Европу, Лукашенка – у Москву!" В акції беруть участь НРУ (Юрія Костенка), РХП, КУН, Молодий Рух України, Київська асоціяція студентських клюбів. Учасники акції поставили свої підписи під зверненням на ім'я Президента з вимогою "проявити політичну волю і подати заяву на вступ України до Европейської Спільноти та НАТО". Провідник НРУ Ю.Костенко головною метою акції назвав спонукати уряд "зробити рішучий крок" убік Заходу. "Ми розуміємо, - сказав він, - що цей процес може розтягнутися у часі, однак першим кроком на цьому шляху має стати офіційна заява уряду і Президента про наміри приєднатись до цього військово-політичного бльоку".

Погіршується якість продуктів в столиці

У 1998 році Київське міське управління у справах захисту прав споживачів забракувало 28 відсотків перевірених на якість товарів, повідомив начальник управління Микола Козаков. У 1997 році цей показник становив 15 відсотків. За його словами, при перевірках якости продукції бракується майже кожна четверта тонна хлібних і пекарських виробів, кожна друга тонна цукру, половина продукції з незбираного молока, олії і 60 відсотків сирів. Протягом 1998 року забраковано 70 тис. літрів мінеральної води і 84 тис. літрів (38,7 відсотка перевірених) безалкогольних напоїв. За останніх два роки через вживання неякісних горілчаних виробів померло 10 тис. осіб. Гостро стоїть також проблема використання у дитячих закладах міста несертифікованих імпортних продуктів.

Утискають гомосексуалістів і лезбіянок

Регіональний інформаційний і правозахисний Центр для ґеїв і лезбіянок "Наш світ" скерував у Міністерство юстиції України лист, в якому повідомляється про "явне порушення законности стосовно людей гомосексуальної орієнтації" з боку органів юстиції в Україні, як це трапилось, наприклад, в Управлінні юстиції Луганської области. За словами авторів листа, "документи громадської організації не розглядалися з точки зору чинного законодавства, а були піддані "особливому" розглядові. "Ґеїв і лезбіянок було виділено в окрему групу осіб, над якою було поставлене питання про "леґальність їх існування" і правомірність створення ними суспільних об'єднань громадян. Це дискримінація громадян України на основі статевої орієнтації".

Україна закріплюється на світовому ринку зброї

Вже втретє за останні роки Україна бере участь у міжнародній виставці озброєнь "Айдекс-99". Ця чи не найпрестижніша такого роду виставка відкрилася 14 березня у столиці Об'єднаних Арабських Еміратів Абу-Дабі. Як поінформував заступник міністра промислової політики України Валерій Казаков, цього року українське озброєння демонструватиметься не лише на "Айдекс-99", а й у авіяційно-космічному сальоні в Ле-Бурже (Франція) та на виставці військової техніки "Айдеф" (Туреччина).

Єдиним діючим зразком танка на міжнародній виставці озброєнь "Айдекс-99" буде український танк Т-84, суттєво удосконалений, з навіть дещо зміненим зовнішнім виглядом. Участь танка у виставці закріплює за Україною репутацію одного із світових провідників бронетанкобудування. Переговори про поставки бронетехніки з багатьма країнами Близького Сходу, Південно-Східної Азії, Латинської Америки та Африки веде завод ім.Малишева, який теж представлений на виставці. Поряд із виробництвом і розробкою нової бронетехніки, завод проводить модернізацію її окремих видів, в тім і совєтські танки усіх повоєнних поколінь. Сьогодні у 40 країнах світу налічується близько 70 тис. танків Т-55, близько 10 тис. Т-72 в арабському регіоні, які значно дешевше модернізувати, аніж закуповувати нові види. Саме в цьому напрямку керівник заводу бачить значні перспективи співробітництва. Свого часу після участи у виставках "Айдекс-95" і "Айдекс-97" Україна уклала, зокрема, контракти на поставки до Пакистану 320 танків Т-80УД, партії бронетранспортерів – до Індонезії, активізувала співробітництво з Францією, Чехією, а також стала учасником українокитайсько-пакистанського проєкту створення нового танка МБТ-2000.

За інформаціями УНІАН.

ФАКТИ

З 1 квітня тарифи на електроенергію для населення буде підвищено на 20 відсотків, а на природний ґаз, що використовується для комунально-побутових потреб, – на 25 відсотків.

◆

За чотири останніх роки в Україні знешкоджено 4110 організованих злочинних угрупувань. На сьогодні в країні діє понад 200 відомих злочинних угрупувань.

◆

У 1998 році на службі загинуло 74 працівника міліції, було поранено 450 міліціонерів.

◆

У 1998 році на Китай припадало 6-8 відсотків загального обсягу експорту України.

◆

За період із 1990 по 1998 рік валова продукція сільського господарства України зменшилися у 2 рази, в тім виробництво цукру – з 5,4 до 1,9 млн. т, олії – з 1,1 до 0,42 млн. т.

◆

Китай надав Україні гуманітарної допомоги для ліквідації наслідків повені в Закарпатті на 5 млн. юанів.

◆

Україна не змінить своєї позиції щодо Чорнобильської АЕС, заявив Президент Кучма: "Ми не можемо закрити ЧАЕС і залишитися без тих потужностей, що сьогодні потрібні країні".

◆

На 1 січня 1999 року заборгованість держбюджету України, не враховуючи соціяльних боргів, становила 4 млрд. грн.

◆

Минулого року 55 відсотків промислових і 90 відсотків сільськогосподарських підприємств України були збитковими. Через різного роду пільги до державної скарбниці не надійшло податків на суму 21 млрд. грн.

◆

Згідно з рішенням парляменту від 18 лютого, термін альтернативної військової служби становитиме 27 місяців, а для осіб із повною вищою освітою – 18 місяців. Раніше цей термін складав відповідно 36 та 24 місяці.

◆

Атомні електростанції України виробили в лютому 45,7 відсотка усієї електроенерґії.

◆

Послугами міжнародної кібермережі "Інтернет" в Україні користується 500-600 тис. чоловік або 1 відсоток населення. У Росії – 2 відсотки. В Европі цей показник коливається в межах від 8 до 17 відсотків. У США – приблизно 15 відсотків.

◆

З 5 по 11 березня внаслідок порушень правил безпеки на підприємствах України сталося 28 смертельних нещасних випадків.

◆

За інформацією Лондонського інституту стратегічних досліджень, Україна сьогодні займає 9 місце у світі за поставками військової продукції.

◆

Курси закордонних валют на 12 березня :

Доляр США	**– 3.7370 грн.**
Німецька марка	**– 2.1550 грн.**
Евро	**– 4. 2100 грн.**

"Ми живемо в кредит за рахунок майбутніх поколінь. Держава бере кредити на 10-15 років. Нинішня влада уже не буде розраховуватись за них, а відповідатиме молодь", – заявив народний депутат Євген Марчук під час зустрічі з провідниками партій і громадськістю 12 березня в місті Хмельницькому. Є. Марчук вказав на неконтрольованість і скорумпованість влади в Україні, а також невдалий підбір кадрів. У країні зараз спостерігається "пізній брежнєвізм" – одні й ті ж кадри "ходять по колу". На його думку, до влади повинні прийти "розумні професіонали".

13-14 березня на Волині та Рівненщині відбулися обласні форуми Всеукраїнського громадського об'єднання "У XXI століття – з Євгеном Марчуком!". На них виступив народний депутат Є. Марчук, який ще раніше заявив про свою участь у президентських виборах. Є.Марчук також зустрівся із громадою Луцька, Рівного і Дубна. За твердженням голови рівненської обласної організації Соціал-демократичної партії Валентини Юскович, на президентських виборах Є.Марчука вже готові підтримати понад десять політичних партій центристського та національ-демократичного спрямування, більшість з яких входить до спілки національно-демократичних сил "Єдність". Голова обласної організації НДП Ігор Лех заявив, що частина центристських партій та громадських організацій, які увійшли до об'єднання "Злагода", віддають перевагу Президенту Кучмі.

* * *

Більшістю голосів ("за" – 11 "проти" – 6) політвиконком Народно-демократичної партії ухвалив рішення рекомендувати політраді НДП та територіальним організаціям партії підтримати на президентських виборах кандидатуру Леоніда Кучми, повідомив на прес-конференції 15 березня голова НДП Анатолій Матвієнко. Він нагадав, що в партії існує три пропозиції щодо висунення кандидата в президенти: перша – Л. Кучма, який забезпечить подальші реформи в Україні, друга – висунення нинішнього Президента лише за умови виконання ним вимог партії, і третя – висунення іншого спільного кандидата від демократичних сил. Провідник НДП зазначив, що остаточне рішення щодо кандидатури Кучми буде прийнято на другому етапі IV з'їзду партії у травні. За його словами, рішення керівних органів партії не є обов'язковим для делегатів з'їзду. Водночас він висловив думку, що ухвала з'їзду "прискорить дискусію і примусить партійні осередки швидше вносити свої пропозиції на наступний етап з'їзду".

Це - змова проти нашого майбутнього

Конгрес української інтелігенції та Українська Всесвітня Координаційна Рада розповсюдили заяву з приводу приєднання України до МПА СНД

3 березня 1999 року Українська держава зазнала відчутного удару, констатується в заяві. Антиукраїнські прислужники російських імперіялістів методами шантажу й погроз заблокували міжнародні зносини України, а потім через порушення регламенту і фальшування процесу голосування присилували Верховну Раду прийняти смертельно небезпечну для нашої держави, нашого народу ухвалу про приєднання до Міжпарляментської асамблеї – одного з інструментів Москви у відновленні гегемонії на теренах СНД.

Цю перемогу колярборантів невдовзі відчує на собі кожен громадянин України, застерігається в заяві. Досі самовбивчий курс Росії на поновлення протистояння з Заходом стримувався тим, що вона втратила матеріяльні, військові, наукові, людські ресурси колишніх "радянських республік", не здатна побудувати власну повноцінну економіку й нагодувати росіян. Саме Україна була як раніше, так і тепер потрібна Росії як донор для нової імперської експансії на світовій арені. Вже й зараз Росія висмоктує з України величезні кошти через національну неповноцінність усіх гілок української влади, їхню неспроможність керувати державою, забезпечувати розвиток економіки й добробут народу. Вступом до МПА українофоби у Верховній Раді, зомвившись із владою виконавчою, широко відчиняють двері для остаточного виснаження України на користь Росії. Нинішнє повернення Росії в Україну обіцяє стати найбільш жорстоким і нищівним, враховуючи величезний заряд україноненависництва, що сьогодні відверто демонструється в московських панівних верствах. Маючи досвід винищення за 70 років майже половини української нації, Росія не зупиниться ні перед чим, щоб остаточно стерти з лиця землі українство.

Нинішня стрімка фашизація Росії загрожує насамперед українському народові. Недарма, жебраючи за кордоном позики й гуманітарну допомогу, не виплачуючи мільйонам росіян зарплати й пенсії, Москва витрачає мільярдні кошти на посилення русифікації України через свою пресу, на підтримку антиукраїнських партій та організацій, на підривну роботу в нашій державі. Конгрес української інтелігенції, говориться в заяві, закликає усіх громадян нашої держави нарешті усвідомити смертельну російську загрозу підступних гасел "інтеґрації". Росія ніколи не дотримувалася принципів міжнародного права, тим паче, не зробить винятку і для України. Рівноправного партнерства з Україною у Москві ніколи ніхто не визнавав, не припускає його й зараз. Хай у цей критичний для українського народу час реваншистського наступу ліквідаторів України загостриться наше почуття відповідальности за свою власну долю й долю держави! Хай усі гілки нинішньої безсилої, антинаціональної влади відчують, що історія вмикає лічильник розплати за їхню капітуляцію перед підступним і зажерливим сусідом.

АМЕРИКА І СВІТ

У Вашінґтоні триває політична боротьба

ВАШІНҐТОН. – Уряд президента Била Клінтона і республіканські члени Конгресу ведуть завзяту суперечку щодо того, скільки офіційно виявленої інформації про те, що Китай придбав найбільш чутливу американську військову технологію, можна оприлюднити. Ще минулого грудня двопартійна комісія одноголосно схвалила докладний звіт, в якому стверджує, що Китай впродовж останніх 20 років шкодив державній безпеці США викраданням ядерних таємниць і придбанням американської технології. Відтоді Білий Дім і згадана комісія, без зайвого розголосу, намагаються устійнити, скільки того звіту можна оприлюднити. Обидві сторони погоджуються в тому, що щось з нього треба оприлюднити, тільки ніяк не можуть погодитись, що саме. В останніх тижнях суперечка стала дещо напруженою та повернула на більш партійні стежки. Крім того, ця справа додала свіжих набоїв критикам політики Б. Клінтона щодо Китаю напередодні запланованих важливих розмов між Пекіном і Вашінґтоном.

Єльцин усунув Б. Березовського з важливої посади

МОСКВА. – Користаючи з права голови Ради керівників Співдружности Незалежних Держав президент Росії Боріс Єльцин на початку березня усунув Бориса Березовського зі становища виконавчого секретаря СНД. Б. Березовського на цю посаду призначено на пропозицію президентів України і Грузії під час вершинних нарад НСД у Москві минулої весни. Як повідомила президентська пресова служба, Б.Єльцин сказав, що Б. Березовський переступив межі своїх виконавчих прав і не перевів у життя розпоряджень (точно не зясованих) голови ради керівників СНД. Виконуючим обов'язків секретаря СНД на місце Б. Березовського, російський президент призначив його попередника Івана Коротченю. Звільнення Б. Березовського мусить бути підтримане президентами країн-членів СНД.

Губернатор Дж. В. Буш перевіряє свої президентські можливості

ОСТИН, Тек. – Минулого тижня тексаський губернатор Джордж В. Буш, син колишнього президента США, на величавому політичному видовищі представив свій 10-членний Комітет для вивчення можливих успіхів його кандидатури у президентських виборах. Комітет складається з відомих членів Республіканської партії й є етнічно та ідеологічно різноманітним за складом. Завданням комітету є переконати громадськість, що саме Джордж В. Буш буде найкращим кандидатом у 2000 році на президентське крісло, а разом з тим здобути конечні політичну підтримку і фонди. Для більшого ефекту дорадники Дж. В. Буша розповсюдили листи тих, які підтримують його кандидатуру, включно з 72 членами Палати Репрезентантів і п'ятьма сенаторами.

Україна і Польща домовились про співпрацю

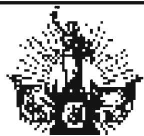
КИЇВ. – Юрій Кравченко, міністер внутрішніх справ України і його польський колега Януш Томашевскі на зустрічі в Києві у середу, 3 березня, підписали угоду про співпрацю у боротьбі з організованою злочинністю. Ю. Кравченко твердить, що така співпраця завершиться розформуванням майже 60 кримінальних угрупувань, котрі діють в обидвох країнах. Подібні дотеперішні спільні акції допомогли навести порядок на польсько-українському кордоні. І у висліді, ствердив Ю. Кравченко, в Польщі перестала існувати така річ, як „українська мафія". У відповідь на це твердження Ю. Кравченка ведучий польського телебачення зауважив, що делеґація Польщі була дещо „здивована" такою реплікою, бо українці в Польщі є найчисленнішою кримінальною групою з колишніх республік СССР.

Прийнято нових членів до НАТО

ІНДЕПЕНДЕНС, Мо. – Тут 12 березня міністри закордонних справ Чеської Республіки, Польщі та Мадярщини передали Меделин Олбфайт, секретареві Державного департаменту, протоколи вступу своїх країн до Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). Церемонія вступу відбулася у президентській бібліотеці Трумана в Індепенденсі, Міссурі. Як тільки М. Олбрайт прийняла ці протоколи, всі три країни офіційно стали країнами-членами НАТО. Їхні системи повітряної оборони будуть включені в систему НАТО. Спочатку було заплановано відбути цю церемонію прийняття нових країн-членів на вершинній зустрічі в квітні у Вашінґтоні на святкуваннях 50-річчя НАТО. Згідно з твердженнями Державного департаменту, всі три країни наполягали на прийнятті їх перед згаданою вершинною зустріччю, щоб вони могли брати в ній участь як повноправні члени НАТО. Прийняття цих країн до НАТО символізує також і повернення їх до центру європейської цивілізації.

Зрезиґнував німецький міністер фінансів

ФРАНКФУРТ, Німеччина. – Німецький міністер фінансів лівого спрямування Оскар ЛяФонтен, який також є керівником правлячої партії, несподівано зрезиґнував з обидвох становищ після того, як не зміг подолати опозиції щодо його фінансової політики. Цю політику він виразно спрямовував на ліві рейки та через те мав часті непорозуміння з більш прагматичними та пробізнесовими інстинктами канцлера Ґергарда Шродера. Резиґнація О.ЛяФонтейна була несподіванкою для багатьох, включно з канцлером Ґ. Шродером, і може мати впливи не тільки на Німеччину, але й поза її кордонами. Покищо ніхто не може передбачити наслідків цього кроку. Аналітики схиляються в сторону думки, що це може позитивно вплинути як на економіку Німеччини, так і на політичну стабільність уряду канцлера Ґ.Шродера.

СВОБОДА

— SVOBODA —

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто
Верстка — Павло Стокотельний;
Реклама і оголошення — Марія Шепарович. Адміністратор — Володимир Гончарик.

Межі доброчинности

Українська громада за межами України завжди була щедрою на допомогу своїм землякам в рідних містах і селах. Але впродовж тривалого лихоліття "залізна завіса" позбавляла потенціяльних добродіїв можливости йти за покликом милосердя і співчуття. Тепер становище змінилося, й численні українці, церковні громади та громадські організації в діяспорі приступили до систематичної чи епізодичної, в залежності від потреб, допомоги мешканцям України. Таку потребу спершу зумовило чорнобильське лихо, слідом за яким до Америки дійшли вістки про дальше зубожіння українського народу.

Проте доброчинність часто породжує небажаний наслідок, який полягає у призвичаюванні до дарів, прагненні отримати якомога більше, а у декого — взагалі перейти на утримання заможних заокеанських добродіїв. З приватних листів стає відомо, що дехто просить матеріяльної допомоги тільки тому, що сусіда отримав пачку з Америки, і його діти похвалилися подарованим. Трапляється, що гуманітарну допомогу перепродують на базарі за спекулятивною ціною. Почастішали й листи, коли прохання видається невмотивованим, біда — вигаданою, сума, про яку йдеться, перебільшеною.

Недавно газета вже винесла на суд громади проблему пожертв на будівництво нерідко завеликих церков і монастирів, яких, видається, будують більше, ніж притулків для старих і сиріт, лікарень чи шкіл тільки тому, що релігійні установи виявилися більш активними, а громада — податливішою на прохання. Попри те, що діяспора не зможе відбудувати усі храми України, непокоїть думка, що у селі біля помпезної церкви хиріють немічні діти, яким часто бракує взуття, щоб відвідати школу.

Шановне Київське крайове товариство політичних в'язнів і репресованих "Україна" задумало видати 4 томи документів про комуністичний терор в Україні і негайно надіслало до УНСоюзу кошторис видання на 3,400 долярів з урахуванням платні редакторам, винагороди авторам, складання і друк текстів та "непередбачені витрати". Звісно, поки живуть ще потерпілі від репресій, треба зібрати їхні спогади. Але в даному разі йдеться про архівні матеріяли, які нікуди вже не зникнуть. То може трохи зачекати із 4–томником, а допомогти знедоленим в'язням, які в таборах не заробили на старість?

До УНСоюзу звертається "Інкубатор Центр" Львівської політехніки, який за 5 років діяльности надав різні послуги 150 фірмам, виростив 9 фірм, став співзасновником акційного товариства. Коли таке успішне об'єднання просить грошей на відкриття студентської школи підприємництва і лідерства, то мимоволі уявляємо собі численних українців старшого віку, які доробилися якоїсь копійки на заводах і будовах, не маючи й гадки про фінансову допомогу Европейського співтовариства. То хто тепер має більше жертвувати?

Допомога діяспори пробуджує до діяльности численних махінаторів, які обіцяють виїзд до Америки за помірну плату. Саме так можемо ми витлумачити надіслану київським художником Юрієм П. заяву до ... Служби працевлаштування при УНСоюзі. З доданої газетної вирізки видно, що таку "службу" вигадано кимось в Україні, подано неіснуючий телефон і сумнівну адресу. Плати, юначе, за інформацію і проси працевлаштування у вигаданої служби!

Порушена тема і кілька наведених прикладів аж ніяк не означають, що діяспора не повинна допомагати Україні. Проте й обдаровуваним варто б реальніше оцінювати можливості діяспори й позбуватися уявлення, що в Америці доляри ростуть на городі, а місцеві українці просто лінуються їх збирати.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сьогоднішніх героїв

В останніх днях постійно мені насувається порівняння, як далеко змінилося розуміння „героя" за останніх декілька десятків років. Це різко виступило саме тепер, як американці, без різниці віку чи походження, дружно оплакують смерть „героя" бейзболу Джо Ді Маджіо. Як ствердили американські журналісти, на його похованні було лише 40 осіб, але „мільйони" того дня молилися за його душу. Вже тепер називають його „легендою", а всі засоби масової інформації посвячують йому довгі статті, описуючи вичерпно ціле його життя і славну бейзболову кар'єру. Кожний деталь його життя є широко пояснений, і напевно ще не оглянемося, як появиться книжка під назвою „Джо ді Маджіо – легенда бейзболу".

А тим часом, коли „увесь світ" довкруги нас оплакував відхід цього національного героя сьогодення, ми – українська спільнота – молилися та святочно відзначали наших героїв – Ольгу Басараб, Тараса Шевченка, Тараса Чупринку та вияснювали нашим дітям причини до таких святкувань – розповідали про геройську загибель в польській тюрмі Ольги Басараб, про передчасну смерть найбільшого українського співця нашої долі – Тараса Шевченка, і про трагічний кінець легендарного провідника УПА – Тараса Чупринки – Романа Шухевича.

І тут у мене насунулося саме це питання: чи у нас ще покутують інакші поняття геройства, чи це конечність – втримувати у молодого покоління патріотизм та пошану до наших славних людей, чи просто різниця у ментальності?

Але ні, здається, що таки тепер загально створилися інакші поняття щодо характеристики „славних людей", а давні десь заховалися в тіні радіо, телебачення, комп'ютера та Інтернету. І ми певні, що саме завдяки засобам техніки, що дозволяють кожній вістці летіти стрілою, в Україні так скоро знали про смерть Джо ді Маджіо, як ми тут, і він більшості мешканців нашої батьківщини не менш відомий, як в інших частинах світу.

А тим часом наші патріотичні, давні герої щойно пробиваються до умів молодшого покоління в Україні, й ледве знаходять у них зрозуміння. Чи заповниться у них колись ця прогалина у знанні нашої історії – чи залишиться вона вже назавжди незораним полем?

Зате, як гриби по дощі, ростуть нові ідоли того самого порядку, що тепер панує в США. Найкращих грачів „Динамо" знають усі напам'ять, як теж ім'я Григорія Суркіса. Кожен знає, хто такі Оксана Баюл, Андрій Шевченко чи Віталій Кличко.

До речі, „подейкують", що рішення Верховної Ради вступити до Міжпарляментської асамблеї СНД перейшло тому, що декілька із депутатів поїхало на футбольні змагання „Динамо" із еспанською дружиною „Реал", замість залишитися на нарадах і голосувати „проти". Чи справді так було – невідомо, але вже саме припущення вказує на те, що поняття геройства і важливости таки змінилося – хочемо ми того чи ні.

О–КА

Франк Сисин про історичні оцінки Богдана Хмельницького

14 березня у приміщенні Української Вільної Академії Наук у Ню Йорку відбулася лекція професора Франка Сисина "Богдан Хмельницький в оцінках Михайла Грушевського"

Відомий історик і знавець Козаччини, Франк Сисин ніколи не замикався у колі суто академічних проблем. Навпаки, він протягом довгого часу бере активну участь у полеміці навколо найгостріших питань української минувшини і сьогодення. Якщо до всіх його наукових кваліфікацій додати ще й те, що він головний редактор епічного проєкту перекладу англійською мовою "Історії України-Руси", то слід визнати, що авдиторія УВАН мала рідкісну нагоду почути науковця виняткової ерудиції і рідкісної обізнаности із предметом. Тим більше прикро, що такою нагодою скористалося небагато людей. *(Надолужити втрачене бажаючі зможуть в суботу, 27 березня, в НТШ, де Франк Сисин виступить із лекцією.)*

Доповідач у колі учасників дискусії, що відбулася після лекції. Зліва направо доктор Тамара Ґундорова (НАН України), професор Франк Сисин, директор Центру дослідження історії України ім. Петра Яцика Канадського інституту українських досліджень, доктор Анна Процик (CUNY), доктор Мирослава Знаєнко (Колюмбійський університет).

Постать ватажка Визвольної війни українського народу 1648-54 рр. завжди виходила поза межі винятково академічних питань, позаяк була одним із центральних мітів державотворчости і формування тотожности українців. Події останніх років загострили політичний і символічний аспект дискусії навколо Хмельницького. Зокрема, в

(Закінчення на стор. 10)

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

„895Бористен", а також „Дніпроавія"

Фідель Сухоніс – письменник, журналіст, телевізійний коментатор з Дніпропетровського – вже сім років видає з колеґами на громадських засадах літературно-мистецький, науково-популярний, публіцистичний щомісячний журнал „Бористен". Саме це, насамперед, стало підставою для нашої розмови в редакції „Свободи".

– Скажіть, Фіделю, дещо про „Бористен". Як вам з ним ведеться?

–„Бористен" – ровесник незалежної України, і в цьому є свій символізм, високий, якщо хочете, зміст. Перше число нашого журналу вийшло в липні 1991 року, за місяць до Акту Верховної Ради про державний суверенітет України. Як редактор, досі пам'ятаю першу сторінку того числа журналу. На ній зображено дівчинку, а під тим заклик: „Мамо і тату! Подумайте про моє майбутнє і оберіть незалежну Україну!". Від того часу в нас усталилася спрямованість видання: любов до рідної землі, до рідного народу, нашої мови, культури тощо. Водночас ми ніколи не були виданням заполітизованим.

– Дозвольте нескромне, можливо, запитання: звідки походить стартовий капітал „Бористена"?

– Тут немає нічого нескромного і таємного. В час горбачовської „відлиги" я вів програми на Дніпропетровському телебаченні, пов'язані з проблемами культури, мистецтва, нашого відродження. Тоді економіка, хоч діяла ще в совєтському режимі, працювала ліпше, а отже, коштів не бракувало. Ми створили об'єднання „Дніпротелепрескорпорація".Серед „хресних батьків" „Бористена" був і нинішній голова Національної ради з питань телебачення і радіомовлення України В. Петренко, заступник головного редактора „Літературної України" та секретар Спілки ПУ В. Чемерис

– Чи має „Бористен" контакт з американським читачем? Якою є практична користь вашого видання для того читача?

– Насамперед, з приємністю скажу: нас у ЗСА знають. Буквально з перших чисел у 1991 році нам вдалося налагодити стосунки з відомим українським меценатом в Америці Мар'яном Коцем. Він і взявся репрезентувати журнал, і практично з перших чисел „Бористен" дістав своїх передплатників, допомога яких виявилася більш як відчутною.

Тепер – щодо практичної користи... Багато людей від вас тепер їздять в Україну. Є серед них чимало й таких, котрим потрібно дістатися до наших східніх реґіонів. Як правило, летять вони до Києва. А за умов нашої транспортації потрапити, скажімо, з Києва до Запоріжжя – проблема. То краще радить „Бористен": летіти летом Ню Йорк – Амстердам (чи Франкфурт) – Дніпропетровське. Пропаґована нами авіякомпанія „Дніпроавія" відчинила для України авіяційні повітряні ворота світу, а одним з її представників, до речі, є тут сьогодні присутній Еміліян Хейлик.

Більше того, „Дніпроавія" подбала навіть про стикувальні рейси автобусів: якщо ви прилітаєте до Дніпропетровського, а вам потрібно в Запоріжжя, то повезуть вас туди спеціяльним автобусом. Підкреслюю, безкоштовно. Так само, якщо йдеться й про Харків чи Полтаву.

І ще одне. Як відомо, в Україні небагато видань, які знайомлять наших там читачів з життям української діяспори. Ми значною мірою заповнюємо цю прогалину. І це зрозуміло. Адже діяспора, де б вона не перебувала, є гілкою нашого народу; якими б не були асиміляційні проблеми, як би не говорили про майбутній день української діяспори, але це пласт нашої культури, нашої духовности, який повсякчас маємо досліджувати та про який мусять знати всі українці. Через журнал ми також допомагаємо людям знайти одні одних.

– Скажіть дещо про себе. Це також може зацікавити наших читачів.

– Ви гадаєте? У 1984 році я закінчив Дніпропетровський державний університет, де навчався на фізико-технічному факультеті. До речі, той факультет готував кадри для Південного машинобудівного заводу, де директором у той час був нинішній український Президент Леонід Кучма. Відомо, що „Південмаш" працював в оборонному комплексі тодішнього Совєтського Союзу і, приходячи на те величезне, воєнне по суті, підприємство, ми давали підписку про нерозголошення, зокрема й про те, що ніколи не зустрічатимемося з чужинцями та не перетинатимемо державних наших кордонів. Я й подумати не міг, що колись побачу чужинця зблизька.

– Іронія долі?..

– Так, іронія долі. Ми виробляємо найпотужніші в світі ракети, але нині, на мою думку, Україні все більше потрібні предмети повсякденного побуту.

Наша економіка, що в СССР працювала передусім на мілітарний комплекс, мусить повернутися обличчям до потреб звичайної людини. Це, щоправда, не повинно відкидати воєнної співпраці України з іншими державами. От в одному літаку зі мною летів сюди мій колишній колеґа, який полетів до Лос Анджелесу, де залишився працювати на одному з підприємств. Там він готуватиме місця для розташування 40 спеціялістів з „Південмашу", котрі спільно з американцями розроблятимуть мілітарну програму, так званий „Морський старт" (тут, мабуть, також про це не надто багато людей знає).

Це засвідчує, що в України є належний потенціял, якщо така потуга, як США, з нею співпрацює.

– І останнє. Яка вартість річної передплати „Бористена"?

– На рік потрібно заплатити лише 50 долярів, з безплатною доставою, бо за кожне число, яке доставляється нашому американському передплатникові авіяпоштою, сплачує два доляри сама редакція. До речі, в США бажаючі передплатити „Бористен" можуть це зробити за адресою: **M. P. Kots, P. O. B. 33, Lexington, N. Y. 12452.**

– Дякую.

Розмову вів
Володимир Романюк

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Спроба нового ярма

Хто, для чого і як втягнув Україну в Міжпарляментську асамблею СНД

Ось уже півмісяця у центрі національно свідомої української громадськости перебуває подія, яку інакше ніж ганебною назвати важко – 3 березня Верховна Рада, завдяки грубим порушенням регламенту, "викручуванням рук" депутатам та, вибачте на слові, звичайнісінькому хамству з боку Олександра Ткаченка ухвалила рішення, щоб приєднатися до так званої Міжпарляментської асамблеї (МПА) так званої Співдружности незалежних Держав (СНД). Українці-державники, всі, кому не байдужа доля незалежної України, з гнівним осудом зустріли цю неправедну ухвалу. Саме на противагу такому рішенню тисячі киян, взявшись за руки, утворили живий ланцюг єднання між посольствами Польщі, Угорщини, Чехії на честь вступу цих країн до Північно-Атлантичного альянсу – це мало символізувати не московський, а європейський вибір України. Так само рішуче пікетували кияни посольство Білорусі, протестуючи проти приїзду "батьки" Лукашенка, що також однозначно свідчило: українці проти того, щоб Україна стала третьою в російсько-білоруському союзі.

Так реагують чесні українці на політичні ігрища комуно-соціялістів у Верховній Раді. Для ілюстрації наведу кілька висловлювань киян з цього приводу, оприлюднених у "Вечірньому Києві".

Костянтин Усенко, інженер: "Українці пройшли крізь колоніяльне пекло російської імперії та ГУЛаги СССР. Невже знову повернемося туди завдяки Ткаченкові, Кучмі та Пустовойтенкові? Нас чекає національна катастрофа, якщо й надалі будемо байдуже спостерігати за діями наших "батьків отєчества чужого".

Андрій Писаренко, агроном: "Те, що Кучма, Пустовойтенко, Ткаченко, Вітренко та Симоненко впрягли Україну в МПА, показало всім, хто є хто і що вони принесуть Україні, якщо хтось із них буде обраний восени Президентом".

Степан Руденко, слюсар:"Я не поважаю ні комуністів, ні рухівців. Та, якщо вже стільки років ми будуємо свою державу, то варто це й надалі продовжувати. Адже МПА – це ненадовго, бо ж інші її учасники вже втікають з неї".

Євген Дудар, письменник-сатирик: "Ткаченко почепив петлю на шию Україні, а разом з тим – і своїм нащадкам. Але краще, якби він був почав із себе".

Ці короткі вислови коментарів не потребують. Вони дозволили газеті подати їх під "шапкою": "МПА – Ми проти Асамблеї!" Хто за – відомо: комуно-соціялісти-інтернаціоналісти, які ненавидять свою державу і ладні знову лизати московський чобіт. Неокомуністичний вождь Петро Симоненко на пленарному засіданні ВР з більшовицькою прямолінійністю заявив: "Головна проблема – зберегти ті материнсько-батьківські взаємини, які були з Росією". І звичайно ж, сама імперська Москва, яка прекрасно знає, що без України – найбагатшої і найавторитетнішої держави з числа колишніх союзних республік, ніяка СНД не має перспективи. Тому й намагається будь-якими хитрощами та за будь-яку ціну залучити Україну до своєї кошари: політичним тиском, економічним шантажем, умовляннями і погрозами, хитромудрими угодами про спільний економічний, митний, інформаційний простір, через різні завуальовані нібито благородними цілями, а за суттю наддержавними утвореннями на кшталт МЕКу (Міждержавного економічного комітету) чи тієї ж МПА (Міжпарляментської асамблеї). Недарма ж Україну довго шантажували відмовою ратифікувати відомий Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та Російською Федерацією – уже ратифікований Договір Єльцин підписав після зловісного голосування в парляменті України 3 березня. А заступниця голови російської Держдуми Світлана Горячева з радістю стверджувала, що "приєднання України до МПА стало останнім кроком до її вступу до союзу Білорусі та Росії".

Спроба накинути на Україну нове ярмо у вигляді МПА робилися давно, але безрезультатно. Ще 1992 року в Алма-Аті тодішній Голова Верховної Ради Іван Плющ розкусив зловісну перспективу цього утворення й утримався від вступу до неї. Тепер, маючи найчисельнішу парляментську фракцію, комуністи разом зі своїми союзниками не один раз протягували ідею вступу до МПА, але щоразу в іншої частини парляменту вистачало здорового глузду протистояти їм. Тоді комуносоціялісти вдалися до шантажу, пригрозивши не голосувати за ратифікацію жодної міжнародної угоди доти, доки не буде прийнята ухвала про приєднання до МПА. Коли й це не допомогло, голова Верховної Ради Олександер Ткаченко, або "знатний кукурудзівник України", як його ще називають за махінації з кукурудзою, що обійшлася державі в 75 мільйонів долярів, вдався до безцеремонного тиску, порушень регламенту, погроз та фальсифікацій. П'ять разів він ставив на голосування ухвалу про приєднання до МПА, іґноруючи внесений проект рухівців про неприйнятність такого приєднання, однак набрати необхідної кількости голосів ніяк не вдавалося. Обидві фракції Руху, об'єднані загрозою для держави, блькували центральну трибуну, і на погрози Ткаченка посадили декого за ґрати, поламали спікерський мікрофон. Ткаченко оголосив півгодинну перерву, за час якої йшла інтенсивна обробка окремих депутатів і, знову поставивши проект на голосування, добився бажаного висліду – 230 голосів при необхідному мінімумі 226. Недарма ж спікер зробив усе можливе, щоб голосування проходило в непоіменному режимі. Після перерви було зареєстровано понад

(Закінчення на стор. 6)

Польський слід Павла Лазаренка

Польща не відіграла вирішальної ролі в народженні маєтку Павла Лазаренка, але саме у Варшаві виникла спілка у справі перекидання грошей з України на Захід. Партнером Лазаренка став Петро Кириченко, який знав його ще з Дніпропетровського. Кириченко був серед тих, хто першим сприйняв розпад СССР як нагоду здобути великі гроші. Штаб його мережі з продажу українського металу розмістився у Варшаві, де Кириченко відкрив у 1992 році в Амербанку рахунок дніпропетровської фірми "Агропостачзбут". 13 січня 1993 року в цьому ж банку відкрив рахунок ч. 00563-33066-00 Лазаренко — як президент неіснуючої дніпропетровської фірми "Агропром". На цей рахунок того ж дня Кириченко переписав 40 тисяч долярів, очевидно, як дарунок на 40-річчя Павла Лазаренка. Ці гроші і досі є на рахунку, їх квота зросла до 52 тисяч.

6 січня 1995 року Лазаренко і Кириченко зареєстрували на британському острові Тортола спільну компанію (51 відсоток акцій у Лазаренка, 49 відсотків — у Кириченка), яка мала виробляти в Дніпропетровському безалькогольне пиво "Дніпро". Острівна компанія мала в акційному підприємстві з виробництва пива 61,7 відсотка, решта 1562 акціонери — 38,3 відсотка. Газета "Сегодня" пише, що тільки в 1996 році з рахунків Кириченка в польських банках "перекинуто" до швайцарських банків 27 млн. долярів. Маєток самого Лазаренка газета оцінює у 1,5 млрд. долярів.

На початку 1995 року в лісі під Варшавою знайшли труп чоловіка, слід вів до Кириченка, в його помешканні провели обшук і знайшли пістолет "Астра" (до вбивства непричетний). В лютому 1995 року Кириченка затримали, але випустили під заставу 300 тисяч злотих. Він повернувся в Україну і став радником спершу першого віце-прем'єра, а згодом прем'єра Лазаренка. На цій посаді він перебував до 3 лютого 1997 року.

Коли польська влада пригадала про Кириченка, Лазаренко попросив міністра юстиції Польщі полагодити цю справу. Міністер не погодився, і до дії прилучили дипломатів. Компромісу було досягнуто, і матеріяли на Кириченка опинилися в Києві, де негайно "зникли". Тодішній керівник Консульського відділу МЗС України Василь Коваль (від 1992 до початку 1995 року — консул України в Варшаві) за ґратами чекає суду у справі цього зникнення. Зник і Кириченко. Його розшукує Польща через Інтерпол. Твердять, що він оселився біля Сан Франціско,купив собі житло площею 3 тисячі кв. метрів, де й проживає з родиною.

(За газетою "Nowy dziennik").

Спроба нового...

(Закінчення зі стор. 5)

30 депутатів, яких не тільки не було в сесійній залі, а й у Києві і навіть деяких в державі. Зокрема, за словами рухівських депутатів, "проголосували" картки принаймні 10-ти відсутніх комуністів, 6-ти – соціялістів, а також соціял-демократів (у тому числі Кравчука, Суркіса, Зінченка, які перебували в Еспанії, віддавши перевагу вболіванню за футболістів київського "Динамо" – важливішій, на їхню думку, справі, ніж розгляд питання про вступ до МПА).

Отже, вийшло, як за Гоголем – справу вирішили "мертві душі".

Що ж дає нашій державі приєднання до МПА? А нічого доброго. Розглянемо детальніше:

В політичному пляні – це, поперше, моральна підтримка імперського потягу Москви до зміцнення свого впливу серед країн СНД – колишніх союзних республік, що полегшує їй командування ними: без України сама ідея СНД не витримує найменшої критики. Подруге, – це спроба будь-що перешкодити Україні зблизитись з Европою і НАТО. Потретє, МПА є наддержавним утворенням і, звичайно, першим кроком до відновлення, якщо й не Союзу у колишніх межах, хоч і без Прибалтики, то, бодай, так званого "слов'янського троїстого" союзу Росія – Україна – Білорусь.

У пляні державотворення – це значне обмеження нашого державного суверенітету. Адже за фасадом Міжпарляментської асамблеї криється отака собі наддержавна структура, яка може навіть від свого (нібито колективного) імени підписувати міжнародні угоди. Такий "колективізм" нам, з дозволу сказати, до лямпочки, коли ми можемо і мусимо підписувати двосторонні угоди з будь-ким, керуючись принципами паритетності та взаємовигоди.

У пляні економічному – це додатковий тягар на державний бюджет України. Адже для утримання чиновницького апарату МПА треба платити фіксовані внески, які для України, як стало відомо з достовірних джерел, становитимуть 25 відсотків бюджету цієї наддержавної структури. Крім того, підкреслюють ті ж джерела, наша держава відтепер змушена сплатити додатково до внеску ще 300 мільйонів гривень на будівництво так званого Таврійського палацу – і не де-небудь, а в Росії, у Санкт-Петербурзі; цей палац за будь-якого розвитку подій назавжди там і залишиться.

Підсумок такий: спроба комуно-соціялістів за підтримки Президента Леоніда Кучми та прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка (про це заявив на сесії ВР сам Ткаченко) втягнути Україну в нове ярмо відбулася. Для національної безпеки і суверенітету України це становить реальну небезпеку. Однак комуно-соціялістам радіти перемозі ще рано: в українській спільноті все гучніше чути голос протесту. Навіть якщо Конституційний суд, де депутати-рухівці мають оскаржити рішення ВР як зфальсифіковане, не вирішить питання на користь Української держави та українського народу, то його може вирішити сам український народ, який рішуче настроєний замінити неукраїнську владу на українську. І тоді справдяться – з точністю до навпаки – погрози Ткаченка посадити декого за ґрати: йому самому доведеться відповідати за все скоєне проти українського народу і його держави.

Віталій КАРПЕНКО.
Спеціяльно для "Свободи"

У Севастополі скептично ставляться до українсько-російської угоди

60,7 відс. учасників телефонного опиту, проведеного газетою "Слава Севастополя", впевнені, що українсько-російський Договір про дружбу і співпрацю "нічого не дасть простому народові". Позитивно оцінили договір 38 відс. респондентів, з них більше половини –віком від 15 до 35 років. Кожен п'ятий впевнений, що ініціатива посадника Москви Юрія Лужкова про будівництво у Севастополі житла для військовослужбовців Чорноморської фльоти Росії має під собою політичне підґрунтя з огляду на майбутні президентські вибори в Росії. Водночас майже половина респондентів розцінює будівництво "московських" будинків як звичайну соціяльну програму.

Великий "інтеґратор"

(Закінчення зі стор. 1)

помагаючи йому уникнути звинувачень у непатріотичности і потуранні інтеграторським ініціятивам Мінська і Москви. О.Лукашенко зазначив, що Л.Кучма підтримує пропозицію щодо діяльности українських підприємств в єдиному економічному просторі Росії та Білорусі. У відповідь на розширення НАТО Лукашенко заявив про намір збільшити чисельність білоруських Збройних Сил. "Нині ми ведемо серйозні консультації з Росією, і я вважаю, що зацікавленість до цього питання проявить і Україна", – знову розписався за українського президента О.Лукашенко. Він відмовився коментувати можливість повернення на територію Білорусі російської ядерної зброї.

Виразно відмінними однак були висловлювання з цього питання самого Л.Кучми. Він сказав, що позиція офіційного Києва до розширення НАТО не змінилась, – на Банківській розглядають вступ до НАТО Польщі, Чеської республіки та Угорщини як поширення на схід зони безпеки. Значно співчутливішого слухача і відвертого симпатика знайшов Лукашенко у особі голови українського парляменту О. Ткаченка, якого він назвав своїм "якнайповнішим однодумцем". У свою чергу, О.Ткаченко підкреслив, що в роботі над кодифікацією законодавства, яку розпочала Верховна Рада, враховано дворічний досвід білоруського парляменту. Він, щоправда, не сказав, якого – того, що Лукашенко розігнав, чи нинішнього кишенькового, не визнаного демократичними країнами Европи. Президент Білорусі "висловив велике задоволення" з приводу вступу України до Міжпарляментської асамблеї СНД.

Як і належало сподіватися, візита Лукашенка, його заяви викликали суперечливі реакції в українському суспільстві. Акцію під гаслом "Лукашенко – справедливе покарання від міжнародного суду" провело біля посольства Білорусі в Києві Всеукраїнське молодіжне об'єднання "Молодь – надія України". Участь у пікетуванні посольства взяв також Народний рух України.

З іншого боку, під час відвідин Інституту електрозварювання ім.Патона близько 100 представників організацій лівого спрямування привітали білоруського президента гаслами "Відродимо СССР", "Вітаємо Президента Білорусі О.Лукашенка, який відстоює народовладдя в країні – Радянську владу", "З Лукашенком - в XXI століття".

Із оцінкою висловлювань білоруського провідника про готовність України приєднатися до діалогу Мінська і Москви виступив президент Асоціяції народних депутатів Віктор Мусіяка. Він висловив сумнів у тому, що Леонід Кучма відступить від позиції балансування у зовнішній політиці, почне проводити проросійську політику і підтримає входження України до союзу Росії і Білорусі. В.Мусіяка відзначив, що в "цьому вкрай зацікавлений Лукашенко, якому необхідно інтенсифікувати процес інтеґрації слов'янських держав, щоб зберегти свою репутацію

ОСТАННІЙ СНІГ

Різдвяна ніч могла б "позаздрити" тій весняній ночі 14 березня, яка принесла білу красу в Ню Йорк і Ню Джерзі. Вранці радіо передавало безкінечний перелік шкіл, які закриті в той день, менший перелік автомобільних аварій; власники хат скреготіли шухлями та моторизованими снігоочистками, пріючи під тяжким спорядженням з пухових курток та ґумових чобіт.

Редактори "Свободи" милувалися останнім снігом у дворі редакції, де й зроблено цю знимку.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Єлисавета Марія Лок і Роберт Альфред Лос III, діти Наталі і Роберта Локів з Бетел, Кон., нові члени 88 Відділу УНСоюзу. Їх вписали бабуня Стефанія і дід Роман Гаврилюк. С. Гаврилюк є радною УНС.

Андрея Юліяна Василик, дочка Маріянки і Романа Василиків з Монро, Н.Й., є новою членкою 88-го Відділу УНС. Свою внучку вписали до УНСоюзу Стефанія і Роман Гаврилюки.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ! І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО–СОЮЗ!

З подякою усім, хто турбується долею Союзівки

Щиро дякую всім читачам, які відгукнулися на висловлене мною прохання („Питаєте, чому Союзівка не є прибутковою?", „Свобода" з 15 січня ц. р., ч. 3) подати нові ідеї з метою підтримки і дальшого розвитку Союзівки.

Так багато читачів подали свої пропозиції, що мій обмежений час не дозволяє на індивідуальні відповіді або на подяку на адресу автора кожного листа. Однак, я хочу поділитися кількома думками та коментарями, як і пропозиціями наших читачів.

Багато відповіло, що хочуть більше програм, зокрема спеціяльно контрольованих програм для дітей. Були також пропозиції щодо „куштування вин". Інші думки – це організування курсів української кухні, вишивання, писання писанок і різьблення. Кілька осіб пропонувало організувати річні фестивалі, які будуть притягати нову еміґрацію, а також щоб мати більше реклям про Союзівку.

Більшість листів була дуже позитивна. Кілька було критичних і неґативних. Найважливіше, що наші члени турбуються цим, дбають про Союзівку, щиро діляться своїми думками у листах.

Тепер ці пропозиції будуть однією з найважливіших справ, які екзекутивний комітет і Головний Уряд Українського Народного Союзу візьмуть до уваги.

Володимир Корчинський,
радний УНС

Відпочинкова оселя УНСоюзу, славнозвісна Союзівка в очікуванні сезону

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фестиваль писанки у Каліфорнії

Андрій Бачинський не лише мистець у козацьких танцях, але також у виробах зі шкіри, металу і дерева.

Центр Українського Мистецтва в Лос Анджелес влаштовує 28 березня у власному приміщенні (4315 Мельрос авеню), Фестиваль писанки–1999, який буде відкритий для публіки від 11 ранку до 4 по полудні.

На фестивалі будуть виставлені писанки із різних частин України, як також можна буде бачити писанкарок при їхній роботі. Будуть також великодні кошики із традиційним печивом. Зацікавлені можуть завчасу зголоситися на курс писання писанок.

Того ж пополудня „Запорозькі козаки", танцювальна група з Торонто, виступлять в Українському Центрі із виставою, що складається із танців та співів. З ними можна буде бачити Андрія Бачинського, який живе у Каліфорнії. Він не лише мистець у козацьких танцях, але також у виробах зі шкіри, металю і дерева.

Дирекція Українського Центру надіється на численну публіку, тому що в Каліфорнії не часто відбуваються фестивалі, та ще із такої оказії.

Давніми слідами – у нове сторіччя

У 1999 році припадає 50-ліття заснування Пласту на терені Америки, і з цієї нагоди Крайова Пластова Старшина заплянувала ювілейні святкування, які офіційно розпочнуться в жовтні 1999 року і будуть тривати до 2001 року.

Пласт відновив свою діяльність на нових поселеннях в містах, де діяли українські громади, як наприклад, Ню Йорк, Дітройт, Лос Анджелес, Ню Гейвен, Клівленд, Баффало та інші. Протягом 50 років Пласт виховував українську молодь в традиційному скавтському дусі.

Молодь несла дальше в життя три головні обов'язки Пласту – бути вірним Богові та Україні, помагати іншим, жити за пластовим законом і слухатись пластового проводу.

Чи то на пластових сходинах, чи в таборах, мандрівках чи зустрічах, Пласт дає змогу своїм членам спілкуватись, закріплювати пластову дружбу, а також брати активну участь в українському житті та виробляти в собі провідницькі здібності.

З нагоди цього золотого ювілею, Крайова Пластова Старшина в США створила спеціяльний комітет, який буде провадити заплянованою чотирирічною програмою святкувань. Комітет, який вибрав гасло „Давніми слідами – у нове сторіччя", очолюватиме пл. сен. Галина Кутко. Щоб якнайкраще відзначити 50-річчя, комітет має запляновані різні зайняття, в які будуть включені теперішні члени Пласту, колишні члени, як також члени української громади. На Крайовому Пластовому З'їзді цього року будуть відзначені пластуни, котрі причинились до заснування і розбудови Пласту в Америці, як також ті пластуни, які продовжують працю на різних виховних і адміністративних постах. Короткий фільм про Пласт в Америці буде виготовлений і висвітлений по всіх станицях, щоб навіть наймолодші пластуни мали змогу побачити, скільки праці зроблено, щоб зберегти для них пластову організацію.

Впродовж наступних чотирьох років комітет 50-ліття Пласту буде якнайбільше ознайомлювати українську громаду з пластовою працею — реклямами, статтями, виставками та іншими способами. Комітет виготовляє також ювілейні видання, які будуть охоплювати 50 років статтями/спогадами та знімками (з двома окремими виданнями для новацтва і юнацтва, котрі вони будуть мати змогу самі видати). Для пластової молоді напевно найцікавіше буде брати участь у заплянованім Джемборі в 2000 році.

Завдання Пласту – Організації Української Молоді в XXI ст. – це продовжувати виховну дію, яку почали основоположники в 1911 році, і також скріплювати працю, яку почали переселені пластуни в Америці. Через різноманітність зайнять і плекання українського характеру, Пласт в Америці дійшов до 50 років свого існування. Спільною працею і дальшим вишколенням української молоді Пласт тепер готується до наступного сторіччя – „до найкращих сподівань!"

Ст. пл. **Галя Кузишин-Голубець,**
референт преси при КПСтаршині

У Філядельфії відбувся баль інженерів

В суботу, 16 січня 1999 року, у приміщенні престижевого готелю Парк Гаст у Філядельфії успішно відбувся традиційний, вже сорок п'ятий, баль інженерів філядельфійського відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Цьогорічний баль інженерів збігся з 50-літтям відділу і складався з трьох частин: презентації дебютанток, бенкету і забави з танцями, при звуках відомої оркестри „Темпо".

Після одногодинного коктейлю, о год. 7-ій вечора, інж. Борис Захарчук, голова філядельфійського відділу ТУІА, відкриваючи баль, двома мовами привітав присутніх гостей, серед яких було багато молоді, побажав всім присутнім смачної вечері, приємної забави та представив майстра церемонії інж. Стефана Білика.

По формальнім відкритті балю почалася презентація дев'ятьох дебютанток і їх ескортів. Ними були (в дужках ескорти): Олександра Бошко (Любомир Раковський), Христя Бугай (Стефан Рак), Христя Гнатківська (Данило Круп), Лариса Городиська (Данило Бойцун), Лариса Гудь (Стефан Цюк), Наталія Дуфі (Григорій Рак), Аріяна Лабенська (Євген Котлярчук), Ніна Попель (Петро Козіцький), і Уляна Татунчак (Демян Гуменюк).

Дебютанток і їх ескортів привітав інж. Б. Захарчук, а представляв аранжер інж. С. Білик. Інж. Б. Захарчук поздоровляв і прикрашував дебютанток відповідними стрічками, в асисті своєї дружини Дзвінки Захарчук.

Дебютанток підготовляли і за їхню презентацію відповідали Ярослава Галавай, Марійка Циган і Маруся Циган.

Після закінчення атрактивної презентації згаданих дебютанток і їхніх ескортів почався бенкет, який тривав до години 9-ої вечора. Перед бенкетом відповідну до хвилини молитву провів о. Орест Михайлюк.

По бенкеті почалася танцювальна забава, яка тривала до другої години ранку. Танцювальну забаву започаткували дебютантки з їхніми ескортами, а відтак з батьками дебютанток. Бездоганно грала оркестра „Темпо". На бенкеті було біля 250 осіб, а на забаві – понад 400 осіб. Добре виконував свою функцію конференсьє інж. Стефан Білик. Гостей проводжали за столи інж. Осип Німелович і д-р Дарія Лиса.

Комітет балю інженерів ТУІА, який підготовив і успішно перевів усю імпрезу, був в такому складі: інж. Борис Захарчук – голова, інж. Мирон Білас, інж. Осип Німелович, д-р Дарія Лиса, Слава Галавай, Маруся Циган, Марійка Циган, Марія Швед, інж. Стефан Білик і інж. Методій Борецький.

Під час балю активно допомагали інж. Володимир Горбатий і інж. Богдан Турченюк. Всім їм належиться признання за успішне переведення цього річного балю інженерів у Філядельфії.

Методій Борецький

Дебютантки та їхні ескорти під час балю.

РОЗДУМИ НАД ПРОБЛЕМАМИ НАШОЇ ЄДНОСТИ

Українські скарби в російському опакуванні

Від 7 жовтня до 7 лютого в Монтреалі, в музеї "Пвант-а-Калієр", із великим резонансом проходила виставка під назвою "Скарби українських степів". Завдяки їй протягом чотирьох місяців слова "Україна" та "український", як ніколи, часто фігурували на сторінках місцевої преси, лунали в програмах радіо і телебачення. Сповнені гордости і захоплення монтреальці українського походження натовпами йшли побачити унікальні ескпонати скитської і античної доби, знайдені у могильниках та курганах степової України. І тут їх чекало прикре розчарування. Високу наукову якість експозиції і красу експонатів затьмарили два недоліки принципового характеру – мовний та історичний. Вони не лише підривають авторитет української науки, але й свідчать про відсутність української національної самосвідомости у провідних академічних установах Києва, які саме й пишуть історію незалежної України. Про це йшлося у листі протесту Монтреальського відділення Наукового Товариства імені Тараса Шевченка до директора Інституту археології Національної Академії Наук України Петра Толочка. Подаємо нижче цей лист із незначними скороченнями.

Усі топоніми, імена й прізвища французькою та англійською мовами, подані в поясненнях до експонатів, в супровідній літературі й каталогах, транслітеровані не з української, а з російської мови. Після того, як українські науковці та українська громадськість Монтреалю звернули на це увагу (й висловили своє обурення), керівники музею пояснили усно та в листі до проф. Р. Сербина причини цього прикрого явища.

Усі експонати, використані монтреальським музеєм, підібрав Інститут археології у Києві і передав монтреальському музеєві разом з пояснювальним матеріялом, виготовленим російською мовою. З цього російськомовного матеріялу монтреальський музей мусив робити переклади на французьку та англійську. Виконані переклади були надіслані до Києва для перевірки. Тоді була нагода українським науковцям виправити зрусифіковані назви. Інститут Археології схвалив французькі й англійські тексти, разом зі зросійщеною транслітерацією українських назв.

Невже українська Академія Наук неспроможна виготовляти матеріяли, що йдуть за кордон, державною мовою України? Невже українські академіки не свідомі того, що транслітерація з російської мови автоматично дає назви в російському варіянті? Щоб якось вийти з неприємного становища, „Пвант-а-Калієр" виготовив латинкою окремий список українських відповідників русифікованих термінів, і цей список відвідувачі могли брати при вході до музею...

Другий недолік – це недоречне і зовсім зайве пов'язування постаті російського царя Петра Першого з тематикою виставки „Скарби українських степів". Перед українською археологією цей цар не має жодних заслуг. Навпаки, Петро Перший санкціонував грабування різних археологічних розкопок в Україні і заохочував представників російської окупаційної влади в Україні вивозити знайдені скарби в Росію. Та не грабування українських археологічних скарбів, яке тривало до останніх днів російської й совєтської імперій, було представлене експонатом, присвяченому Петрові, якого, на глум українській історії, ви назвали „Великим"! Як нас запевняла директор музею, присутність на виставці цього недоречного експонату – також ініціятива Інституту Археології НАНУ.

З прикрістю констатуємо, що ці дві вади, яких допустився у підготовці виставки Інститут археології, компромітують українську наукову установу перед українською діяспорою та монтреальським музеєм „Пвант-а-Калієр". Таке недбале ставлення до презентації української культури за кордоном не приносить ні слави, ні честі відновленій українській науці.

Необдуманий вчинок Інституту археології завдав зайвих клопотів монтреальському музеєві та був сприйнятий українською діяспорою як поличник, – про це свідчать зауваги в книзі відвідувачів.

Монтреальське відділення Наукового Товариства ім. Т. Шевченка надіється, що Інститут археології НАНУ зважить на наші щирі зауваги, щоб уникнути в майбутньому подібних недотягнень, і водночас вибачиться перед дирекцією „Пвант-а-Калієр" за завдані музеєві незаслужені прикрості.

Д-р **Ярема Келебай,**
проф. історії при Університеті МекҐілл,
голова Монтреальського НТШ.

Чекаємо Вас на Фльориді!

Місяць лютий. На півночі всі варіянти непогоди: дощі, сніг, завірюха, ожеледиця, бурі, торнадо... Розчиняю вікно на своїй Фльориді. В хату вриваються п'янкі пахощі цитрини й помаранч. Сміються гібіски. Пересмішник – американський заступник соловейка, виспівує майстерні арії.

Південно-західній берег Фльориди – найкраща її частина, ще не зіпсована цивілізацією. Плятиновий пісок, лагідні хвилі Мехіканської затоки, крислаті пальми і сосни, пишні квіти, навіть бур'янці, що їх виганяють із травників, мають свою скромну красу, аж шкода їх нищити...

Тут ще є навіть первісні джунглі з ракунами й дикими котами та армадилами. І є тут люди, звичайно ж. Є ще місце і для Вас.

Помешкання багато дешевші, ніж на „півночі", а про хати й говорити нічого: дешевші принаймні вдвоє. Недарма закордонні туристи масово закуповують у Фльориді хати: тут рясно чути німецьку, а то й українську мови.

З Канади багато українців купили собі будинки й щасливо живуть „на дві хати". Як тут добре відпочивати від внуків! А якщо за ними затужите, вони радо приїдуть сюди до Вас.

Дехто сумує за театрами, книжками та лекціями. Запевняю, що тут цього не бракує. В кожному місті є гарні бібліотеки, театри, лекції та розваги, можна навіть університетські курси брати. Місто Сарасота має світову славу мистецького центру.

А своє, рідне, українське?! Є кілька українських центрів, головний із них – Релігійно-культурний Осередок ім. св. Андрія в Норт Порті.

Українці звичайно йдуть в неділю до церкви, а після Служби Божої в залі Осередку за кавою з солодким можна несподівано зустріти давно не бачених знайомих, відновити приятельство, а також зав'язати нові цікаві знайомства. Українці стараються селитись недалеко від Осередку або сусідньої греко-католицької парафії ім. св. Марії. Крім недільної Служби і свят, в Осередку щоп'ятниці є чудова вечеря з борщем, голубцями, варениками та іншими ласощами.

Осередком енергійно керує Управа. Нас бо не обминають найкращі мистці України й діяспори, включно з Яремчуком і Дворським, Марією Стеф'юк, Анатолієм Солов'яненком, міністром Удовенком, заслуженим артистом України Борисом Лободою та іншими – всіх не перелічити... Бо це Фльорида!

Нещодавно на загальних зборах Осередку вибрано нову Управу, очолену діяльним, розумним і лагідним (ця остання прикмета – рідкісна й дуже цінна) Романом Малюком.

Плянів і побажань висловлено багато. Нам потрібні свіжі сили, бо після того, як у минулому році кілька найдіяльніших членів осиротили нас, створилась велика прогалина – немає заміни.

А вона могла б і мусіла бути! Багато з Вас дійшли або доходять до пенсійного віку – і чого б Вам не переселитись назовсім, або „на дві хати" в рай земний, не чекаючи раю небесного?

Вас нам дуже потрібно! Зустрінемо Вас із обіймами! Приїжджайте хоч познайомитись. Ми допоможемо Вам знайти ренту або хату, покажемо Вам наші околиці, викупаємо у цілющім, знанім у цілім світі гарячім мінеральним джерелі. Воно ж бо виліковує тих, хто вірить у силу цілющої води.

Наш Осередок так потребує Вас! Повірте, ніщо так не тримає людину при здоров'ї, як корисна громадська праця.

Потрібні нам артисти, танцюристи, оперні й не-оперні співаки, працівники й читачі нашої чудової української бібліотеки, пекарі й кухарі, міністри фінансів, політики й прелегенти, декляматори і розставлячі крісел – і просто публіка, глядачі та слухачі.

Я це пишу для Вас особисто. Хочете знати більше? Пишіть до нашого Осередку на адресу: **Ukrainian Religious and Cultural Center 4100 S. Biscaune Drive, North Port, Fl.34287.** А найкраще – просто приїжджайте до нас у Фльориду!

Ганна Черінь-Паньків,
прес-референт Осередку

Менор джуніор коледж влаштовує пошук крашанок – Великоднє Експо

Менор джуніор коледж у Дженкінтавні щиро запрошує розпочати великодні святкування у Квітну Неділю, 28 березня, річним пошуком крашанок (Easter Egg Hunt). Це американська великодня традиція, котра полягає в тому, що діти на Великдень в траві, квітах і кущах шукають крашанок.

Просимо привести ваших дітей. Великодній пошук крашанок відбудеться на передній поляні коледжу. Вступ для всіх вільний. Всі діти отримають торбинку ласощів. Якщо буде дощ, пошук відбудеться в будинку. Початок пошуку год.: 11:30 рано.

Українське Великоднє Експо триватиме від полудня до 5:00 по полудні в авдиторії коледжу. Тут будуть виставки писанок і показ процесу писання писанок; гагілки, великодні харчі і солодощі, квіти і печиво на продаж. Буде перекуска – і просимо не поминути льотерії. Вступ на Експо – 2 дол. для дорослих і 50 центів для дітей.

За дальшими інформаціями слід звертатися до Христини Прокопович, куратора Студійного Осередку Української Культури Менор джуніор коледжу: **700 Факс Чейс Ровд, Дженкінтавн, ПА (2125) 885-2360.**

Соломія Сорока дебютує в Ню Йорку

Молода українська скрипалька зі Львова Соломія Сорока вперше виступатиме перед публікою Ню Йорку в суботу, 20 березня в Українському Інституті Америки.

С. Сорока вже виступала з рядом концертів у Австралії і має декілька міжнародних нагород. Зараз вона закінчує вищі музичні курси у відомій музичній школі Істмен в Рочестері.

Під час концерту в УІА разом із скрипалькою виступатиме піяністка з Києва Ірина Портенко, яка має чимало відзнак на конкурсах в Росії, Франції та США.

Окрім цікавого концерту присутні зможуть насолоджуватися виставкою ліноритів Богдана Сороки – відомого графіка і батька скрипальки.

Концерт розпочнеться о 8-ій годині вечора.

Лекція Франка Сисина

(Закінчення зі стор. 4)

Польщі в 1997 р. створено кінофільм за відомим романом Генрика Сенкевіча "Вогнем і мечем", де в ролі Хмельницького знявся провідний український актор Богдан Ступка. Фільм викликав гострі дискусії як в Україні, так і в Польщі. Власне вони, незалежно від намірів професора Сисина, стали негайним контекстом його лекції.

Еволюція поглядів батька української історіографії Михайла Грушевського на роль і значення Хмельницького віддзеркалює непрості пошуки власного національного і державного "я" в середовищі української інтелігенції кінця минулого і початку нинішнього століття. Доповідач подав надзвичайно цікавий огляд оцінок Богдана в українській, польській та російській історичній думці. Як не парадоксально, але осягнути значення гетьмана українцям допоміг польський історик Кубала. На його думку, Хмельницький для Східної Европи відіграв таку ж ролю, як Олівер Кромвель для Західної.

Здатність тримати під контролею своїх підлеглих, творчий підхід до змін на міжнародній арені, харизматична особистість гетьмана, який, за словами Кубали, поставив Польщу на коліна і навіював на неї страх навіть після смерти, зробили Хмельницького однією з найвидатніших людей доби. Народництво, романтизм, соціялізм, націоналізм, а пізніше совєтський історичний матеріялізм, – всі ці ідеології в сумі наклали головний відбиток на ті оцінки, які давав Грушевський постаті Хмельницького. На його думку, Хмельниччина для історії українців була за значенням рівновагомою Реформації для німців чи Великій революції для французів. Сам Хмельницький першим після кількасотрічної перерви висловив ідеал єдности українських земель. Він сам же згодом осягнув хибність союзу із Московщиною. Грушевський разом з тим закидав гетьманові брак розуміння і відданости інтересам простого люду, покладання у своїх діях радше на зовнішні чинники (інші держави – Росія, Туреччина, Польща), ніж на власний люд. На його думку, Хмельницький виявився як діяч замалим для подій, які нуртували навколо, частіше реагуючи, а не формуючи їх.

Юрій Шевчук

Скульптура Архистратига Михаїла повернулась зі Львова до Києва

Президент України Л. Кучма, посадник Львова В. Куйбіда, інші урядові й громадські особи під час урочистої церемонії передання статуї Архистратига Михаїла зі Львова до Києва.

Нещодавно у Львові відбулася урочиста церемонія передання до столиці України скульптурного зображення Архистратига Михаїла. Відтепер скульптура стоятиме над головним входом нововідбудованого Золотоверхого Михайлівського Собору в Києві.

Понад 40 років статуя Архистратига Михаїла знаходилась у Музеї етнографії та художнього промислу Інституту народознавства Національної Академії Наук України, постійно нагадуючи про одержимий вчинок відомого українського мистецтвознавця Павла М. Жолтовського, котрий у 1956 році знайшов це зображення на смітнику Київського художнього училища і, знаючи його надзвичайну національну цінність, зумів його врятувати, перевізши до Львова.

Сьогодні, коли відбудовується ця національна святиня, скульптурне зображення Архистратига Михаїла, як одна з небагатьох уцілілих пам'яток варварськи знищеного комуністичним режимом храму, суспільна свідомість визріла до рішення повернути скульптуру у Київ, на її історичне місце. Пригадалися пророчі слова Павла Жолковського, що „ настане той час, коли ця статуя ще увінчає Золотоверхий Михайлівський Собор". І це з ласки Бога збулося. У львів'ян не було жодних вагань щодо цього рішення, й тому вони запропонували здійснити цей урочистий і символічний акт соборної єдности України.

Сьогодні Україна визнана світовою державою. Триває складний процес долання наслідків колоніяльного стану, зокрема у духовно-культурній сфері, коли ще не всією українською нацією визнаються найвищі національні вартості, зокрема мова. І все ж Україна утверджується. Хоча б узяти той факт, що замість поруйнованих совєтською владою церков тисячі заново збудовані — із власної волі громад. А звеличання річних загальних християнських свят Різдва, Великодня та інших, яке охоплює всю Україну, є ще одним яскравим свідченням прямування нашого народу до духовної єдности. То ж нехай ця унікальна статуя буде постійно на сторожі усієї нашої Соборної Держави.

Відбудова храму і повернення статуї Архистратига Михаїла напередодні третього тисячоліття символізуватиме ще й те, що драматична тисячолітня історія України — історія самовідстоювання, боротьби за державність завершилась, і наступає тисячоліття розквіту української нації.

Урочистий акт передання скульптурного зображення Архистратига Михаїла з княжого Львова до столичного Києва здійснили львівський посадник Василь Куйбіда і голова Київської міської держадміністрації Олександер Омельченко. Присутній на урочистій церемонії Президент України Леонід Кучма у пропам'ятній книзі Львова зробив запис про цю видатну подію.

П. Вівчар
С.Павлюк

Генерали-прикарпатці — учасники пам'ятної церемонії.

Статуя Архистратига Михаїла у залі Львівської міської Ради, поруч – голова Всеукраїнського об'єднання ветеранів Павло Вівчар.

Коли буде кінець фальсифікаціям?

В інформаційному бюлетені Української Бібліотеки імені С. Петлюри в Парижі за 1997–1998 роки, ч. 60, 61, подано інформацію під заголовком: „Зневага проти С. Петлюри". В ній сказано, що в 1998 році міська Рада Парижу видала довідник цвинтарів Парижу. В довіднику для цвинтаря Монпарнас занотовано, серед інших видатних людей: „Симон Петлюра – український президент".

У радіопередачі журналіст Філіпп Меєр подав коментар такого змісту: „Ви також зможете побачити статую голови Української Держави Симона Петлюри, кривавого організатора погромів, який, мабуть, тепер гріє свою задницю в пеклі".

Від Української Бібліотеки і Організації Колишніх Вояків УНР та ряду українців негайно був висланий протестаційний лист, проте відповіді не отримано.

Відповідно до вищенаведеного хочу сказати, що тільки людина, не обізнана з історичними фактами, може назвати С. Петлюру „кривавим організатором погромів". С. Петлюра ніколи не організовував погромів, а навпаки – їх поборював. Журналіст, який себе поважає, в жодному разі не дозволив би собі такого брутального коментаря, яким міг похвалитися Філіпп Меєр. Але образливі слова на адресу С. Петлюри не можуть доторкнутися головного Отамана, а тільки характеризують автора цієї брудної лайки. Вони підкреслюють значимість особи С. Петлюри в очах наших ворогів, які навіть в гробі не дають спокою борцям за волю українського народу.

Треба сподіватися, що українська амбасада в Парижі належним чином зареагувала на цю зневагу.

М. М.

Запрошуємо на 25-річчя дівочого хору „Євшан-зілля"

Пісне! Велична рідна пісне!
Розправ свої великолетні крила
В Великий День!
Без тебе серце в грудях тріснe,
З тобою викрешемо з серця,
як з кресила,
Святий огень.
І підемо через побіду в полі,
Обмиті з крови й ран —
назустріч волі!

Роман Купчинський,
(„Ода до пісні")

Так починався наш концерт тому 25 років...

Пісня – це наймогутніший, найдорожчий скарб нашого народу, найглибший вияв його душі, його надій, прагнень, радощів та смутку.

Та чудесна крилата птиця, про яку сказав поет: не вмре, не загине! І справді наша пісня не вмре і не загине, бо вона має так багато ентузіястів-звеличників, як ніщо інше, Скільки то хорів не було в діяспорі, але такого хору, яким був жіночий хор „Євшан-зілля" в 1970-их роках, ще й досі не має! То були ентузіястки – вибранці із середніх шкіл та університетів з цілого Ню Джерзі, з осідком в Нюарку. Хор очолював молодий дириґент Борис Садовський, під його рукою навіть знані пісні набирали якогось іншого, тільки йому притаманного кольориту.

Піяніст хору Валерій Білінський та оркестра М. Козюпи надавали хорові всю наснагу до пісень. Коли ще до того додамо танцювальну групу – під керівництвом братів Строцьких та незрівняного М. Комічака як танцюриста та бандуриста, дістанемо повний образ того прекрасного ансамблю, який, наче метеор, злетів над північною Америкою та залишив по собі слід незабутніх днів.

То ж чи не варто було б у 25-річчя хору „Євшан-зілля" зійтись чи з'їхатись разом, щоб пригадати дні радощів, дні слави? Як що так, тоді запрошуємо всіх з родинами на Союзівку 18–20 червня 1999 року! Постараємося заспівати Службу Божу та малий концерт! Відгукніться!

За інформаціями звертатися до Бориса Садовського **(216)741-8078,** а за кімнатами – на Союзівку **(914) 626-5641, ext. 141.**

Буде ще багато несподіванок!

В пошану пам'яті Дарії Гойдиш

Український філантроп, підприємець Володимир Гойдиш, став новим меценатом Українського Інституту Америки, заснувавши в пам'ять його дружини „Мистецький фонд ім. Дарії Гойдиш", з постійним капіталом чверть мільйона дол. Дарія Гойдиш передчасно померла минулого року, будучи членом Управи Інституту і виконуючи обов'язки мистецького куратора. В її каденції, у 1991–96-их роках, вона з замилуванням влаштовувала виставки творів наших майстрів – Гніздовського, Гординського, Гуцалюка.

Цю знаменну подію відсвятковано двома успішними актами: в п'ятницю, 19 лютого, в Українському Інституті Америки відкрито виставку картин та скульптур тих мистців, твори яких Дарія Гойдиш виставляла в часі її кураторської діяльности. А наступного дня, в суботу, 20 лютого, відбувся спеціяльний концерт у виконанні директора серії „Музики в Інституті", широко відомого концертового піяніста Миколи Сука. Виконавець склав свою програму з тематично споріднених творів композиторів різного напрямку й технічного підходу. Після „Семи багатель" Бетговена, виконаних з романтичним поривом та клясичною прозорістю, піяніст відіграв сюїту Бартока „У природі".

Подібне було зіставлення сонат-фантазій Бетговена й Ліста. Атмосфера посвітлішала при зіставленні рапсодій Лисенка й Ліста. „Думка" написана на широкому розливі народної лірики, а „Шумка" характерна багатством танцювальних наспівів. Переповнена заля слухачів рясними оплесками не хотіла відпустити Миколу Сука зі сцени...

Богдан Марків

Вітання від губернатора

Пат Міхальскі, представниця ілинойського губернатора Джорджа Г. Раєна, передала його писемне вітання Анні Кузик, голові 12-го Відділу Українського Золотого Хреста в Чикаґо. Зліва: Естела Ястржембскі, Анна Кузик, Пет Міхальскі та Наталія Іванів, президент Українського Золотого Хреста в США.

СЛОВАЧЧИНА

Українська громада занепадає...

Попри помітний розвиток всієї Словаччини після 1945 року, Східня Словаччина, де живе переважна більшість українського населення, відзначається слабко розвиненою економікою. Тому держава повинна виробити концепцію розвитку реґіону з використанням його природних ресурсів, промислового потенціялу та вільної робочої сили. Якщо, наприклад, райони Свидник, Стропків не мають залізниці, то необхідно виділити більше коштів на розвиток автобусного транспорту. Якщо населення Східньої Словаччини протягом десятиріч брало участь у розбудові загальнодержавних центрів, то сьогодні його розвиток необхідно забезпечувати також з центральних засобів, а не тільки з власних джерел.

Нехтування потребами реґіону веде до занепаду української національної меншини та її багатої культури. Нинішнє становище української національної меншини в Словаччині критичне. Держава ще фінансує основні форми культурно-національного життя українців, проте недостатньо. Постійно зменшується кількість населення в українських селах. Якщо на початку століття до українського населення – під різними назвами: руське, малоруське, угро- чи карпаторуське – голосилося близько 120 тисяч осіб, то при останньому переписі населення їх вже було лише 31 тисяча. В результаті такої політики держави послаблюються сили нашої меншини – замість того, щоб зберігати та розвивати її культурно-національне та економічне життя.

Виразним свідченням негативної політики держави стосовно української національної меншини є стан українського шкільництва в Словаччині. Півстоліття тому в країні діяли українські дитячі ясла і садки, 274 початкові школи, 44 середні школи, 11 середніх шкіл з матурою та більше десяти словацьких фахових шкіл з паралельними клясами.

З усієї цієї системи залишилося в усій Словаччині десяток шкіл, в яких українською мовою вивчаються два-три предмети та десь два десятки шкіл, в яких для певної кількости учнів ще викладається українська мова як необов'язковий предмет. Сьогодні в 160 селах з українським населенням немає жодної школи.

Однією з причин такого стану нашої національної меншини є також факт, що й Україна не знайшла ще дієвого способу допомоги своїй національній меншині, не виявила потрібного розуміння нашого критичного становища.

Ми погоджуємось з думкою, що про розвиток життя національних меншин повинні дбати, перш за все, самі національні меншини. Проте ми вимагаємо прийняття відповідних законів, створення відповідних органів, системи відповідного фінансування діяльности національних меншин та бодай моральної їх підтримки.

Проф. **Юрій Бача,**
президент Координаційної ради українців в Словаччині

Книга про літературу Закарпаття

В 1997 році президент Координаційної ради українців у Словаччині проф. Юрій Бача видав книгу „Листи самому собі". Щойно філософський факультет Пряшівського університету видав його книгу „З історії української літератури Закарпаття та Чехо-Словаччини". У післямові до книги підкреслюється: „Праця Юрія Бачі – це результат майже сорокарічних досліджень, спостережень і роздумів ученого над літературним процесом українців Словаччини".

Юрій Бача – дослідник умов та обставин, в яких розвивалося літературне та культурно-національне життя закарпатських русинів-українців. Він зосереджує увагу на тих зовнішніх та внутрішніх літературних та позалітературних факторах, які визначали шляхи розвитку всього життя українців Закарпаття та пізніше Чехо-Словаччини.

Оскільки на Словаччині нема жодної книгарні, в якій продавалися б українські книги, твір Юрія Бачі можна придбати тільки на філософському факультеті Пряшівського університету та в автора: Juraj Báca, M. Culena, 29 08001, Presov, Slovakia.

УКРАЇНА І СВІТ

Україна на закруті: вибори чи гонори?

Швидким темпом наближається час виборів Президента України, що відбудуться в останню неділю жовтня 1999 року. Вже від довшого часу ведеться гарячкова виборча кампанія і все більше запановує метушня. Фракції різних політичних партій обмірковують, дебатують, творять бльоки і консолідації, коаліції відносно кандидатів на цей важливий пост.

Офіційна реєстрація кандидатів на пост Президента має розпочатися щойно літом 1999 року, але вже тепер знаємо про кілька поважних претендентів на цей пост. Це теперішній Президент Леонід Кучма, екс-прем'єр-міністер, лідер парляментської фракції об'єднаних соціял-демократів Євген Марчук, екс-голова Верховної Ради України, лідер Соціялістичної партії Олександер Мороз.

Рух висунув на цей пост колишнього міністра закордонних Справ України Генадія Удовенка. Однак, як довідуємось, в НРУ тепер настала криза. Парляментська фракція Народного Руху України виявила недовір'я голові НРУ Вячеславові Чорноволові за грубе порушення партійної дисципліни, і усунула його з посту голови. На його місце обрано тимчасово Юрія Костенка. Ця критична ситуація в Русі загрожує передвиборчій кампанії Руху.

Претендентів на пост Президента згодом буде, мабуть, більше. Все це вказує на те, що досі немає ні тенденції, ні надії на узгіднення одного чи двох кандидатів правого крила.

Тим часом ліві сили, тобто комуністи, соціялісти і аграрники, висунуть тільки одного кандидата, екс-голову Верховної Ради України Олександра Мороза або, що ще гірше, теперішнього голову Верховної Ради України Олександра Ткаченка, майже комуніста (офіційно він соціяліст).

Постає питання, які шанси може мати т. зв. демократичний бльок з кількома кандидатами і, очевидно, з розбитими голосами, у противагу лівим силам з одним кандидатом? Аритметика каже, що шансів не буде ніяких, бо перевагу матимуть ліві сили, а Президентом України стане комуніст.

Про згубні наслідки такого стану не доводиться говорити. Вони очевидні. Це зближення до Росії, узалежнення від неї – прозорі кордони, спільні гроші, ухвалення російської мови як державної, повільна втрата Криму і Чорноморської фльоти, словом – втрата незалежности. Через амбіції претендентів на пост Президента така загроза існує.

Не хочу вірити, що наші провідники і лідери політичних партій чи середовищ не бачать цієї загрози і не здають собі справи з її наслідків...

Добре знаємо, що від особи Президента, його політики, настанови і патріотизму залежить майбутнє держави. Він не тільки її репрезентант, але керівник із великими повноваженнями, він має право підписувати договори, видавати укази, які можуть бути корисні або й шкідливі для держави. Це перша постать в країні, яка може поправити стан в суспільстві, або занедбати добро держави своєю шкідливою політикою.

У зв'язку із виборами Президента постає запитання: чи Україна здасть тим разом іспит і вибере такого лідера, що зуміє повести країну до висот?

Тому необхідно, щоб політичні партії узгіднили між собою дії і погодилися на одного чи, найбільше, двох кандидатів на пост Президента, найбільш відповідного, який мав би на увазі передусім добро держави. Тож слід добирати щирих українських патріотів, а не себелюбів, кар'єристів, які дбають лише про власні інтереси. І обирати, що найголовніше, такого кандидата, якого підтримує народ.

Тільки за таких умов можна очікувати перемоги. Не допустімо до того, що сталося з виборами до Верховної Ради України і її голови

Україна чекає спасених рішень!

Д-р Роман Барановський

ДО 60-РІЧЧЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Крізь терни – до Матері-України

Михайло ШПОНТАК,
голова Карпатського Союзу Америки

(Закінчення. Початок в ч. 10, 11).

Під тиском народовецького руху та зовнішніх політичних обставин, Прага пригадує собі Сен–Жерменську угоду (з 7 листопада 1919 року) і погоджується на повну автономію Підкарпатської Руси, хоч далі із підступними намірами. В Ужгороді твориться автономний уряд (8 жовтня 1938 року) на чолі з русофілом Андрієм Бродієм. Тиждень пізніше, 15 жовтня, Андрія Бродія арештують як мадярського агента, і Державний секретар монсеньйор Августин Волошин стає прем'єр-міністром нового уряду Підкарпатської Руси. До кабінету Волошина ввійшли Юліян Ревай, д-р Едмунд Бачинський, а згодом проф. Августин Штефан, д-р Юлій Бращайко, д-р Микола Долинай, д-р Юрій Перевізник, Степан Клочурак, д-р Іван Пещяк був призначений секретарем в справах Пряшівщини, а д-р Вікентій Шандор – послом від уряду Карпатської України в Хусті до федеративного уряду в Празі (з початком грудня 1938 року).

Віденським арбітражем (2 листопада 1938 року) територія Карпатської України була обкрадена, край втратив транспортні шляхи та троє найбільших окружних міст – Ужгород, Мукачево і Берегове. Налагодження транспорту, перенесення уряду та державних установ до нової столиці, Хусту; забезпечення населення речами щоденної потреби, створення власних збройних сил, „Карпатської Січі", та аграрна реформа стали пріоритетами рідного уряду Карпатської України.

По різних труднощах і конфліктах між урядом Карпатської України в Хусті і неприязним федеративним чехо-словацьким урядом в Празі, остаточно 12 січня 1939 року, декретом прем'єр-міністра о. Волошина було проголошено, що законодавчі загальні вибори до Першого Сойму Карпатської України відбудуться 12 лютого 1939 року. Всі українські партії і середовища сконсолідувались в Українському Національному Об'єднанні. Національні меншини – чехи, румуни і німці взяли участь у виборах із своїми кандидатами. Мадяри і жиди не виставили своїх кандидатів, але жиди масово, і деякі мадяри, взяли участь у виборах.

Виборча кампанія проходила в напруженій атмосфері, бо мало рішитись всенародним голосуванням – бути чи не бути українській національній ідеї на українському Закарпатті, що протягом довгих віків було виставлене на нищівні заходи денаціоналізації збоку окупантів. Автор цих рядків, як студент (і січовик), мав честь брати участь в виборчій кампанії до цього Першого Сойму і відчув, що селян найбільш цікавила справа аграрної реформи, щоб отримати додатково гектар-два землі, яка перебувала в руках неукраїнських магнатів. Селяни питали, чи уряд Волошина дбатиме про „худобних газдів" країни. Відповісти позитивно на питання не було важко.

Голосування 12 лютого 1939 року відбулось з великим всенародним піднесенням. Українське Національне Об'єднання отримало 92 відсотки голосів, і в результаті було вибрано 29 послів-українців і по одному послові від чеської, румунської, німецької меншин до Першого Сойму Карпатської України. Кожний посол репрезентував приблизно 20,000 виборців.

Вибрані посли намагалися якнайскоріше скликати Перший Сойм Карпатської України, щоб затвердити легітимність Карпато-Української Держави та засвідчити перед світом, що українці Закарпаття стали правними господарями своєї одвічної української Срібної Землі. Сойм мав бути скликаний протягом одного місяця після загальних виборів. Одначе Еміл Гаха, президент Чехо-Словаччини після резигнації Едварда Бенеша (1 грудня 1938 року), чинить різні перешкоди, наприклад, іменує неприхильного українській справі генерала Л. Прхалу командантом збройних сил Карпатської України, домагається усунення міністра Юліяна Ревая з уряду, ревізії фінансових справ тощо.

Остаточно президент Гаха декретом з 10 березня згодився на скликання Сойму Карпатської України 21 березня 1939 року. Тим часом зовнішні події змінили дату засідання Першого Сойму Карпатської України. Розчленування Чехо-Словаччини почалось 14 березня 1939 року – інвазією Чехії німцями. Словаччина проголосила свою самостійність. В такій ситуації прем'єр о. д-р А. Волошин скликає засідання уряду Карпатської України і запрошує вже присутніх в Хусті вибраних послів до Сойму в ранніх годинах 14 березня. Після цілоденних нарад того ж дня, о годині 6:30 вечора, отець Волошин проголо-

(Закінчення на стор. 17)

Подія з того незабутнього 39-го...

Під кінець трагічного березня 1939 року, коли в горах ще відлунювали вибухи, – як розповідали селяни, це була диверсійна робота вцілілих вояків „Карпатської Січі", які висаджували в повітря дороги, мости й інші стратегічні об'єкти – в ясний соняшний день поблизу залізничної станції Невицьке з'явився двокрилий літак з чеськими пізнавальними знаками. Зробивши два низькі розвідувальні кола, летун висунув руку з кабіни в напрямку землі, з чого я і мої брати зрозуміли – він шукав місця посадки.

Ми почали йому показувати, де краще приземлитися. Летун помахав нам рукою, і приземлився на луці (пасовиську), де не оралось. Проїхавши по землі сотню метрів, яких не вистачило для зупинки, наїхав на мокру ораницю і, в наслідок сильного загальмування, літак перекинувся. Ми були біля нього першими. Почали збігатися люди – один, з сокирою під пахою, відчинив кабіну, а висячого летуна підняв плечима і відчепив з крісла. Перше запитання летуна було, де він знаходиться і як далеко до словацького кордону? Ми йому відповіли, що кордон недалеко – десь три–п'ять кілометрів, та показали напрям.

В той час начальник станції, проугорець, подзвонив про цю подію до Угжороду, звідки в дуже короткому часі приїхало кілька військових авт з „гонведами", які з націленими карабінами підбігли до літака. Летун, відкинувши пістолет, здався гонведам. Цю подію спостерігало більше сотні селян, над якими протягом тих таки хвилин пролетіли два такі самі словацькі літаки. Гонведи стріляли у них з карабінів, а один з офіцерів навіть з пістолета, що нам здавалося досить смішним!

Ці літаки мали повну можливість розбомбити чи обстріляти натовп – однак вони цього не зробили. Як вияснилось, ці три літаки бомбардували транспортний міст в Ужгороді, і при обстрілі один дістав пошкодження в бензиновій системі, тому цей літак був змушений приземлитися!

Згодом мій батько розповідав, що він зустрічався з тим летуном в „концентраційно-перевиховному" мадярському таборі Варю-Лопош (летуна пізніше виміняли словаки за військово-полонених мадярів), де була запроторена велика частина українських патріотів – карпатських січовиків....

Іван Росул,
очевидець

„І голову узявши в руки...”

На 17-ій конференції з української проблематики в Іллинойському університеті в Урбана-Шампейн, що відбувалася від 24 до 27 червня ц. р., головною темою сесій та дискусій була розмова про успіхи та проблеми української західньої діяспори, зокрема українських громад США та Канади. Оскільки ми маємо багато різних організацій, установ, релігійних конфесій та партій, я говоритиму переважно про своє середовище, в якому я виріс і був активний. Це українське демократичне середовище зі „східняків”, людей з Великої України, як колись нас називали, православних, людей, що були членами чи прихильниками середовища, яке очолював Іван Багряний.

Олексій Коновал

Ми не хотіли повертатися

Наші проблеми розпочалися відразу після закінчення війни. Як громадяни Совєтського Союзу, всі „східняки” підлягали примусовій репатріяції. Щоб затриматися на Заході, потрібно було записатися, що ти або старий петлюрівський еміґрант, або з Галичини, тобто з тієї частини України, що була до 1939 року під Польщею. В таборах переміщених осіб, під час „скринінґів”, нас, без знання польської мови, легко пізнавали й викидали з таборів разом з тими, що залишили Україну добровільно, а не були вивезені на працю до Німеччини. Силою обставин треба було переконувати західній світ, що ми не німецькі коляборанти чи якісь воєнні злочинці, що не хочуть вертатися додому. А не вертаємося, бо там комуністичне пекло. Комуністична влада виморила голодом понад сім мільйонів українців, тисячі людей заслано в Сибір та розстріляно. В моїй родині, в родині моєї матері, 9 осіб вмерло з голоду, а батька запроторили на Колиму, й повернувся до нас щойно перед війною. Іван Багряний, як ніби за всіх нас, гнаних, переслідуваних, стріляних і недостріляних, розповів в ті роки в брошурці „Чого я не хочу вертатися до СССР”. В ній мова і про голод, і про тюрми, і про розстріли, і про наше небажання повертатися на „родіну”. В 1945 році Іван Багряний та його друзі й прихильники створили Українську Революційно-Демократичну партію (УРДП), до якої належали переважно особи зі східніх та центральних земель України. Вони розпочали видавати в Новім Ульмі, в Німеччині, газету „Українські вісті”, яка залишилася при житті дотепер.

Члени та прихильники УРДП роз'їхалися по всіх країнах, куди можна було виїхати з Европи. Не завжди вони знаходили співчуття чи підтримку серед наших людей в США чи Канаді. Почали вони творити свої організації – крайові комітети УРДП, ДОБРУС (Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців з-під совєтів), СУЖЕРО (Союз Українців–жертв російсько-комуністичного терору), ОДУМ (Об'єднання Демократичної Української Молоді), ТОП (Товариство Одумівських Приятелів) та інші організації і пресові органи, як „Нові дні”, „Молода Україна”, „Наші позиції”, „Український Прометей”, „Штурм” та інші.

В старих організаціях людей зі східніх областей України не радо вітали, уважаючи їх меншими патріотами, зрусифікованими, мовляв, мова в них не така, як треба, та й вони майже москалі. Звичайно, ніде правди діти, люди з західніх областей України були активніші, бо, поперше, їх багато більше, бо „східняки” поїхали на „родіну”, а крім того, виїхала на еміґрацію українська еліта, особи, які були активними в політичному житті. Розкол та поділ в Організації Українських Націоналістів на бандерівців та мельниківців заподіяв величезної шкоди українській справі. Хоч для нас, так званих „східняків”, одні й інші були птахами з того самого гнізда, й ми не бачили великої різниці між ними. Одно середовище з них підтримувало Пласт, а друге – СУМ. Батьки „східняків”, чи православних, відчували, що не було місця для їхніх дітей в тих організаціях. Я сам особисто те відчував, будучи в Пласті, ще в Німеччині, в Новім Ульмі. Тому й було створено ще третю молодечу організацію – ОДУМ, щоб та молодь не ходила самопасом. В Америці, як почали ми діставати американське громадянство, багато осіб не хотіло документально засвідчити своє справжнє місце народження. А за неправдиве подання в документах загрожувала депортація.

Змушені були творити комітет оборони Вовковця, щоб не депортували з Америки осіб, таких, як я і сотні інших, що з полтавців чи харків'ян враз стали вихідцями зі Стрия, Львова чи Тернополя.

„Біла книга”

Наше середовище, зформоване з осіб, що пережили голод, холод, тюрми, колективізацію та заслання, видало такі ґрунтовні книги, як „Біла книга про чорні діла Кремля”, про голод 1933 року, розстріли у Вінниці, тюрми, Сибір та поневолення українського народу російсько-комуністичною владою. Пізніше нав'язалася краща співпраця, створено чи відновлено український екзильний уряд, внормувалося громадсько-політичне та релігійне життя. Настали ніби кращі часи. Розпався Совєтський Союз, виникла Українська держава, хоч не всім нам подобалося, хто її очолив. Але ніби ми досягнули своєї мети, своєї цілі – побачити Україну незалежною державою.

Старша ґенерація, яка колись була активна в політичному, громадському та церковному житті діяспори, почала відходити в інший світ. Поріділи наші ряди. Припинили свою діяльність ДОБРУС, СУЖЕРО, інші організації, які мали сотні членів, поріділи. УРДП, як постала незалежна Україна, вирішила не переносити своєї діяльности в Україну, бо там і без неї забагато українських партій з подібними ідеями.

В 1975 році наше середовище створило фундацію ім. Івана Багряного, яка є тепер видавцем газети „Українські вісті”, а в Україні видала й розповсюдила цілий ряд вартісних книг про голод, переслідування, розстріли та про інші „блага” комуністичної системи. Старі, давні проблеми та непорозуміння діяспори майже забулися. Дещо вилікував сам час. Але деякі з них і далі жевріють. Щоб ми, післявоєнні українські організації, не припинили свого існування, як багато інших колись активних, що зникли безслідно, треба б якнайскоріше вжити потрібних заходів.

Виросло покоління

В діяспорі виросла нова ґенерація, наші діти та внуки, яких наші давні, та й сучасні, проблеми не дуже турбують. Мовляв, Україна – незалежна держава, то ж нехай її громадяни і дбають про неї. Як постелять, так і спатимуть. З нас чи наших дітей лише одиниці поїдуть жити в Україну. Але дальше існування української діяспори має в'язати нас з Україною спільним корінням.

Українці, що приїхали тепер до Америки чи інших країн Заходу, мають інші погляди, інші цілі. Їх наші організації, турботи українських громад про Україну менше цікавлять. Вони приїхали сюди, щоб заробити тут грошей та зажити кращим життям. Можливо, пізніше вони змінять свої погляди. Але тепер лише одиниці з них є в наших громадах активними.

Асиміляція робить своє. Поріджує й так рідкі ряди активних українців. Та й події, що відбуваються в Україні, в політичному, економічному чи релігійному житті, розчаровують старшу ґенерацію, яка впродовж багатьох років несла тягар української діяспори. Зменшується членство в парафіях, суспільно-громадських організаціях, в забезпеченевих союзах, в організаціях молоді: Пласті, СУМ-і чи ОДУМ-і. В школах українознавства драстично зменшилося число учнів, хоч знання української мови, коли існує українська держава, мало б мати більше застосування. Колись був брак учителів, а тепер бракує учнів, бажаючих вивчати мову своїх батьків, дідусів чи бабусь.

З року в рік зменшується число читачів нашої преси. Стара ґенерація відходить, а молодші майже не читають по-українськи. „Свобода”, почитна газета Українського Народного Союзу, який існує понад сто років, з щоденника переходить на тижневик, бо за останні чотири роки втратила 3,600 передплатників, а англомовна „Юкрейнієн віклі” втратила за той самий час 2,900 читачів. Виходить, зменшується читачів і українською, і англійською мовами. Не кращі справи стоять з українськими газетами інших союзів. „Українські вісті”, з півстолітнім стажем, вживають зусиль, щоб проіснувати хоч до 2000 року. І біда не лише в грошах, але й в читачах. Коли не буде кому читати нашу пресу, то й не буде потреби її видавати. Журнал-місячник ОДУМ-у „Молода Україна”, який почав виходити в 1951 році, перейшов на квартальник. Загальнопочитний журнал „Нові дні” в Канаді, які видавав Петро Волиняк з 1950 року, в кінці минулого року перестав жити.

Як будемо ми сильні...

Який вихід з нашого скрутного становища? Минулорічні вибори до Верховної Ради України показали, що демократичний та націоналістичний сектори не об'єдналися, розпорошили свої сили, виставили сотні кандидатів, й тому скандально програли, даючи дорогу об'єднаним яничарам, комуністам та „хахлам”, які плачуть за СССР та московським ярмом. Розпорошеність, роз'єднаність може стати кінцем і для української діяспори! А вихід один – об'єднуватися, збирати докупи свої сили й діяти далі для добра вже не лише України, а для добра української громади в діяспорі. Як будемо ми сильні, об'єднані, то допоможемо й Україні. В США процес об'єднання, чи говорення про об'єднання, вже розпочався. Треба його продовжувати в усіх ділянках нашого життя. В цім році мали б об'єднатися три союзи.

Чому б не мало, врешті, прийти до об'єднання між УККА та УАКРадою та іншими централями? Колись нас ділили погляди, як збудувати українську державу, чи якою вона має бути. Ті проблеми перебрали інші люди там, в Україні. Тепер нам треба говорити, як зберегти українську діяспору, щоб не розгубити рештки наших сил, як притягти до наших громад нове покоління! Колись було потрібно аж три чи й більше молодечих організації, але зі зменшенням їхнього членства чи не варто б подумати про одну для всіх українців діяспори організацію молоді?

Шкіл українознавства маємо також багато – парафіяльні, молодечі, Рідні Школи, школи УККА чи консисторії. Чому б не мати однієї спільної школи для української молоді та дітвори під одним керівництвом в усіх скупченнях українців?!

Чи нам потрібно багато різних видань з невеликою кількістю читачів діяспори? Чому б не мати кілька добрих загальноукраїнських журналів та газет з великою кількістю читачів?

Колись кожна молодеча організація мала свої мистецькі одиниці, – чому б українським громадам не мати в своєму місті хоч одну танцювальну групу, співочі ансамблі, ансамблі бандуристів, оркестри, спортові дружини, які б тримали молодь разом? Там би вони знайомилися, а пізніше одружилися зі своїми, й продовжували б кращі

(Закінчення на стор. 18)

ЗВІДУСІЛЬ

Затримали ... виборчу комісію

В білоруській столиці міліція затримала під час засідання опозиційну виборчу комісію, яка готується до переобрання президента країни. 15 членів комісії, попри протести її голови Віктора Гончара, доставлено у відділення міліції. Водночас президент Білорусі Олександер Лукашенко відмовився розглядати претензії ряду країн, посольства яких минулого року були виселені з їхніх резиденцій в місцевості Дрозди, де влаштовано резиденцію президента. Він висловився також за відновлення арсеналу ядерної зброї Білорусі, ліквідація якого, на його думку, була помилкою.

Спільно оновлять старий міст

Під час візити до Києва прем'єр Польщі Єжи Бузек домовився, крім співпраці з прокладання газопроводу Одеса — Ґданськ, модернізації залізниці Дрезден — Вроцлав — Перемишль — Львів — Київ (між Львовом і Перемишлем буде прокладено колію европейської ширини), будівництва нових прикордонних переходів і мосту між Дорогуском і Ягодином, продажу польських ліків в Україні, також про спільне фінансування реконструкції найстарішого в Україні турецького мосту в Кам'янці-Подільському.

Пасажирам корейського літака пощастило

Минулого понеділка пасажирський літак МД-83А корейських авіяліній під час приземлення в місті Поенґ викотився з бетонної смуги, зруйнував огорожу летовища і сталеву опору радіоантени. Літак зазнав пошкоджень, але з людей тільки одна особа дістала серйозне поранення.

Чоловічий стриптиз

В швайцарській місцевості Бюлах поблизу Цюріха минулої неділі відбулось еротичне видовище — чоловічий стриптиз, яке викликало протест християнських громад. Але місцеві жінки виявили підтримку імпрезі і вийшли на вулицю з гаслами "Штани додолу!" і "Любимо голих чоловіків!"

Цензура моралі в Росії

Державна дума Росії прийняла закон про впровадження цензури передач радіо і телебачення. Створено комісію з 12 осіб, яка має наглядати за змістом передач центральних і місцевих студій, пильнуючи, щоб у них не було неморальних сцен, насильства, національної ворожнечі, пропаґанди війн і порушення мовних нормативів.

Китайський шпигун?

З наукової ляболаторії Департаменту енергетики США в Лос Аламосі усунуто комп'ютерного спеціяліста Вен Гу Лі, народженого на Тайвані. Є підозра, що він передавав до Китаю таємниці ядерної технології.

Фундація переказала 20 000

ВАШІНҐТОН. – Протягом останнього року, завдяки щедрості своїх прихильників, фундація „Україна–США" передала в Україну понад 20 тисяч долярів на харитативні цілі.

Більшість коштів видано на медичні та лікарські послуги в околиці Львова. В грудні минулого року вислано 5 тисяч долярів через „Харитас–Україна" на допомогу людям, які потерпіли у великій повені на Закарпатті. Тепер зимові бурі засипали частину реґіонів, ушкоджених повінню. Глибокі сніги пошкодили будівлі і шляхи. На весну сподіваються повторних повеней.

Адміністратор фінансів фундації Іван А. Кунь заявив, що спроможність передавати Україні гуманітарну допомогу залежить, передовсім, від рівня приватних пожертв, які вона отримує. „Гуманітарна підтримка свідчить про щедрість наших прихильників. Ми їм усім вдячні, особливо Мирославові Сенькусеві, який багато зробив у цій справі", – додав І. Кунь.

Якщо ви хочете мати докладнішу інформацію про фундацію „Україна–США", або хочете зробити свій вклад в нашу працю, пишіть на адресу: **U.S.–Ukraine Foundation, 733 15th Street, NW, Suite, Washington, DC 20005.** Tel.: **202-347-4264,** Fax: **202-347-4267. E-mail: usuf@usukraine.org. website:wwwusukraine.org)**

Закарпатці дякують

У відповідь на благодійну акцію ансамблю "Українська родина", метою якої була допомога Закарпаттю, нам написав начальник управління культури Закарпатської області В. Габорець. Зібрані 2 тисячі долярів дозволили подати допомогу родинам студентів двох музичних училищ і коледжу мистецтв в Ужгороді, педагогічного училища в Мукачеві. Потерпілим вручила допомогу працівниця управління Людмила Байрак. Усі обдаровані низько кланялися і дякували добродіям за допомогу.

Оксана Лиховид,
керівник ансамблю
"Українська родина"

СВІЙ ДО СВОГО

Лихо нас подружило

Велике лихо спіткало Україну — повінь в Закарпатті. У Рахові вода затопила будинки і люди не мають, де жити. Ми узяли до себе чоловікову сестру з чоловіком, трьома синами і мамою чоловіка. Узяли тимчасово, бо на літо вони поїдуть до села, де той чоловік має батьківську хату, але без газу, а ми газ маємо, то вони зимують у нас. Дасть Бог тепло, то посадимо город і якось воно буде. Вони усе плачуть за своєю домівкою і мають надію повернутися на своє обійстя. Вони жили в місті, господарства не тримали. Так що нас тепер багато в хаті, бо ми з чоловіком маємо чотирьох синів віком від 14 до 20 років. Ще моя сестра — інвалід з дитинства. І їх шестеро. Маємо картоплю, борошно, хліб печемо вдома, варимо їсти, як хто має час. Хоча на роботі платні не дають, але дають крупи, то з голоду не помремо. А весною трохи поправимо хату в тому селі, звідки чоловік, бо його батьки повмирали і там довго ніхто на жив. А як захочуть, то добудуємо ще один вхід і будемо жити разом. Зараз мені веселіше жити, бо раніше мій чоловік не був радий, що моя сестра живе з нами, а тепер вже нічого не каже, бо усі ми — одна родина. Сестрина свекруха дуже релігійна, їй 58 років, вона мені дуже подобається. Я до них звикла і сама не хочу, щоб вони йшли від нас на літо. От ще коли б допомогти їм взутися та одягнутися.

Оксана Шидлівська
с. Біла,
Тернопільська область

Гроші для сиріт можна тільки привезти

Дякуємо тижневику „Свобода" за інформацію про нашу організацію, оприлюднену 8 січня ц.р. Щиросердечно дякуємо всім добродіям, які зголосились допомогти дітям, як фінансово, так і матеріяльно (одягом, взуттям тощо). Численні телефонічні дзвінки до представниці нашої організації в США Олени Чебиняк свідчать про те, що нашим американським співвітчизникам не байдужі долі хворих діточок.

Щодо запитань тих добродіїв, які мають намір переказати кошти на рахунок „Єдиної родини", змушені з прикрістю відповісти, що українське законодавство не дозволяє благодійним організаціям мати валютні рахунки, оскільки вони, на переконання вітчизняних чиновників, „передбачають здійснення зовнішньоекономічної діяльности". Поза тим, якби валюта й надійшла на такий рахунок, то її необхідно було б продати державі, а з огляду на нестабільність гривні — це загрожує значними втратами. Отже, єдине, що залишається – це передавати кошти довіреними особами. Кожен із жертводавців отримає довідку (з печаткою) про надану суму, і ці довідки можна, очевидно, використовувати у взаєминах з податковими органами.

Ігор Винниченко,
голова благодійної організації
„Єдина родина", Київ

Від редакції. *Благодійна організація „Єдина родина" опікується вихованцями спеціялізованих шкіл-інтернатів, сиротами і хворими дітьми в Києві, Симферополі, Житомирі, Кіровоградській і Волинській областях. Її адреса:* ***Україна, 252034, м. Київ, а/с 507.*** *Представниця добродіїв у США –* ***Олена Чебиняк, її телефон: (203) 967-6621.***

Порятуйте моє ім'я!

В січні нинішнього року "Свобода" опублікувала листа М. Білоуса "Чому я не передплачую "Свободу?" — й відтоді я не маю спокою. Справа в тому, що я теж — М. Білоус. Але, на відміну від автора листа, ми оселилися в Америці у 1949 році. Проте мої численні знайомі не вірять моїм запевненням, що я до газети не писав і "Свободу" передплачую.

М. Білоус
Баннінґ, Каліфорнія

Від редакції. *Засвідчуємо, що листа до редакції написав той М. Білоус, який приїхав до Америки порівняно недавно, і радимо усім наслідувати приклад М. Білоуса, який вже давно живе тут і передплачує нашу газету.*

ПОГЛЯД В ДУШУ

Мій хрест – від Бога

Коли перед Другою світовою війною я вчився у гімназії в Рогатині, то прочитав у підручнику німецької мови вірш поета Каміссо про людські життєві хрести.

У поезії були подані думки, що колись давно, у середньовіччі, жив чоловік, який стало нарікав, що йому доводиться нести дуже важкий хрест, який є понад його сили. Одного разу він вибрався пішки в далеку дорогу на прощу. Йшов він та йшов і, втомившися, ліг на сіножаті відпочити. Була гарна, тепла погода – він заснув і побачив уві сні Бога у вигляді старшого дідуся. Прочанин почав скаржитися, що його хрест є заважкий для нього. Він прохав Бога полегшити той життєвий тягар. Бог сказав: „Добре, сину, я тобі допоможу". І в тому ж сні той прочанин побачив велику площу, наповнену різними хрестами. І знову Бог з'являється і каже: „Іди поміж ті хрести і вибери собі найбільш вигідний".

Прочанин почав ходити між тими хрестами і примірювати їх до себе. Ходив він так довший час і не міг жодного хреста допасувати до себе. Один хрест із золота – дуже гарний, але тяжкий. Другий – із гарного дерева, але мав гострі боки, які калічили плечі. Прочанин зажурився, що із тих тисяч різних хрестів він не може собі дібрати відповідного.

Тоді знову з'являється Бог і каже йому: „Йди за Мною і шукай далі". Ідуть вони вже вдвох, і нараз прочанин запримітив збоку маленький, похилений хрест. Він підняв той похилений хрест, поклав на свої плечі і, звернувшись до Бога, каже, що той хрест є добрий для нього. Опісля, коли він приглянувся ближче до того хреста, то впізнав, що той хрест є той самий, що він його ніс перед тим впродовж усього життя.

Не раз у важкі хвилини мого життя я повертався думкою до цієї поезії, і це додавало мені сили поборювати труднощі і нести далі свій хрест.

В. Н-ий

Громада у Черрі Гил допомагає Україні

Комітет Допомоги Україні і дітям Чорнобиля назбирав і вислав 93 пакунки з одягом до України через ЗУАДК (Злучений Український Американський Допомоговий Комітет) у Філядельфії.

У збірці брали участь Оксана Волчук, Марія Кугів, Ярослава Жеребецька, Ольга Причка, а також Тарас Галушка, Роман Герасим, Юрій Мацьків, Михайло Кузьма, Михайло Ромах, Богдан Жеребецький і Павло Березовський.

Учасники доброчинної акції задоволені тим, що спромоглися надати допомогу людям в Україні, які не з власної вини потрапили в тяжке становище. Ми віримо, що в Україні настануть інші дні, і життя буде кращим.

Ольга Причка,
голова комітету

Чоловіча бригада, котра допомагає пакувати і висилати посилки.

Пакують посилки Ярослава Жеребецька, Марія Кузів, Оксана Волчук.

Тарас Галушка, Михайло Ромах і Юрій Мацьків адресують посилки.

ХОЧ ЛИСТ ПРИВАТНИЙ

Будова монастиря триває

Дуже дякую Вам за повідомлення про нові пожертви, за пакунок і зібрані гроші, опіку і підтримку. Подяки жертводавцям, які дають нам можливість продовжувати будівництво монастиря, я вже відіслала.

Тепер Україна перебуває в тяжкому стані. Тому ми можемо сподіватися на підтримку з діяспори. Хоча в Україні є також люди, які мають гроші, але вони не мають у своєму серці чогось більшого від грошей – любови, духовности і зрозуміння. Тому я дякую всім жертводавцям, і маю надію, що наша співпраця на славу Божу буде продовжуватися.

Ваше зауваження про дивну пасивність українців, які брали участь у визвольній боротьбі за Україну в рядах УПА, відсиділи довгі роки у таборах ҐУЛагу, є правильне. Вони й справді замкнуті в своєму світі, живуть минулим. Але їх можна зрозуміти. Все життя вони мріяли про вільну Україну, жили цією мрією, проливали за неї кров, гинули в нерівних боях, совєтських, польських і німецьких тюрмах. Але майбутню незалежну Україну вони бачили такою, якою була Галичина до 1939 року. З надбанням незалежности в 1991 році вони не можуть примиритися з реальністю і прийняти те, що наш нарід вже не той. Тому вони замкнулися в оточенні, серед побратимів по боротьбі, і може, підсвідомо, а може, й свідомо не хочуть виходити зі свого кола. Тікаючи від реальности, вони гадають, що мають те, про що мріяли.

Треба докласти багато праці, щоб повернути втрачені духовність, патріотизм, щоб Україна стала таки іншою. Молімося за них і берімо приклад з їхньої самопосвяти і пожертви.

Сестра Анатолія Дмитришин,
Монастир Пресвятої Родини
в Гошеві

Організація „Американці в обороні людських прав в Україні" (АГРУ), продовжує збірку грошей на спорудження монастиря Пресвятої Родини в Гошеві.

Зовнішні споруди вже готові, але викінчення всередині ще навіть не почате. Число військових помічників, які працювали на будові, зменшено до кількох осіб, бо утримувати велику кількість військових – затяжко. Під час зими неможливо було продовжувати будівельні роботи, бо впали великі сніги.

З настанням весни робота знову піде повною мірою. Молимося до Господа, щоб не було повені через великі сніги. Щоб продовжувати роботу, потрібні гроші. Закликаємо людей доброї волі подавати допомогу, як вони робили в минулому.

Просимо посилати пожертви із зазначенням, AHRU Hoshiv, на адресу ***43 Midland Place, Newark, N.J., 07106.***

Всі зібрані гроші посилаємо до монастиря Пресв. Родини в Гошеві на покриття коштів будови, а видатки, пов'язані із збіркою (друки, пошта, і т. д.), покриваємо з АГРУ. Пожертви можна відтягнути від податків.

Божена Ольшанівська,
президент АГРУ

Лихо спіткало родину сестри

Коли моя сестра Надія Камуть була здорова, то з усією щирістю помагала людям, працюючи медичною сестрою. А тепер тяжко захворіла і сама потребує допомоги. У неї хвороба крови – лімфоґрануломатоза. Надія перебуває в лікарні, але там не можуть допомогти. Конче потрібні ліки, яких в Україні дуже мало і які багато коштують. Чоловік сестри також хворий, не працює. Йому потрібна операція на серці. Тому наше Товариство Червоного Хреста відкрило рахунок, щоб зібрати кошти для лікування Надії.

Я теж — самітня, мала хірургічну операцію. Рідних ми не маємо. Уклінно просимо вас: врятуймо життя людини, яка сама багато літ допомагала іншим. Хто чим може, відгукніться, наші люди в Америці!

Адреса така:
Львівська обл. м. Жидачів, АПБ „Україна" МФО 325428, код. 09325425, р/р26004201 367001
(для лікування Надії Камуть).

Олександра Когут,
Львівська область
м. Ходорів, вул. С. Бандери,7
Телефон — 53-567.

ЗВІДУСІЛЬ

Новий метод діягностики раку грудей

Рентгенівська аналіза однієї-єдиної волосини може стати основою нової простої процедури виявлення раку грудей у жінок. Про це повідомляють у поточному числі авторитетного наукового часопису „Нейче" австралійські дослідники. У наслідок чотирьох невеликих за кількістю учасників досліджень волосся, взятого у здорових пацієнтів й у хворих на рак грудей, науковці Університету Нового Південного Вельсу виявили, що волосся здорових жінок помітно відрізняється за молекулярною будовою від волосся жінок, уражених раком. Тепер лишається підтвердити отримані висліди на великому масиві піддослідних.

На думку Вероніки Джеймс, керівника колективу вчених, в недалекому майбутньому, цілком можливо, вдасться опрацювати просту і надійну процедуру виявлення раку грудей на підставі аналізу однієї лише волосини. Як відомо, найпоширенішими нині методами ранньої діягностиик раку грудей є мамограма та спеціяльна аналіза крови. Автори дослідження також вказують, що нова процедура може також використовуватися для виявлення в організмі цілком здорової жінки генетичних мутацій, які різко підносять риск розвитку злоякісних новотворів у грудях.

Перший сюжет з фільму Стенлі Кубрика

Відомий кінорежисер Стенлі Кубрик, який помер минулого тижня, впродовж двох років знімав в Англії фільм "З широко закритими очима". Стрічка розповідає про подружжя лікарів–психіятрів, які взаємно зраджують одне одного. Щойно в Лос Анжелесі показано півторахвилинний уривок з фільму, який шокував глядачів — акторське подружжя Ніколь Кідман і Том Круз гаряче обнімаються ... без жодного одягу на собі.

Американці добуватимуть ґаз в Польщі

Американська фірма Апачі Корпорейшен з Тексасу, яка спеціялізується на видобутку нафти і ґазу, підписала угоду з Польщею про відновлення існуючих свердловин і видобуток ґазу в околицях Кракова. Фірма дістане тільки третину прибутків від продажу польського ґазу.

Рекорд продуктивности

Американська економіка досягла найвищого росту продуктивности виробництва за останні 6 років — 4,6 відсотка замість очікуваних 3,7. Відразу ж підвищились ціни акцій і облігацій. Попередній вищий результат було досягнуто в четвертому кварталі 1992 року, коли продуктивність зросла на 6,2 відсотка.

Нова доктрина Росії – евразійська імперія

Сьогодні ми продовжуємо публікацію уривків з книги Олександра Дугіна "Основи геополітики. Геополітичне майбутнє Росії" про наміри Росії будувати Нову імперію. В попередньому числі "Свободи" (ч. 11) було викладено загальну концепцію створення нової Російської імперії. Для утримання такої держави потрібні потужні збройні сили. Автор бачить їх гльобальними, мобільними, з великою ударною силою. Водночас, але на другому пляні, мають існувати й війська "внутрішнього призначення", на випадок, якщо окремі регіони "звернуться до сепаратизму" (а ну ж бо приснднана до союзу-імперії Україна знову здобудеться на мрію про незалежність!).

2. Військова стратегія Нової імперії

У військово–стратегічному сенсі Нова імперія можлива тільки за умови збереження ядерної могутності колишнього СССР, а також усіх видів стратегічних і космічних озброєнь в рамках евразійського бльоку. Тепер стратегічний потенціял колишнього СССР ще зберігає свою пропорційну порівняльність з НАТО — в сфері ядерних озброєнь, атомових підводних човнів, деяких воєнно–космічних програм, в питанні стратегічної авіяції. Як тільки цей балянс однозначно пересунеться на користь атлантизму, евразійська Імперія стане неможливою, Росія остаточно перетвориться на звичайну "регіональну державу", отже, різко скоротить свої розміри і маштаби впливу.

Останньо в російській армії під тиском атлантизму проходить дуже небезпечний процес переорієнтації усієї воєнної доктрини з континентально–совєтської структури на регіонально–льокальну. Це означає, що в якості "потенційного супротивника" Росії починають розглядати не США і країни НАТО, а прикордонні з Росією країни, а також внутрішні регіони Росії, які можуть звернутися до сепаратизму. Якщо Росія бачить своє майбутнє як імперія, як інтеґратор і полюс нового континентального бльоку, її Збройні сили повинні з необхідности орієнтуватися на ядерне і стратегічне озброєння на шкоду льокальним формам озброєнь.

Які Збройні сили потрібні великій Росії? Ієрархія розвитку військового комплексу в перспективі створення Евразійської імперії ясно витікає з основних геополітичних положень:

1. Пріоритет надається космічним видам озброєнь, які мають такий потенційний маштаб територіяльного впливу, що традиційні форми забезпечення військової безпеки держави чи бльоку держав перед ними поступаються, повністю втрачаючи ефективність і значення. Розробки російського варіянта СОІ мають тут центральне значення. Також вкрай важливі розробки "атмосферичної" зброї та експерименти з неортодоксальними типами озброєнь, пов'язаними із впливом на психічний компонент людини.

2. Наступним рівнем важливости слід вважати Військово–морську фльоту (ВМФ). Цей вид озброєнь, як і міжконтинентальні ракети і стратегічна авіяція, покликаний виконувати гльобальні воєнні завдання при зіткненні з "потенційним супротивником" N1 — США. При цьому в перспективі творення континентального бльоку ВМФ Росії повинна стати відправною точкою дла створення гігантської системи стратегічних портів як на Півдні, так і на Заході (чого Росія і СССР були традиційно позбавлені). Авіяносці і атомові підводні човни грають у цьому першорядну ролю. ВМФ повинна структурно орієнтуватися на ведення бойових дій в морських умовах і в прибережних зонах, тобто у просторі, максимально віддаленому від суходольної бази. При цьому треба заздалегідь передбачити геополітичну і стратегічну специфіку адаптації існуючого моделю ВМФ до умов південних морів і океанів, а також до західнього Атлантику. Чорноморська і Балтійська фльоти рано чи пізно втратять своє значення для Росії як Імперії.

3. Суходольні війська матимуть в імперській перспективі найменше значення і покликані грати швидше ролю "внутрішніх військ", ніж справді важливої стратегічної величини. Єдиним винятком є повітряно–десантні війська і спецназ (війська спеціяльного призначення — Ред.), які в силу своєї мобільности і непов'язаности з суходільними континентальними базами можуть брати активну участь в серйозних міжконтинентальних операціях.

Таким бачиться автору поділ Европи за Нової імперії. На мапі позначені сфери її впливу в порядку першорядности.

Така структура Збройних сил Росії і майбутньої Імперії в загальних рисах відтворює совєтський модель армії у повоєнний період. Перспектива геополітичного і стратегічного експансіонізму вписана в саму структуру географічного положення Росії і саме армія розуміла це повніше і виразливіше від інших.

Нинішня перебудова армії, що виходить з концепції "Росія — континентальна держава", фактично перевертає ту концепцію, яка повинна існувати в Новій імперії і яка існувала в загальних рисах в Збройних силах СССР. В "регіональній" армії РФ перевага віддається суходільним силам. Далі йде ВМФ, при чому конверсія і скорочення здійснюються, передовсім. за рахунок авіяносців і атомових підводних човнів, а довкола Чорноморської фльоти, яка практично не має стратегічного значення, здіймається скандал між Москвою і Києвом, який не має виходу, тому що початкові терміни і цілі взагалі неправильні.

Ще менше уваги приділяється авіяції і ракетобудуванню, а стратегічна авіяція і міжконтинентальні ракети взагалі знищуються. Паралельно реалізується відмова від ядерної зброї.

Порівнюючи два моделі пріоритетів армійського будівництва, ми бачимо, що вони являють собою дві протилежности. Одна армія (перший континентальний варіянт) призначена для захисту континентального бльоку, Евразії, Росії в її справжньому геополітичному обсязі від "потенційного супротивника", яким були і залишаються США і атлантистський бльок. Така армія орієнтована на забезпечення справжніх інтересів росіян і є ґарантом національної незалежности і свободи.

Друга армія ("регіонального типу") потрібна Росії, яка сприймається лише як Росія і зацікавлена тільки у вирішенні льокальних і внутрішніх політичних проблем. Її структура позбавляє росіян можливости вступу в адекватні геополітичні взаємини з Середньою Европою і Японією, тому що її буде замало, аби в перспективі захистити ці геополітичні утворення від потенційної агресії США.

(Переклад з російської).

Хто підірвав Хрещатик?

У нас в Чикаго побував посадник Києва Олександер Омельченко, який стверджував, що головну вулицю столиці — Хрещатик —підірвали німці в 1941 році. Ігор Качуровський з Мюнхену сказав мені, що у 1950-ті роки в Аргентині, де він тоді жив, видавництво Миколи Денисюка випустило книгу Форостівського "Київ під ворожими окупаціями", у якій докладно розповідається про руйнування Києва більшовиками. Він сказав також, що німці зняли кінофільм про те, як вони розміновували Київ, але в СССР той фільм переробили на свою користь і заявили, що то німці не виймають, а закладають вибухівку.

Ми б хотіли мати книгу про замінування Києва, тому просимо читачів „Свободи", хто її має, чи знає тих, що її мають, повідомити нас на адресу: **Bahriany Foundation 811 S. Roosevelt Ave, Arlington Heights, Il, 60005.**

Письменник Анатолій Кузнєцов, киянин, переконаний, що ці злочини – справа рук більшовиків. В 1969 році він виїхав в закордонне відрядження до Англії й відмовився повернутися. В 1965 році написав книжку „Бабин яр", яка вийшла російською й англійською мовами.

Про зруйнування Хрещатика та собору Печерської Лаври він пише: „Створювалося враження, що вибухає місто. До війни в Києві починали будувати метро, і тепер повезли чутки, що то було не метро, а закладання велетенських мін під усім Києвом. Проте ймовірнішими були спогади про те, як ночами у двори заїжджали вантажівки, і люди у формі НКВД щось переносили в підвали".

А. Кузнєцов у „Бабиному ярі" пише: „Напередодні відступу совєтського війська з Києва, як свідчать мешканці, спорожнілу Лавру оточили військові частини НКВД. Туди нікого не пускали. Приїжджали і від'їжджали авта. Потім варту зняли. 19 вересня 1941 року, вступивши до Києва, німці відразу ж попрямували до Лаври, і довго, урочисто, тріюмфально дзвонили в усі дзвони. Потім почали відчиняти музеї, келії, тягти килими, срібні чаші, ризи, але тут німецьке командування зчинило шум. Люди бачили, як переляканих солдатів примушували нести церковні ризи назад". Будинки на Хрещатику, (в одному був штаб німецьких вояків) вибухнули у вересні, Успенський собор Печерської Лаври підірвано пізніше.

Цю подію А. Кузнєцов описує так: „Ми вийшли на своє улюблене місце, і перед нами відкрилася Лавра. Вона горіла. Усі прогони головної лаврської дзвіниці світилися яскравим жовтогарячим світлом, ніби вона була ілюмінована, а диму було небагато. Успенського собору не було – лишилася купа каміння, з якої стирчали решти стін, розмальованих фресками. Горіли всі музеї, все містечко-монастир, оточене мурами. Бабуся так і сіла, де стояла. Звідти, з Лаври, бігли люди, вони казали, що вибухнув Успенський собор. А в ньому було складено багато старовинних рукописів і книг. Вітер поніс палаючі аркуші, і вони сипалися дощем, усе запалюючи. Німці з усієї сили намагалися загасити пожежу, але води не було. А хто висадив собор, кому це потрібно – невідомо. Мабуть, ті самі підривники, що й на Хрещатику. Це було третього грудня 1941 року. Я бачив, як горіла Лавра. На бабусю це дуже вплинуло. Вона довго сиділа, зрідка хрестилась. Мені довелося докласти чимало зусиль, поки переконав її відійти. У ній щось ніби обірвалося, і до смерти вже не стало на місце. Тільки вдома вона, як звичайно, заходилася біля печі і, насипаючи супу, мовила: „Як це Бог витримує? Десятинну церкву знесли, і Михайлівський монастир, і в нашій Петра і Павла, де я тебе хрестила, завод влаштували. А тепер саму Лавру запалили".

Чи не час би притягти Комуністичну партію України та комуністів Росії, які й далі плачуть за Совєтським Союзом, до відповідальности, як не в їх державах, то в міжнародному суді, за голод 1933 року, колективізацію, розкуркулення, розстріли, табори, знищення численних пам'яток української культури?

Олексій Коновал,
м. Арлінґтон

Крізь терни ...

(Закінчення зі стор. 12)

шує Карпатську Україну незалежною суверенною державою. На другий день, 15 березня 1939 року, в будинку Української державної гімназії в Хусті відбувається історичне засідання Першого Сойму Карпатської України, в присутності новообраних 22 послів і членів уряду. О. Августин, відкриваючи Перший Сойм, між іншим, сказав: „Всемогучий Боже, Ти, що дозволив нам, найменшій вітці українського народу взяти свою долю у свої руки, дякуємо Тобі. – Вірю, що з Вашою поміччю наш Перший Законодавчий Сойм, однозгідно з волею народу, дане йому право і власті виконуватиме на добро української нації і цілого населення Карпатської України... Слава Україні!"

Засідання Сойму, головою якого було вибрано проф. Августина Штефана, відбулося спокійно і за програмою, хоч уже надходили невеселі вістки про наступ мадярських гонведів, за згодою нацистського Берліну, та що німецькі збройні сили без жодного опору перейшли чеський кордон 15 березня 1939 року. Сойм приймає конституційний закон ч. 1 – і під синьо-жовтим прапором з тризубом св. Володимира Великого і з історичним гербом – ведмідь в лівому срібному півколі та чотири сині і три жовті смуги у правому півколі – з гимном „Ще не вмерла Україна" – проголошує Карпатську Україну. Цей чин сколихнув українців в Україні і в розсіянні сущих. Ще під час засідання Сойму представник Німеччини передав ноту нацистського уряду з Берліну, щоб Карпатська Україна не чинила опору мадярським напасникам. Сойм Карпатської України не звернув увагу на ту „пораду" могутньої Німеччини, і спокійно продовжував свої історичні наради. Це був перший справжній опір фашистській аґресії в Европі. Президент Волошин, присутні посли Сойму і члени уряду знали, що на них дивляться тисячі років історії їхнього народу – на них дивиться ввесь український нарід і цілий світ. Уряд Волошина згодом переслав Берлінові ноту, в якій писав: „Українці будуть боротись і боронитись проти кожного нападу, навіть проти об'єднаних польських і мадярських сил".

Отже, карпатські січовики, між ними сини і дочки інших земель України, як полковник Михайло Колодзінський, пор. Роман Шухевич-Щука, сот. Степан Сулятицький, Зенон Коссак і багато інших, зі зброєю в руках стали напроти наступаючим танкам і гарматам мадярських фашистів на Красному Полі та чесно виконали національний обов'язок захисту своєї землі і народу. Мужність карпатських січовиків на життя і смерть викликала подив і увагу цілого світу до національно-визвольної боротьби українського народу. На полі слави полягли тисячі українських патріотів і своєю кров'ю вписали ім'я „Карпатська Україна" на мапі соборної України. По довгих десятиліттях печерного гноблення збоку мадярських фашистів та совєтсько-російських („радянських") наїзників, завдяки вірності Україні її кращих синів та дочок, при Божій помочі, пророчі слова поета здійснились. Історична закономірність і життєздатність закарпатської гілочки нескореного українського народу прискорили воскресіння нації. В референдумі 1 грудня 1991 року закарпатські українці таким самим відсотком, як і 12 лютого 1939 року (понад 92 відс.) голосно заявили: „Ід Україні!"

Відновлена Українська Держава переходить важкий період духовного відродження та національно-державницького утвердження. Для закріплення волі у воскреслій державі є імперативним подолання соціяльно-економічних проблем через систему національно господарства, реґульованого вільного ринку; усунення корупції при допомозі суворої влади закону; плекання і захист мови і науки автохтонного народу та загартування українських збройних сил в українському патріотичному дусі. Названі чинники є вагомі і вирішальні, але для осягнення мети в сьогоднішній ситуації основним завданням є з'єднання всіх національно-демократичних сил, щоб на пост Президента держави вибрати українського патріота-державника. Якщо цього не станеться, то об'єднані ліві сили комуністів-соціялістів можуть „вибрати" котрогось з доморослих лукашенків – з білоруським варіянтом реанімації пекельного комуно-фашистського режиму.

Михайло Шпонтак,
голова Карпатського Союзу Америки

Після цього почав горіти будинок за будинком...

Із підготовленої до друку книжки Ростислава Василенка „Життя в гримі і без"

Ростислав Василенко – киянин, пережив німецьку окупацію Києва, нині живе в Торонто

19 вересня 1941 року німці зайняли Київ. Пам'ятаю, я саме йшов по Прорізній вулиці вгору від Хрещатика, тримаючи на руках маленьку доню Ларису. Минув „Дитячий світ" і вже підходив до Володимирської, коли ззаду почувся страшенний вибух. Я оглянувся і побачив внизу вулиці величезний чорний стовп диму. Назустріч мені бігла із закривавленим лицем жінка. – „Що сталося?" – питаю. „Дєтскій мір" взорвался!" – і побігла далі. Побіг і я з дитиною.

Після цього почав горіти Хрещатик, будинок за будинком, вилетів у повітря і німецький штаб у „Континенталі". Кияни із жахом дивилися, як горить центр міста. Я хотів пробитися в Пасаж, там у своєї тітки жила дружина Соня, будучи студенткою інституту, думав, може, врятую якісь речі, але поліція не пускала. Німці привезли літаками великі шланги і з Дніпра пробували помпувати воду, щоб гасити пожежу, але то була крапля води на море вогню, зрештою, за кілька днів ті шланги залишені саботажники перерізали, за що німці почали розстрілювати закладників.

Так і згорів Хрещатик. По війні совєтська пропаганда писала, що, нібито, Хрещатик спалили німці, але кияни знали, що то варварська робота відступаючих совєтських військ. Це була запланована перед тим акція НКВД знищення центру міста разом з мешканцями.

„І голову...

(Закінчення зі стор. 13)

традиції української діяспори. Дітей і молодь ми маємо й далі, але організаторів, керівників – бракує.

Колись, як я згадував вище, нас ділили партійні переконання. Чому б тепер українську політику не залишити політикам України, а тут зацікавитися більше політикою держав перебування, щоб мати більші впливи?

Хто б мав подбати про збереження української діяспори? Насамперед ті, що тепер є при кермах наших організацій: УККА, КУК, Світового Конґресу Українців, УАКРади, керівники Церков та ті, що хочуть, щоб ми не зникли з арени діяспори.

Вам напевно відомо, що в останні роки постали непотрібні непорозуміння, поділ в українських православних громадах. Як Україна стала незалежною державою, в Україні відроджено Українську Православну Церкву зі своїм Патріярхом, проти чого гостро зареаґувала православна Москва. Першим Патріярхом було вибрано Митрополита Мстислава.

Після його смерти пропонувалися в кандидати й наші єпископи діяспори. Але вибрано Патріярхом Єпископа Володимира, колишнього дисидента і політв'язня, отця Василя Романюка. В скорому часі після того провід УПЦ США вибрався до Істамбулу, ніби з думкою допомогти Українській Православній Церкві в Україні бути визнаною православним світом, стати канонічною. Їх там, казали нам, прийняли під омофор Вселенського Патріярха. Тепер виявилося, що Українська Православна Церква діяспори стала частиною Царгородського Патріярхату. Їм заборонено навіть відправляти спільні Служби Божі з духовенством Київського Патріярхату.

Про зустріч Вселенського та Московського патріярхів в Одесі всім відомо. Вселенський Патріярх, як колись президент Америки Джордж Буш, сказав: слухайте старшого брата й не думайте бути самостійними. Ці зміни в УПЦ поділили громади на прихильників Київського і чужого патріярхатів.

Біда також у тому, що є тенденція керівництва Церкви сприяти асимиляції, переходові на англійську мову. Заанґажовувати в церковне життя священиків не українського походження та ставати „інтернаціоналістами". Про єдність в нас говориться багато в громадсько-політичному житті, як і в церковному. Але ніхто серйозно єдности не хоче.

Кожний уважає, що він має бути центром, ядром, довкола якого має відбуватися об'єднання. Як хочеш об'єднання, відцурайся усього свого, присднуйся до мене й будь послушним.

Якщо й далі буде така настанова, такі погляди – ми самі себе вгробимо. А наша сила, наш опір асиміляції – в єдності. Й до єдности ми й мусимо прагнути не на словах, а на ділі!

Олексій Коновал

ЗМІНА АДРЕСИ

В справі зміни адреси непотрібно телефонувати, а тільки прислати нову адресу до:

Адміністрації „Свободи"

P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

☐ **„Свобода"**

☐ **„The Ukrainian Weekly"**

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

На зміну адреси проситься

ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00

ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

Згідно із статутом УНСоюзу подаємо список членів суспендованих в 1998 році, за неплачення вкладок. Ці члени повинні негайно звернутися до Відділових Секретарів, або до Головної Канцелярії, щоб вирівняти свої залеглості і поновити важність своєї грамоти.

BR.	NAME OF INSURED	CERT. #
7	Mlynek, Richard	A197821
7	Thur, A	A063276
8	Fryz, M	D186408
8	Szkafarowsky, S	D186407
10	Jaruszyk, A	J094440
10	Karpunin, Z	D145812
10	Tuchimiuk, P	D152602
10	Tuchimiuk, J	D186409
13	Kufel, Taras Alexander	A202738
15	Boyko, Andrew	J099437
15	Boyko, Alexander	J099436
15	Deyhalowsky, Jesse	J100556
15	Deyhalowsky, Hanna	J100555
15	Dmitrenko, Oleksiy	J102624
15	Dmitrenko, Tetiana	A197169
15	Loun, Roman	A200933
15	Loun, Danila	A200932
15	Lukowsky, Ann	D191212
15	Lukowsky, W	A168762
15	Lukowsky, K	A171796
15	Schroeder, Colleen	J102191
15	Taran, H	A179801
15	Wesner, Jr, V	A180638
16	Ramos, Eric	A198710
16	Shuter, Oleksa	A197742
16	Shuter, Oleksandra	A197743
16	Shuter, Mariya	A197741
16	Zholoban, Oksana	D195168
16	Zholoban, Oksana	A195128
22	Chiolek, L	D169384
27	Pryhodko, K	A155880
32	Sapiha, S	D161649
39	Dienhart, MD	A192938
39	Perun, Myron	A197744
39	Zaborskiy, Daniel	J202291
42	Dobroskok, P	D187268
42	Hartak, R	D170879
42	Johnson, M	J092449
42	Laszyn, Katarzyna	A197410
42	Laszyn, Stefan	A197411
42	Patti, Christian	J201598
45	Kleban, P	A165340
47	Chmielnicki, Steven	A202389
47	Chmielnicki, Sonya	A202390
47	Mucha, E	D164373
47	Mucha, B	D164374
47	Pompetti-Szul, Irene C.	A202383
47	Szul, Xenia M.	A202391
47	Szul, Jr, Andrij	A202392
47	Yurechko, L	D165681
48	Lightcap, A	J094605
49	Monic, A	J091882
49	Monic, Andrew	J099113
49	Monic, A	J096382
53	Grey, M	D179120
53	Syvyj, G	D179119
55	Kotula, A	A176392
56	Witkoski, Christina	J099677
57	Buraniec, J	D188218
57	Kosiolek, L	D188217
59	Pelensky, R	D191742
59	Pelensky, A	D191741
59	Pelensky, Andrea	A191628
59	Pelensky, Roman	A191629
62	Bojanowski, K	D187905
62	Bojanowski, C	D187379
62	Bojanowski, M	D186278
63	Crawford, Michael	A202384
63	Crawford, Jennifer	A202387
63	Crissman, Tawnya	J101416
63	Ferulo, M	A076059
63	Gamble, Paige	J202091
63	Gamble, Deva	J202090
63	Gamble, Zane	J202092
63	Gamble, Leona	A202262
63	Gamble, Lori Ann	A202319
63	Gamble, Scott	A202099
63	Keys, Damien	J103410
63	Klugh, Jerry	A202388
63	Smith, Lacey	J202113
63	Smith, Zachary	J202142
70	Kowal, M	J097215
70	Rooth, J	J097950
70	Rooth, J	J097949
70	Rooth, Stephen	J099546
70	Rooth, J	D186535
70	Rooth, M	D174210
70	Rooth, Mary	A191784
70	Rooth, M	A177777
70	Samulka, M	D188606
70	Samulka, J	D188605
70	Samulka, M	A188269
76	Burkovskiy, Yelena	A199151
76	Burkovskiy, Igor	A119152
76	Collins, D	D160605
76	Klapischak, Oksana	A201035
76	Pytel, Mykhailo	A199366
76	Trushaev, Edward	A197978
76	Vassiouta, Marian	A198976
76	Woronowycz, Roman	A198040
82	Michaluk, Gregory	A202847
82	Michaluk, Martha	A202853
83	Bryant, A	J095629
83	Choma, Marko	J102956
83	Choma, Andrew	J102955
83	Choma, Yuri	J102957
83	Finley, John	J102359
83	Grons, N	J094651
83	Grons, J	A094650
83	Kowal, Michael	D196463
83	Luzecki, F	D131078
83	Sabo, Luba	A202385
83	Sabo, Stefan	A202386
83	Zhmeniak, Veronika	A200919
86	Czorny, L	J081645
86	Prystash, Iryna	A197979
88	Mytrofaniuk, A	D183315
88	Mytrofaniuk, N	D183314
88	Wolansky, O	J095355
94	Kalba, O	D170554
94	Kalba, I	D182578
94	Kolodchin, Roman	A198740
94	Malkowych, G	D164024
94	Mazurkewycz, D	J097526
94	Sudomir, Pamela	D191233
102	Semerak, J	D162799
114	Karmazyn, Roksolana	D197254
114	Roman, M	D170220
116	Babyk, Orest	A200423
120	Ayers, Karen	J099419
120	Fogg, Jr, Richard	A201132
120	Ostoffe, Dennis	A201136
120	Vidovich, Kenneth	A201380
125	Brej, Roman	D193263
125	Brej, Roman	A193177
125	Dick, Richard	D193993
125	Dick, Richard	A193916
125	Kemp, Jennifer	A198299
125	Kemp, Michele	A198300
125	Mychlezuk, G	D190434
125	Mychalchuk, G	A190938
125	Ogle, T	D181374
125	Ogle, A	D168691
125	Ogle, Theodore	A196690
125	Ogle, Anne	A196689
125	Paschen, Barbara Ruth	A202759
127	Gorganiuk, Jr, S	D176379
130	Dougherty, C	J092474
130	Holuka, G	D173947
131	Mynio, John	A196366
143	Mandziuk, A	D181091
146	Polywoda, B	D172456
153	Pidperyhora, E	D161653
155	De Satnyk, Jr, J	J094247
155	Melnyk, O	A187237
155	Molar, R	A150938
155	Molar, R	A178713
161	Andrus, N	J091661
161	Diakiwsky, Nicholas	A195946
161	Monzi, Jr, Robert	A197612
162	Bodnar, D	D187274
162	Burta, Bradley	J201702
162	Wasylkiw, Krystyna	J201701
163	Hydutsky, D	D173430
163	Jackiw, J	D181093
163	Kolodij, M	A179957
163	Lychak, Igor	A198068
164	Bower, Richard	A195350
164	Fought, N	A185389
164	Kalarick, C	D185260
164	Kotenko, S	D150849
164	Kynik, Frank	A193705
164	Markes, David	D195778
164	Markes, Stephanie	D195779
164	Markes, Stephanie	A195752
164	Markes, David	A195751
164	Tankowsky, M	D178206
170	Dydyk, M	D135286
170	Dydyk, L	D187279
171	Czopyk, R	D181629
171	Czopyk, R	A184336
171	Kraft, Theodore	D190662
171	Morsfield, Jr, Richard	J099053
171	Semenova, Jackline	A194930
172	Chubach, Svetlana	A200922
173	Collins, J	J095334
173	Krehetsky, I	D174320
174	Fedorowych, Bohdan	D196932
174	Paluch, D	D149483
174	Zarewych, Zenon	A201142
174	Zarewych, Daniel	A201143
175	Zakala, Marina	A192364
176	Worobel, J	A180790
178	Mihal, A	J098090
178	Soucy, S	J097398
180	Dalton, L	D155807
180	Dalton, L	A155731
180	Royle, K	D184234
180	Spurrier, D	D163224
180	Spurrier, L	D155606
180	Torrence, H	D149619
180	Torrence, S	D162939
184	Kulynych, Natalia	A197869
204	Dombrowsky, Wolodymyr	A199550
204	Dombrowsky, Swiatoslaw	A199549
206	Burak, Bruce	A193604
206	Burak, Douglas	A193605
206	Burak, Lance	A193606
206	Hichols, Michailo	A197685
206	Menverini, Jennifer	A197924
206	Menverini, Jason	A197923
209	Cellecki, Jr, J	D177043
209	Higgins, M	J093909
209	Maslak, H	D163602
209	Maslak, G	D147772
209	Maslak, A	D157291
216	Dunlap, K	J098583
216	Dunlap, G	D186441
216	Dunlap, Donna	A198958
216	Dunlap, G	A183743
216	Dunlap, Glenn	A198973
216	Homa, S	A178443
216	Homa, A	A178444
216	Horbachevsky, O	J095907
216	King, Anna	A197432
216	Turcotte, J	A084665
217	Himey, Jr, Joseph	A198309
220	Jakymiw, A	D176615
220	Jasinsky, A	J096195
220	Simbrowsky, M	J092979
221	Chomiak, P	A186698
221	Sotolongo, A	D160950
221	Williams, L	D161503
221	Williams, B	D161502
221	Zavalniak, M	D174568
226	Hordiy, Oles	A201629
226	Shkapich, D	A174120
230	Karpyk, Jenkins, J	D173436
230	Novak, D	J098533
230	Orlosky, M	J092594
230	Thompson, K	D141722
230	Tarosh, J	J092593
231	Bakalenko, Lybov	A201940
231	Bakalenko, Vasiliy	A196698
231	Bakalenko, Tatiana	A196697
231	Boates, Ricky	A202134
231	Ebling, Amy	D197896
231	Ebling, Amy	A197870
231	Pekala, Debra	D197954
231	Pekala, Debra	A197927
231	Pekala, Frank	A197928
234	Budnyk, C	D185488
234	Budnyk, R	D169855
234	Rybak, X	J096058
234	Rybak, N	D188457
234	Rybak, N	A185234
235	Markovitch MD, Robert	A195274
238	David, M	D130439
239	Rudakewych, I	J097645
240	Baczdynsky, W	D159346
240	Bilokonsky, g	D177631
240	Iwzyczyn, L	D163123
245	Myronenko, L	D160179
247	Chomyk, G	D149180
253	Pylypetz, Peter	A199150
257	Steffen, R	D188095
257	Umland, O	A180669
261	Gulda, Jr, H	A177241
261	Kapij, L	J096697
261	Kobasa, Alexis	J102166
261	Kobasa, Y	J097050
261	Kobasa, Z	J097049
261	Kobasa, Mathew	J100498
261	Kobasa, Michael	J102167
261	Kupczyn, Julie	J099406
261	Kupczyn, Christine	J100200
261	Kupczyn, A	A189740
261	Kupczyn, D	A189173
261	Lockman, J	J098862
261	Morris, M	J094124
261	Morris, D	J098972
261	Szybiak, C	J094668
264	Hunch, G	J081481
264	Karabinos, J	A067608
264	Sally, J	J091784
264	Sydir, Jr, J	J088665
269	Deus, Maria	D192990
269	Habura, Elizabeth	D194796
269	Habura, Pawel	A198828
269	Habura, Elizabeth	A194770
269	Jablonskyj, Alexandra	A197479
269	Lypka, O	D188862
269	Reszitnyk, Orest	D184878
271	Egan Jr, Paul	A199153
271	Egan Jr, Paul	A198062
271	Grenfield, Ashley	J201660
271	Matkosky, Scott	J102259
271	Pare, B	D188179
282	Karpinich, T	J092682
282	Modnesky, M	D175218
285	Averisyan, Elina	A201820
285	Melikzade, Mariya	A201795
285	Palermo, Mary	A190888
287	Jasinski, Bogdan	A192118
287	Swaff, M	D174828
287	Siatkowski, Adrian	J108818
287	Turetsky, M	A181159
291	Loturt, Julia	A202788
292	Belanger, Steven	J101842
292	Howland, R	J095206
292	Klepaczyk, D	D187059
292	Klepaczyk, D	A187025
292	Kudryk, B	A114124
292	Petrovich, T	J095081
292	Polansky, M	J097408
292	Robarge, G	J095968
292	Schwartz, Michael	J100895
292	Schwartz, Emily	J100894
292	Winter, Joel	D192818
292	Winter, Michael	D192819
292	Winter, Joel	A192289
292	Winter, Michael	A192290
298	Ivanicki, J	J098206
305	Cominsky, D	J095568
305	Lupcho, Jr, J	J092440
305	Whitfield, Robert	A200722
310	Babiak, Andrey	A197115
320	Hryn, John	A198783
320	Hryn, David	A198785
320	Hryn, Mary	A198748
320	Malko, J	D141765
321	Dosen, Teresa	A192667
321	Yaworsky, Goldye, J	A119289
322	Wivchar, Rev. Michael	A195440
325	Rohbeck, A	A189817
325	Stasiuk, W	A171970
325	Tkachuk, J	A188503
333	Bobersky, Alicia	A194868
340	Orlichowski, O	A182523
340	Zyska, Pablo	A194868
341	Fungal, B	A181590
341	Hrynevich, O	D182178
341	Jaskiy, C	D186291
341	Martino, D	D186888
341	Zahaluk, D	D186842
341	Zeleney, Adriana	J095487
341	Zeleney, Andrew	J095488
345	Karkoc, Stepan	J099258
348	Kalka, M	A062492
348	Varcho, J	D168589
349	Krysa, A	J092627
353	Dowbachuk, D	J098890
353	Dowbachuk, J	D191716
353	Kap, Alexander	J098706
353	Makaryk, A	D152810
353	Murka, Yelena	J201478
360	Dushenko, M	D147484
360	Loza, B	D168800
360	Loza, R	D156088
360	Prawak, Adriana	A191897
360	Wojchak, A	D187298
360	Wojchak, Z	D187297
361	Cholak, Wasyl	A192457
361	O'Hara, Vera	A202613
367	Kuril, Roman	J101507
367	Kuril, Andrew	J101506
367	Prystaj, J	D186089
368	Boyduy, S	D187828
368	Chirovsky, J	A182469
368	Chirovsky-Fries, N	A185265
368	Chirovsky, A	A172400
368	Du Bois, W	A188981
368	Galadza, M	J097811
368	Galadza, E	J092724
368	Galadza, M	J096594
368	Kostik, A	J098071
368	Kostik, T	A098072
368	Motko, M	A186841
368	Ryan, Currin	J202440
371	Bryndza, Yurij	J100488
371	Bryndza, O	J098294
371	Burachinsky, Deanna	J100921
371	Burachinsky, B	A180448
371	Hentish, Chryzanta	A194455
371	Lasiy, N	J098888
371	Lasiy, Elizabeth	A195588
371	Martynetz, Markian	J102158
371	Wasinczko, R	D178294
371	Wasinczko, B	D180090
371	Wasinczko, B	A180070
371	Wasinczko, R	A180150
371	Wishynsky, I	J091871
371	Wishynsky, H	J091870
371	Wishynsky, R	J091872
371	Woroch, MD, Bohdar	A197118
371	Yarosh, O	D185877
371	Zvil, A	D180882
379	Bramhall, Charles	J099807
380	Ariza, E	A184596
380	Babinetzky, Hilda	A195212
382	Shapansky, J	J097210
385	Anastas, Jr, W	A189214
388	Podubynsky, Melanie	J099222
388	Podubynsky, J	A083201
388	Podubynsky, D	A083199
388	Podubynsky, S	A083202
388	Podubynsky, G	A083200
388	Podubynsky, S	A185102
402	Mazhnik, Zofia	A193394
407	Ostrikhenko, Elena	A202397
407	Ostrikhenko, Sergej	A202396
409	Boughholtzer, D	J092360
409	Boughholtzer, I	D179184
409	Holyk, P	D183316
409	Zdeb, M	D155698
412	Tomkiw, A	D187181
416	Szkambara, M	D181148
416	Wynnyckyj, L	D169563
416	Wynnyckyj, M	D169562
416	Yakymyshyn, D	D168549
421	Kowalyk, Angela	A197322
421	Kowalyk, Crystal	A198355
422	Kostryckyj, M	D172785
422	Melnyk, W	D186788
422	Nakonechny, Stefanie	J102004
422	Nakonechny, Nina	A196166
422	Pospolyta, M	D178383
422	Zerbik, M	J092666
423	Dijak, Michael	J102923
423	Dijak, Taras	A196385
423	Dijak, William	A196455
423	Mraz, Milan	J102999
423	Nakonechny, Mark	A194708
427	Brandzy, C	J092009
427	Cybulak, E	D161895
427	Cybulak, T	D167359
427	Zajac, Taras	J099140
432	Firman, O	D157447
432	Firman, O	D157448
432	Krawska, Adriana	J102879
432	Krawska, Sofia	A197482
432	Krawska, Anna	A197481
434	Dzvinik, Rev Petro	D197344
434	Dzvinik, Rev Petro	A197323
434	Zaborska, Oksana	J200104
434	Zaborska, Natalia	A200010
437	Ostapiuk, Walter	D196861
438	Hill, T	J095149
439	Pelione, J	D186789
441	Lysy, E	D131930
445	Banias, I	D169669
445	Klos, P	J098040
445	Klos, B	A098038
445	Klos, Ewa	A098039
445	Kravtchouk, Roustan	J100926
445	Kravtchouk, Oksana	A194466
445	Sarakula, A	D179135
445	Sarakula, M	D179134
445	Shulakewych, Zdan	A194134
445	Symczych, P	J094972
445	Tyrawski, Oksana	J099080
456	Soucy, P	D163508
458	Petlura, Christina	J100844
458	Petlura, Oleksander	J099265
458	Petlura, Yurij	J099734
458	Petlura, Oleksander	J099733
458	Pysch, O	A184621
461	Czemycz, N	A093795
465	Coulson, Adam	A197708
465	Gaba, B	D187959
465	Gaba, S	D174524
465	Gaba, M	D174525
465	Gaba, Stefania	A202532
465	Gaba, Michal	A202533
465	Gaba, Bozena	A202135
465	Gaba, Bozena	A202136
465	Jakimow Barrera, L	J096833
465	Popowych, M	J092107
473	Osadchuk, S	J098084
473	Osadchuk, W	J098085
488	Chopko, Vira	J098885
488	Chopko, T	A189541
489	Bowdour, Ivan	A201918
489	Khomyak, Dmitriy	J101590
489	Khomyak, Nikolay	J101591
489	Khomyak, Roman	A196458
489	Khomyak, Tania	A196457
489	Musaschio, N	J096992
490	Gibb, C	J092388
490	Gibb, L	J092389
490	Pasichnyk, P	J093202
490	Pasichnyk, K	J093201
492	Pawliw, Marta	A197943
492	Pasieckyj, O	J093079
492	Pasieckyj, L	J093078
496	Brudnyy, Michal	A200732
496	Budzinsky, Anna	A200733
496	Chinka, Pavel	J102548
496	Chinka, Andriy	J102547
496	Chinka, Sergiy	J102549
496	Derkach, Mikhaylina	A197360
496	Drofyak, Ivan	D195740
496	Hryhorov, Denis	A194650
496	Kalabovda, Peter	D197848
496	Kalabovda, Lyubov	D197847
496	Kalabovda, Peter	A197840
496	Kalabovda, Lyubov	A197839
496	Khomyak, Nikolay	A201438
496	Khomyak, Darya	A201437
496	Krawchuk, Stepan	A201153
496	Krawchuk, Mariya	A201152
496	Marko, Marianna	J102474
496	Marko, Yuriy	J102475
496	Melashenko, Ljubov	A198087
496	Olsen, Rev Kenneth	A195361
496	Popruzhnyy, Galina	A201549
498	Bachynsky, R	A164885
498	Sterman, S	D142397
777	Hagedorn, Christine	A195365
777	Heron, Paul	A195600
888	Bilinska, Katarzyna	A197575
888	Chalupa, Angelina	J102939
888	Czupa, Katarzyna	A201853
888	Djordjevic, Vuk	J103285
888	Djordjevic, Maria	A198091
888	Pal, Anna	A197589
888	Halaby, Pawlo	A198544
888	Humeniuk, Orest	A200931
888	Jasyniak, Miroslava	A197576
888	Konovalova, Yaroslava	A201619
888	Kotova, Tania	J103376
888	Labaj, Mary	A201824
888	Prygma, Taras	A200378
888	Serdiukov, Oleg	A201886
888	Shadursky, Raissa	A201204
888	Szczurko, Orest	A198093
888	Turinski, Nicholas	A200934

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

для членів 121 Відділу

З днем 1 квітня 1999 року обов'язки секретаря 121 Відділу перебирає новий секретар

ОЛЕНА ГАЙМ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Helen Heim
7328 Coleman Mills Rd.
Rome, NY 13440
(315) 339-2823

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

для членів 63 Відділу

З днем 1 квітня 1999 року обов'язки секретаря 63 Відділу перебирає новий секретар, син Михайла Турко

МИХАЙЛО С. ТУРКО

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Michael S. Turko
1332 6th Ave., Ford City, PA 16226
(724) 763-8242

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

з а п р о ш у є н а

КОНЦЕРТ-ДЕБЮТ

СОЛОМІЇ СОРОКИ - *скрипка*
ІРИНИ ПОРТЕНКО - *фортепіяно*

У ПРОГРАМІ:

Д. Тартіні – соната
М. Скорик – соната ч. 2
Я. Губай – чардаш ч. 2
Є. ЯСАЯ – баляда ч. 3
Ц. Франк – соната А-дур

Виставка ліноритів

БОГДАНА СОРОКИ

в суботу 20 березня 1999 р., о год. 8-ій веч.

at Ukrainian Institute of America
2 East 79th St. NYC
Tel.: (212) 288-8660

Пакунки та доляри в Україну

$ 0.69 lb*

$ 1.89 lb*

79 ¢ lb при пересилці через UPS

*** Окрема доплата за доставу кожного пакунка**

Ліцензійована пересилка долярів
Достава американської готівки в руки отримувача

(973) 763-8778

RONOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну від $.65 за фунт

• Відбираємо пакунки з хати.
• Надійна та гарантована доставка до рук одержувача протягом 4 – 6 тижнів.

[redacted]

[redacted]

[redacted]

Інші послуги

Долари в Україну
Авіаквитки в Україну та з України
Візи в Україну без запрошення
Завірені переклади та оформлення документів
Запрошення для відвідувачів з України

Продаємо телефонічні картки ($.42 за хвилину на розмови з Україною)
[illegible] відеокасети
Переписуємо відеокасети будь-якої системи в PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо на летовище

У нашому приміщенні можна придбати: [illegible]

$10 [illegible]
$10 [illegible]
$10 [illegible]
$10 [illegible]
$10 [illegible]
[illegible] **$ 35**

В УКРАЇНІ

Другий титул Олени Зубрилової

У столиці Норвегії відбуваються завершальні етапи Чаші світу з біатлону. Водночас "стріляючі лижники" розігрують медалі світового чемпіонату на тих дистанціях, які не вдалося провести у Фінляндії, де стояли високі морози.

Олена Зубрилова, провідник української команди, яка блискуче проводить нинішній сезон, виявилася найшвидшою в 15-кілометровій гонці і здобула другий упродовж сезону світовий чемпіонський титул.

Перевага її була незаперечною: не зробивши жодного промаху, Зубрилова помітно випередила француженку Корін Ніагре та росіянку Альбіну Ахатову, котрі посіли наступні місця в призовій трійці.

Трохи не дотягла до бронзової нагороди українка Олена Петрова, яка посіла четверте місце й може вважати спортивний рік для себе успішним.

У загальному заліку розіграшу Чаші світу Олена Зубрилова йде другою, поступаючись лише шведці Магдалені Форсберг (Магдалена з бігу на 15 км була на фініші шостою), а Олена Петрова піднялася на дев'яту позицію.

Киян очікує "домашнє" дербі

У напівфінальних матчах серії плей-оф Чаші Східньо-європейської гокейної ліги, що пройдуть з 18 по 24 березня до трьох перемог, силами поміряються київські клуби "Беркут-ППО" та "Сокіл". Це стало відомо в четвер, коли "беркутівці" взяли гору над мінським "Тівалі", вдруге поспіль і достроково заволоділи перепусткою у квартет найсильніших.

Попередньо суперництво "Беркута-ППО" та "Тівалі" плянувалося за звичною схемою: матч у Києві, два — у Мінську. Проте білоруси, покликавшись на проблеми з льодом, а може, не вірячи у можливість перемогти у наступному раунді "Сокіл", попросили організаторів усі чвертьфінальні матчі провести в Києві. "Беркут-ППО" відносно легко довів свою вищість, обігравши гостей — 6:3 і 6:1.

Відтак у напівфіналах п'ятиматчеві серії до трьох перемог проведуть київські клуби, а також білоруський "Нєман" з Гродно та переможець пари "Полімір" (Новополоцьк) — "Металюрг" (Лієпая).

Зовсім недавно "Сокіл" вдруге здобув золоті нагороди регулярного чемпіонату СЄХЛ, а тепер має відстояти титул володаря Чаші ліги, завойованого торік уперше.

На жаль, без України

Пресові аґенції приносять усе нові вістки про численні змагання з зимових та деяких інших видів спорту, але, на жаль, марно шукати в багатьох таблицях і зведеннях прізвищ українських спортсменів. Можна погодитись із тим, що Україні ніде культивувати високогірний спорт. Але на світових змаганнях з фехтування краща шабля належить Станіславові Познякову з Росії (де українське козацтво?), з п'ятиборства кращим був грузин Вахтанґ Єґорашвілі, який представляє США, з фігурного ковзанярства чемпіонкою серед юніорів стала Вікторія Волчкова з Росії, маратон в Лос Анжелесі виграла Ірина Богачова з Киргизії, за нею фінішували Світлана Захарова і Алла Жиляєва з Росії. На жаль...

„Чорноморській Січі" – 75 років

Орест Попович

(Закінчення. Початок в попередньому числі).

Неможливо згадати всіх людей, що причинилися до успіху Спортової школи за останніх 30 років, але слід відзначити, величезну заслугу засновників школи, О. Твардовського і М. Стебельського, які щорічно чергуються в ролі її директорів, а також таких постійних працівників школи, як Володимир і Ярослава Василак, Христя Процюк, Марійка і (покійна) Ліда Бокало. Очевидно, що Спортова школа не могла б існувати, якби не було повної співпраці з боку Екзекутиви УБСоюзу та адміністрації „Верховини".

Нюаркські січовики періоду 1924–56 років, наші попередники, провадили активне спортивне життя, але, на жаль, майже нічого не записали про це для історії. Щоб не пішла у забуття і наша діяльність, „Ч. Січ" вже 35 років видає річний двомовний журнал „Наш спорт", в якому звітує про спортивне життя Товариства. Заснований з ініціятиви Омеляна Твардовського, його постійного редактора. „Наш спорт", – єдиний український спортивний журнал в діяспорі, здобув визнання серед журналістів та істориків в Україні як унікальний літопис українського спорту в Північній Америці.

Сьогодні, коли ми стоїмо на порозі 75-річчя українського спортово-виховного Товариства „Чорноморська Січ", варто підкреслити його ключеву ролю в організованому українському спорті Америки й Канади. Ряд членів управи Товариства займає тотожні пости також і в Українській спортовій централі Америки й Канади (УСЦАК). Це М. Стебельський (голова), О. Твардовський (заступник голови і пресовий референт), О. Напора (фінансовий референт); ланкові: М. Бокало (плавання), М. Паливода (копаний м'яч), О. Попович (шахи), і В. Рудакевич (відбиванка); С. Бренич (член Контрольної комісії).

Небагато організацій може похвалитися 75-річним ювілеєм, і тому постає питання про перспективи Товариства. Своїм довголіттям „Ч. Січ" завдячує трьом чинникам: 1) патріотичним та енергійним провідникам, які віддано працювали для Товариства, присвячували йому свій час і таланти – на громадських засадах, часто докладаючи до справи з власної кишені; 2) дітям і молоді, що горнулися до Товариства, зокрема до його спортивної школи, увесь час поповнюючи ряди змагунів; 3) батькам і родинам тих дітей та іншим прихильникам спорту, що підтримували товариство морально і матеріяльно.

Для дальшої життєздатности Товариства, ці три необхідні складові частини мусять поповнюватися свіжою кров'ю. У 1956 році нові іміґранти з так званої „третьої хвилі" перебрали січову естафету з рук старих іміґрантів, з „другої хвилі", і несуть її вперед вже 43 роки.

Майбутність „Чорноморської Січі" залежатиме у великій мірі від того, чи потрудиться перебрати цю естафету „четверта хвиля" українських іміґрантів, щоб не зупинявся наш біг вперед на ославлених традиціями січових дорогах.

Згідно з постановою УСЦАК, всі українські спортові змагання в Америці й Канаді в 1999 році присвячено святкуванням 70-річного ювілею УСВТ „Чорноморська Січ". Реєстр відомих дотепер змагань включає першості УСЦАК з шахів (12 червня на „Верховині", з плавання і тенісу (вікенд Дня Праці, на „Союзівці"), відбиванки та футбольний турнір на „Верховині", 3–4 липня.

„Шахісти української діяспори"

З великим задоволенням повідомляємо про вихід книжки „Шахісти української діяспори", автором якої є журналіст Петро Безпалько.

Ця книжка є першим виданням про українських спортсменів за кордонами України. Щоправда, в 1996 році у Львові появилася книжка теж з шахової тематики „Партії та розповіді шахіста з Америки", але її автором є відомий в діяспорі шахіст д-р Орест Попович.

Проте покищо таких книжок небагато. І це досить дивно. Факт існування українського організованого спорту в Америці, який протягом довгих років гідно представляв українське ім'я, в окремих ділянках перемагав на чемпіонатах США і Канади, виховав ряд талантів, що входили до збірних цих країн, говорить сам за себе. Тривали безупинні акції на захист спорту поневоленої в минулому України, а в наші дні – для відродження спорту в незалежній Україні...

При таких реаліях вихід книжки Петра Безпалька українські спортивні діячі в діяспорі сприйняли з захопленням і належним визнанням для автора, який хоч частково пробив щілину в існуючому мурі, що відділяє діяспорну гілку українського спорту від великого спорту в Україні. В цій книжці подані біографічні дані найвидатніших шахістів української діспори, серед яких – перший історик українських шахів Юрій Семенко, шахові велетні Ю. Боголюбов, Ф. Богатирчук, проф. О. Попович та ряд інших визначних шахістів діяспори.

Подаються їхні шахові партії, поряд з шаховими комбінаціями чемпіонів світу Е. Ласкера, О. Альохіна, М. Ейве, М. Ботвинника і Р. Фішера. В книжці надруковані статті спортивних журналістів з української діяспори, наведено документальні дані про велику підтримку, що її надала спортові в Україні Українська спортова централя Америки і Канади (УСЦАК).

Залишається щиро вітати шановного автора за його увагу і пошану, виявлену в цьому виданні до українського спорту в західній діяспорі.

Український спорт в західній діяспорі – це свого роду скарб, якому наша Батьківщина зобов'язана присвятити належну увагу. Українці на чужині не тільки зберегли добрі традиції спортивних товариств минулого, а й зробили відчутний внесок в розвиток спорту держав свого поселення.

Омелян Твардовський

Книжка вийшла в Києві у видавництві „Задруга" в 1998 році.

ЛИСТА ДАТКІВ НА БІБЛІОТЕКУ ім. В. Стефаника у Львові

Від 2 лютого 1998 року зложили такі особи:

	500	дол.	Едвард Вагнер;
по	300		Уляна і Володимир Дячук у пам'ять Олі Ткачук, д-р Любомир і Марія Яни і у пам'ять Олі Ткачук, Хор „Сурма" в Чикаго у пам'ять директора Мирона Федорова;
по	250		Т-во Українських Інженерів – Відділ Філядельфії, Лідія Фіцалович у пам'ять Володимира Фіцаловича;
	100		327 Відділ УНС;
по	50		проф. Іван і Ірена Телюк, Таїса Богданська;
	25		Дмитро Дутчак;
по	20		д-р Марко і Ольга Конюх у пам'ять Зенона Коновки, Оксана і Павло Бестак, Орест і Дарія Городиські у пам'ять Зенона Коновки.

Вшановуючи пам'ять бл. п. Олександри Коновки зложили:

	140	дол.	Ірина Коновка;
по	100		д-р Андрій і Таїса Бровар, Ольга Чмола, С. Шеремета;
	80		В. Дигдало;
	60		Д. Могер;
по	50		Т. і І. Чмола, А. і Л. Даль, П. і Р. Дигдало, І. Фаріон, Інфо Сервіс, Б. Левицький, П. Поліщук;
по	30		д-р Р. і Н. Бергенсток, д-р У. і Б. Лоза;
по	25		Б. і Т. Артимишин, Д. Костелло, Л. Добровольська, М. і О. Салдит;
по	20		О. Бережницька, Діана Хутко, К. і М. Дзюба, Люба Цьолко, Орест Цьолко, Д. і С. Головаті, М. Грубяк, М. Каща, Д. і М. Каллас, Л. Лящук, Р. і Р. Мищак, М. і Д. Райца;
по	10		С. Белланті, П. і О. Бесстак, І. Ходан, С. Гавр, М. і А. Головатий, С. Головатий, О. Якубовська, С. Кайдаш, А. Кобрин, А. Мельник, А. Мних, А. Михайлів, Ю. і М. Пашковські, І. Ващак, С. і С. Ващак, Ф. і Д. Заводзінські, А. Заньків.

Ціла сума 3,715 дол. була переслана, як і попередні на руки директора бібліотеки ім. В. Стефаника, д-р Лариси Крушельницької у Львові.

Українські вітрильники вийдуть в море

Навесні 1999 року, з місією доброї волі, для встановлення і розвитку культурних та ділових зв'язків з іншими країнами світу, вийдуть у тривалу морську подорож вітрильники „Батьківщина" і „Почай". Експедиція на зламу віків і століть відвідає більше як 50 країн і близько 200 міст світу.

Проєкт має назву „Хай світ пізнає Україну" і здійснюється на громадських засадах за рахунок благодійних внесків з усього світу у фонд цієї акції, при підтримці державних та урядових структур.

Ми хочемо, щоб прапор України побачили у багатьох країнах світу, дізналися про розвиток вітрильного спорту в нашій країні і подружилися з нашими мореплавцями.

Наша адреса: **253002, Київ-2, а/с 175 Тел./факс: (380-44) 229-41-21, 228-66-63, E-mail ukraine@discover.relc.com.**

Р. Малярчук,
президент фонду
Д. Бірюкович,
голова експедиції,
капітан шхуни „Батьківщина"

ШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ

Цього року, як і завжди, ми вислали Вам Альманах "Свободи". Більшість із Вас уже не тільки заплатила за Альманах, але й дала певну суму на пресовий фонд, як подяку за збірник найцікавіших матеріялів "Свободи". Однак чимало передплатників ще досі не розрахувалася за Альманах. Ласкаво просимо усіх, хто ще не заплатив за Альманах, вислати 12 дол. амер. Дякуємо

До читачів "Свободи"

Редакція ще раз звертається до вас із проханням дотримуватися таких умов, висилаючи свої дописи до газети:

Подавати до "Свободи" тільки оригінал допису, а не копію; матеріяли, надруковані в інших газетах, ми не передруковуємо;

*

Підписувати дописи власноручно, повним прізвищем по-українському;

*

Обов'язково подавати свою адресу і телефон – це стосується не тільки нових авторів, а й постійних дописувачів "Свободи";

*

Дописи мають бути короткими, висвітлювати тільки те, що стосується теми і може являти інтерес для загального читача; пробіли між рядками мають бути досить великі;

*

Дописи мають бути свіжі, відіслані до редакції не пізніше, як через п'ять днів після події;

*

Якщо ви користуєтесь факсом, старайтесь, щоб допис був надрукований більшими літерами і виразно.

Ми вдячні кожному, хто виявляє цікавість до нашої/вашої газети. Пишіть до нас про свої думки, враження від газети, рекомендації, побажання. Як ви помітили, в кожному числі ми друкуємо листи читачів, якого б змісту вони не були – критичні чи похвальні, з проханнями чи побажаннями.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ВАШ БЕЗЦІННИЙ ВКЛАД У ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТИ "СВОБОДИ"!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЮ ЙОРК, Н.Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в п'ятницю, 26-го березня 1999 р. о год. 6:30 веч.
в Домівці Товариства „Самопоміч"

98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

5, 6, 8, 16, 86, 130, 158, 184, 194, 200, 204, 205, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 450, 489.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

В нарадах візьмуть участь:

ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ та ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

за УПРАВУ ОКРУГИ

Варка Бачинська, *голова*
Леся Ґой, *секретар*
Іван Хома, *касир*

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ ОКРУГИ:
д-р Іван Флис д-р Василь Лучків

Біографічний словник про учнів Олекси Новаківського

У „Свободі" вже була розповідь про відзначення в Україні 75-річчя Мистецької школи Олекси Новаківського. З того приводу в Національному музеї у Львові відкрилася виставка його учнів, організована благодійним фондом „Олекса Новаківський та його Мистецька школа". Цей фонд разом із Національним музеєм і художньо-меморіяльним музеєм О. Новаківського випустили в опрацюванні Люби Волошин, завідувачки музею О. Новаківського, біографічний словник – „Мистецька школа Олекси Новаківського у Львові".У словнику наведено відомості про 91 учня О. Новаківського, є вступ про мистецьку школу та долю її учнів, пера авторки словника, і післямова голови Благодійного фонду Андрія Новаківського. Вміщено збірні світлини учнів школи з її учителем, а одну – із Митрополитом Андреєм Шептицьким, найбільшим меценатом школи. На жаль, світлини не підписані, а зображені на них особи не зазначені. Якщо хтось може допомогти інформаціями, просимо писати на адресу: Благодійний фонд „Олекса Новаківський та його Мистецька школа", а/с 1585, Львів, 290013, Україна.

О.К.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього 31 січня 1999 р. в Пармі, Огайо, відійшла у вічність наша найдорожча дружина, мати, бабуня, прабабуня і тета

бл. п.

ОРИСЯ РУДЕНСЬКА

з дому Яцишин

Цією дорогою складаємо щиру подяку нашим рідним, приятелям і знайомим, що взяли участь у похоронних відправах, і тим, що листами, телеграмами і телефонами прислали нам вислови співчуття.

Ми вдячні о. А. Гановському за відслуження Панахиди, за похоронні відправи, за теплі прощальні слова. Дякуємо о. Василеві Петріву за участь у Панахиді.

Наша вдячність Мілі Русин, голові 33-го Відділу Союзу Українок, за прощальні слова під час Панахиди. Дуже дякуємо сестрінці Володимирі Прокопець за родинний спогад про покійну, мгр. М. Гук за слова прощання, а Ірині Кашубинській за вложення в домовину грудки землі з гробу Лесі Українки.

Дякуємо хорові катедри св. Йосафата та його диригентові А. Келлер за відспівання Панахиди, а Е. Садовському за спів на похоронних відправах. Ми вдячні братанці Галі Яцишин за відспівання улюбленої пісні покійної: "Ісусе Милий" і тіточній внучці Лідії Шокалюк за пісню "Аве Марія" під час Служби Божої. Сердечна подяка всім, що приїхали здалека, щоб попращати нашу Орисеньку на вічну дорогу.

Дякуємо похоронному заведенню братів Головчаків за сумлінне і взірцеве переведення похорону. Дякуємо всім за передані квіти, за пожертви на поминальні Св. Літургії та інші благородні цілі в пам'ять покійної.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

А.Л.Л.У.А. Бігун, Х.Д. Гросс, В.Д.М. Корлятович, Б.О.Д.Н. Клюфас, Л. Кларк і М. Шокалюк, Х. Луцик і Б.Н. Балко, Амб. Вільям Грін Міллер з родиною, Е.Л. Небеш, О. Руденська з дітьми зі Львова, С. Волчук, П.З. Шокалюк з дітьми, паст. Боб Ценкович, співробітники Зовнішньоторговельної служби США в Києві, Л.Т.Х.Г. Яцишин і К. Турчиневич, Ф. Янічек і Д. Новосельські з Києва.

НА ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

по 20 дол. І.М. Підгірний, Д. Сока, В.Л. Ленцик.
по 10 Р.А. Глинський, М. Кузик, І.Р. Палажій, В.К. Молчан.

НА НЕЗРЯЧИХ В УКРАЇНІ:

по 50 дол. Ю.С. Оришкевич.
25 Ю.Д. Кульчицький.
15 В.Е. Хміляк.

НА ДОПОМОГУ ВДОВАМ І СИРОТАМ В УКРАЇНІ:

по 100 дол. В.Л. Базарко, А.Л. Бігун, В.Д.Н. Корлятович, О.Н. Ліщинецький, О.М. Небеш, В.В. Прокопець, І. Руденський, К. Кузьмич.
по 50 П.О. Байко, Н.М. Базарко, В. Басляцинська, Я. Бігун, Е.В. Войтина, І.Л. Восвідка, М.М. Грушкевич, Н.М. Гірняк, К.І. Григорович, М. Гордійчук, І.А. Захарій, В. Кавка, Я.Я. Кришталович, С.М. Крісляций, Б.К. Пащин, Д.Г. Павлишин, Ю.А. Полянський, І.М. Руденський, О. Руденська, О.Н. Сорочак, Н. Сіммс–Снисько, П.Т. Трач, К. Турчиневич, Б.М. Футей, С. Хома, М.Р. Хомяк, Б. Шепелявий.
40 М. Почтар.
по 30 Е.Л. Небеш, А.Д. Якубович.
по 25 Р.І. Боднарук, П. Гаркач, З.М. Голубець, Н.Д. Голіян, М. Гук, Я. Завадівський, Б.М. Ковч, Б.О.Клюфас, В.В. Ліщинецький, Я.Л. Музичка, Б.Х. Мураль, В.О. Мураль, Ф.В. Моллс, Р.О. Палажій, І. Пік, Доял Руденська–Арндт, Таня Руденська–Корнел МакНіл, Ю.М. Русин, Я.Х. Раковський, УНС Відділ 222.
по 20 В. Баляш, М. Волошин, І.М. Гейниш, Г.Р. Головка, С. Волчук, П. Дмитрук, Л. Завадівська, Г.А. Завадівський, В.О. Ільчишин, А. Клос, М. Кравс, Л. Кармазин, С.Т. Луців, В.Л. Лобур, Л. Мичковська, М. Попович, М. Світляк, К. Поффенбергер, Н.О. Рошецький, Л. Слаба, О.А. Телеп, М. Трач, Л. Турчин, С. Теліщевська, А.Х. Фединський, І.М. Федьків, Д. Фаріон, А. Футей, В.Н. Шкільник, П.З. Шокалюк, Л. Яцишин.
по 15 І.Л. Мудрий.
по 10 М. Амато, В.Л. Боднар, А. Волошин, С. Винярський, С. Вільшанецька, А.І. Вовк, М. Василишин, А. Ворона, І. Винницька, Х. Врублівський, Р.М. Грабець, В.О. Демянчук, Ковaць, В.І. Кріса, І. Кашубинська, В.А. Крутиголова, М. Ковалисько, Л. Медицька, І.Е. Олійр, І. Охрін, Ю. Полянський, В. Петрик, В. Смігуровський, В. Скальстоцька, М. Футей, М. Форемський, С. Швед Макевська–Ганк.

НА ШКОЛУ ПРИ КАТЕДРІ СВ. ЙОСАФАТА:

по 10 дол. О. Мельник, С. Сивий, Л. Яцишин.

НА ПЛАСТ:

по 50 дол. А.М. Галяревич, Р.М. Кассараба.
25 Б.Х. Пікурко.
20 Р.І. Левицький

Загальна сума: 4,150 дол.

Всім сердечне спаси-біг складають горем опечалені

Муж Ігор з родиною

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшов від нас у вічність на 82-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

мгр. ІВАН ЯРОСЛАВ ХАМУЛЯК

Ми невимовно вдячні нашій родині, приятелям та знайомим за участь в похоронних відправах, за вислови співчуття для нас телефонічні, усні і письмові, за квіти, пожертви на Служби Божі і благородні цілі.

Дякуємо за поміщення клепсидр у „Свободі" від УГВР, ТУІА і УСВТ Чорноморська Січ, яке теж помістило обширну довідку в „Свободі" і журналі „Наш Спорт" про працю бл. п. Івана в цьому товаристві.

Дуже дякуємо о. Юрієві Маркевичеві, пароxові церкви св. Івана Хрестителя у Виппані за уділення тайни Єлеопомазання хворому в шпиталі, та відправлення поминальної Служби Божої.

Щиро дякуємо о. Франкові Шадякові за відправлення парастасу, похоронних відправ у церкві і на цвинтарі, як теж за ласкаве слово після парастасу. Пращали покійного теж О. Труш, інж. Л. Калинич, проф. Р. Андрушків, д-р С. Ворох і син Богдан.

Дякуємо дякові Михайлові Стащишинові за спів на парастасі і в церкві.

Дуже вдячні інж. Дам'янові Геча за співслужіння на парастасі і відправі на цвинтарі.

Складаємо щиру подяку співробітникам мого сина Маркіяна в Рамада Інн, які прибули чисельно враз із менаджером О. Федашем на парастас, за квіти і даток 170.00 дол. в пам'ять покійного, які ми призначили:

100.00 дол. – на Служби Божі, а
70.00 дол. – на Будівельний фонд церкви у Виппані.

Хочу ще зложити подяку д-рові Т. Крупі і Є. Стахіву за численні телефонічні розмови, які так багато значать для людини, що хворобою ізольована від світу.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Софія і Александра Ориняк, Тереса і Михайло Шпигульські, приятелі з Рамада Інн, родина Коле, Дана і Павло Кулеша, Іст Гановер Поліс Деп., Джов Шаркі.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Іванна Яворська, Володимир і Марія Левицькі, Михайло Матіяш, родина Данилюк, Григорій і Олена Шпигульські, Марія і Дарек Троновські, Марія Малишка, Петро Косцьолек, Ольга Гасцька, Ельва Гонзалець (15 дол.), (20 дол.) Марія Робак, Марія Дурбак, Наталка Салек, (30 дол.) Михайло Гамуляк, (100 дол.) приятелі з Рамада Інн, Джан і Марлін Цйборовські. Пожертва на щоденні молитви у Сакред Гарт церкві.

НА УСЦАК – ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ СПОРТУ В УКРАЇНІ:

200 дол. Іванна Хамуляк;
по 100 УСВТ „Чорноморська Січ", Орест і Ада Федаш;
50 Мирон і Ольга Гнатейко;
40 Роман і Світлана Андрушків;
по 25 Мирон і Леся Стебельські, Осип і Наталка Сигіда, Дмитро Бобеляк, Дженет і Вейн Давідовіч, Джейн і Арт Бозан, М. і Т. Шпигульські;
по 20 Омелян і Анна Твардовські, Оля і Олександер Напора, Дам'ян і Лідія Геча, Олена і Едвард Мельничук, Андрій Воробець, Осип Труш, Любомир Калинич, Александер і Ірена Білевич, Любомир Руздінський;
по 10 Патті Абернетті, Михайло Дзіман, Володимир Рудзінський, Орест Загайкевич, Євген і Стефанія Бренич, Євген і Рента Саламаха, Михайло Матіяш;
5 Ярослав Твардовський.

НА ШКОЛУ ім. ШАШКЕВИЧА В ПЕРЕМИШЛІ: (на заклик Євгена Стахіва)

по 50 дол. Євген Стахів, д-р Теодозій Крупа, д-р Степан Ворох, Іванна Хамуляк;
30 Марія Храплива
по 25 Віра Ортинська, Дмитро Бобеляк;
по 20 Григор Кузьма, Данута і Павел Кулеша, Маркіян і Богдан Хамуляк, Михайло і Джов Гамуляк, Іванна Яворська;
по 10 Дам'ян і Ліда Геча, Любомир Руздінський;
по 5 Софія Ориняк, Петро Грицай.

НА ФОНД СИРОТИ В УКРАЇНІ: (збірка переведена 28-им Відділом СУА)

по 20 дол. Надія Бігун, Леся Падковська;
15 Ірена Качмарська;
по 10 Таїса Богданська, Зеня Воробець, Леся Ткач;
по 5 Міля Онишкевич, Юстина Луків, Євгенія Шпирка.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА У ВИППАНІ:

70 дол. Працівники готелю Рамада Інн;
50 Іванна Хамуляк.

НА ВИДАННЯ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

50 дол. Іванна Хамуляк;
20 Оля Гасцька.

Сердечна подяка усім.

ІВАННА ХАМУЛЯК з родиною

Спомин про о. Василя

(Закінчення зі стор. 25)

вою „Просвіти" Бучацького повіту. У цей період виходить ще дві збірки поезій – „Клонюсь" (1926 р.) і „Дзвонять дзвони" (1933 р.).

Воєнна хуртовина завела о. Василя з родиною на Лемківщину, а згодом у Словаччину. У 1946 році усій родині – дружині Марії, синові Андрієві та доням Марті і Терені вдається переїхати до Мюнхену. Тут о. Василь виявив себе досконалим організатором молоді та блискучим проповідником. Він був членом академічної громади „Обнова".

Помер о. Василь 8 березня 1949 року в Мюнхені, де і похований.

У своїх поезіях о. Мельник писав про Бога, про свою любов до Пречистої Діви, описував Карпати, красу Лімниці. Василь Лімниченко вірив у велич рідного народу, у його вибраність та добро. В 1936 році Василь Лімниченко написав п'єсу „Убите щастя" та повість „Верховинець". З-під його пера вийшла серія статтей „Післанництво українського народу", у яких висловлено віру в український народ, у те, що саме він зможе проламати лід безбожництва і привести світ до Бога, до людської правди. У своїй праці „Українські Хрестоносці" автор проводить ідею боротьби за відродження української духовности. Низку статтей о. Василь написав для українських католицьких часописів „Нова Зоря", „Поступ", „Світло".

О. Василь любив самоту, багато часу проводив у молитві і роздумах, а потім писав до пізньої ночі. За своїх неповних 50 років життя він написав багато поезій, віршів у прозі, повістей, драм, есеїв та проповідей. Під час війни багато його рукописів загинуло, між ними готовий до друку молитовник і цикл проповідей. В 1977 році вийшла друком збірка віршових творів „Біла Пані", а в 1982 році „Вибрані прозові твори" в Бразилії.

Сьогодні в Україні зростає зацікавленість творчою спадщиною о. Василя Мельника-Лімниченка. В 1997 році появилася друком, заходом сина поета Андрія Мельника, який проживає в Чикаго, книжка поезій і прози „Віднайти себе в житті". Упорядкування і передмова Л. М. Гром'як. Нинішнього року з нагоди річниць народин і смерти поета, вийде в Україні ще одна, вже четверта посмертна книга.

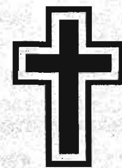
З глибокою пошаною згадуємо життя і творчість о. Василя Мельника-Лімниченка. Ця особа – незвичайне і небуденне явище в історії нашої культури, бо він не лише ревний священик, блискучий проповідник, але й видатний католицький поет, глибокий, оригінальний мислитель, публіцист – письменник і громадянин.

Неоніла Лехман

(Текст частинно взятий з передмови Л. М. Гром'як до книги „Віднайти себе в житті").

У світлу пам'ять дорогих приятелів: бл. п. ІРЕНИ КЛОС та колишнього сусіда в Стрию, пластуна бл. п. д-ра ЯРОСЛАВА ПАДОХА складаю 200 дол. на Пласт в Україні. Родинам висловлюю глибоке співчуття. Вічна їм пам'ять!

МАРІЯ КУПЧИНСЬКА

В глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що 14 березня 1999 р. з волі Всевишнього, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у вічність на 93-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІДО і ВУЙКО

бл. п.

д-р ветеринарії

БОГДАН КОНДРА

ПАРАСТАС відбувся в четвер, 18 березня 1999 р. о год. 7-ій веч. в Humiston Funeral Home в Кергонксоні, Н.Й.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА 19 березня 1999 р. о год. 9-ій рано в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, а опісля тіло покійного було поховане на цвинтарі св. Марії, Факс Чейс, Па.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина	– МИРОСЛАВА НАДІЯ
доньки	– БОГДАННА КРАВИК з мужем ВОЛТЕРОМ, двома дітьми і п'ятьма внуками
	– ІРЕНА ФЕДОРИКА з мужем ДАМ'ЯНОМ, десятьма дітьми і п'ятьма внуками
сестра	– ДАРІЯ ГЕЛЛЕР з мужем МЄЦЬОМ в Україні
братова	– ІРЕНА КОНДРА з родиною
сестрінок	– ЮРІЙ ГАНАС з дружиною ГАЛИНОЮ в Торонто
сестрінка	– ХРИСТИНА ШМОТОЛОХА з мужем СТЕФАНОМ і родиною

ближча і дальша родина і приятелі.

Вічна йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять покійного проситься складати на Фонд Філософських та Гуманітарних Досліджень на руки членів родини.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 11 березня 1999 р. відійшла у вічність на 77-му році життя наша дорога ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

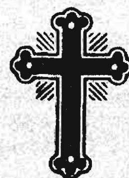
ПАРАСКЕВІЯ ВАСИЛИНА

з дому СТЕЦЮК

Покійна залишила в глибокому смутку:

мужа	– О. Дк. ЕВГЕНА
доньку	– МАРТУ АРНОЛЬД
сина і невістку	– АНДРІЯ і КЕРОЛ
сина і невістку	– ТАРАСА і КЛЕРУ
внучку	– НАТАЛКУ АРНОЛЬД
сестер	– АННУ, ОЛЕНУ і МАРІЮ

ближчу і дальшу родину в Україні, Америці і Канаді.

Ділимося сумною вісткою, що 10 лютого 1999 р. на 80-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

д-р мед.

ВОЛОДИМИР БУНЕЦЬКИЙ

Покійний пройшов твердий життєвий шлях. Нар. в 1919 р. в Бориславі.

Середню школу закінчив у Дрогобичі. Тут застала його війна. Як совєтський вояк попав у німецький полон, де пережив голод, холод і знущання. Після звільнення з полону вчителював у Трускавці. Одружився, народилася перша дочка. Під кінець війни подався до Баварії.

Користуючись з нагоди у післявоєнний час студіює дентистику в Мюнхенському університеті. Закінчує його дипломом і починає працювати дентистом в таборі біженців у місті Діллінген. Звідти переїжджає з родиною до США. Тут після кількох років борикань на різних роботах вирішує студіювати медицину. З тією ціллю виїжджає до Мюнхену. Університет зараховує йому його дентистичні студії, а він доповнює їх двома роками медичних студій і після того стає лікарем.

Повертається до своєї родини в США і після нострифікації свого диплому відкриває лікарську практику у місцевості Вієнна біля Чикаго. Місцеве населення зразу полюбило нового лікаря, доказом чого були десятки листів від вдячних пацієнтів.

Коли прийшов час перейти на заслужений відпочинок д-р Бунецький переїжджає до міста Веніс на Фльориді.

Великою гордістю д-ра Бунецького були його 4-ро дітей, які одержали високу освіту.

З вдячности вони влаштували йому величавий ювілей в день його 75-ліття.

Доктора Бунецького знала вся наша фльоридська громада в Норт Порті, Веніс і околиці.

Всі любили його за веселу вдачу, за охоту допомогти, порадити, написати рецепту, чи спрямувати до добрих місцевих спеціялістів.

Після Панахиди прощали його: д-р Володимир Король і д-р Євген Стецьків,.

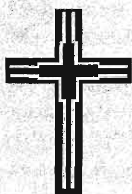
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13 лютого ц.р.

Поховано д-ра Бунецького на цвинтарі у місті Веніс.

Горем прибитій дружині, дітям, внукам і всій родині покійного висловлюємо сердечне співчуття.

Вічна йому пам'ять!

д-р ЄВГЕН СТЕЦЬКІВ

З глибоким сумом і біллю в душі повідомляємо наших друзів і знайомих, що 16 березня 1999 р. у Форт Лодердейл, Фла., відійшов у вічність наш дорогий і незабутній БАТЬКО

бл. п.

ІВАН ЗАХАРОВИЧ КОЛОСІВ/КОЛОС

Нар. на Київщині в 1912 р.

Похований біля своєї дружини на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний був співробітником Українського Відділу Голосу Америки протягом довгих років.

„Ми знаємо як ти любив свій змучений народ. Спи наш дорогий батьку! Хай американська земля буде тобі також легкою, як була б і земля незабутньої України".

син	– ЮРІЙ
дружина сина	– БРЕНДА
діти сина	– ДАНИЛО, МЕЛІСА

У 5-ту РІЧНИЦЮ ВІДЛЕТУ У ПОЗАЗОРЯНІ ПРОСТОРИ
найдорожчої МАМИ

бл. п.

ІВАННИ із ЯРОСЕВИЧІВ КАЛИНИЧ

абітурієнтки Українського Жіночого Ліцею
та абсольвентки учительського семінару в Перемишлі

а також
у 45-ту РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОГО ВІДХОДУ У ЗАСВІТИ
найдорожчого БАТЬКА

бл. п.

о. каноніка

ТЕОФІЛЯ КАЛИНИЧА

Учасника Визвольних Змагань при Українській Галицькій Армії абсольвента церковного права і політичних наук у Львові, студента богословії у Відні та Перемишлі, катехита української жіночої гімназії в Перемишлі, пароха в Тарнавці, пов. Ряшів, декана Лежайського Деканату на еміграції душпастира в українській католицькій церкві св. Варвари у Відні, пароха переселенчого табору у Віллиху у Австрії, в Америці душпастира у Міннеаполіс, Мінн.

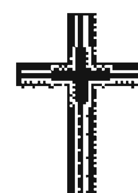
ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ будуть відправлені в українських католицьких церквах:

св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н. Дж.;
Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.;
св. Константина в Міннеаполісі, Мінн.;
св. Варвари у Відні, Австрія;
та соборі св. Софії у Римі, Італія.

Прохаю рідних, друзів та колишніх парафіян покійного батька згадати моїх найдорожчих у тихій, щирій молитві.

Творець Світу втілив
тепло сонця
заспокоюючу тінь ночі
радість весняного ранку
аромат пахучих квітів
спокій тихого моря
ніжність сердечного співвідношення
та глибину безмежної родинної любови
у моєму батькові та моїй мамі.

син ЛЮБОМИР

Ділимося сумною вісткою, що 5 березня 1999 р. відійшов у вічність

бл. п.

РУБИН ХІРШ

ПОХОРОНЕННЯ відбулося на цвинтарі „Hollywood Cemetery" в Юніон, Н.Дж.

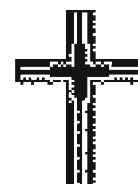
Залишені у смутку:

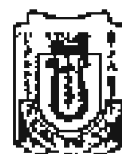
дружина – МАРІЯ
донька – ЛЮДМИЛА
син – АНАТОЛІЙ
внуки – НЕЛЯ, АНДРІЙ, ЄЛЕНА, ІРИНА
правнуки – АЛЄНА, МАРИНА, АНЯ, ВАЛЕНТИНА
невістки – ЛЮДМИЛА, АЛЕКСАНДРА

Вічна йому пам'ять!

ВОСЬМИЙ КУРІНЬ УПС ім. ГРИГОРА ОРЛИКА
ділиться невимовно сумною вісткою з членами Куреня, Пластовим Братством та громадянством, що 25 лютого 1999 р. відійшов на Вічну Ватру, в Пармі, Огайо на 95-му році жертвенної багатоплідної праці для Української Церкви й народу, один з основників куреня Орликівців, курінний Капелян, незабутній „Орлине Око"

св. п.

о. крилошанин

ЯРОСЛАВ ШУСТ

Священичі похоронні богослуження відбулися 1 і 2 березня 1999 р. в соборі св. Йосафата в Пармі.
Спочив на місцевому українському кладовищі св. Петра і Павла.

Наші щиросердечні співчуття складаємо шановній вдові, добродійці, синам Ігореві й Нестерові з родинами та ближчій і дальшій родині.

В пам'ять покійного Ярослава Курінь переводить збірку пожертв на ФОНД ДОПОМОГИ ПЛАСТОВІ в Україні. Пожертви пересилати на адресу курінного фінансового референта:
Bohdan Kurczak, 294 Chestnut Ave, East Meadow, N.Y. 11554

КУРІННА СТАРШИНА ОРЛИКІВЦІВ

Ділимося сумною вісткою, що 11 березня 1999 р. відійшла у вічність на 87-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ПРА-ПРАБАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ КЛОКІВ

з дому ТИШКО

ПАНАХИДИ відбулися в суботу 13 та в неділю 14 березня 1999 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ відбулася в понеділок, 15 березня в православній церкві св. Володимира в Ню Йорку, а опісля на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Баунд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:

син – ЕВГЕН з дружиною МАРІЯНОЮ
внуки – ГРИГОРІЙ
– НАТАЛЯ з мужем СКОТОМ
донька – ВАЛЕНТИНА з мужем д-ром БОГДАНОМ НОВАКІВСЬКИМ
внук – д-р ТЕОДОР НОВАКІВСЬКИЙ з дружиною КЛАВДІЄЮ
внучка – ЛІСА НОВАКІВСЬКА
донька – ЛІДІЯ з мужем СТЕФАНОМ ТУРЧАНОМ
внуки – МАРКО
– ДАНИЛКО
син – МИКОЛА КЛОКІВ з дружиною АННОЮ
внуки – ВАСИЛЬ
– ВОЛОДИМИР з дружиною СЛАВКОЮ
правнуки – АНДРІЙКО і СТЕФЦЯ
та ближча і дальша родина в Австралії.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 4 березня 1999 р. на 94-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СТЕФАНІЯ ЄЛІЯШЕВСЬКА

з дому КИЯК

ПАНАХИДА відбулася 8 березня 1999 р. в похоронному заведенні Музики в Чикаго, Іл.

ПОХОРОННІ відправи відслужені 9 березня ц.р. в церкві свв. Володимира і Ольги та на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

В глибокому смутку залишилися:

дочка – ВІРА ДЖУЛИНСЬКА
сини з дружинами – ОЛЕГ і ЛАРИСА ЄЛІЯШЕВСЬКІ
– АНДРІЙ і ВІРА ЄЛІЯШЕВСЬКІ
внуки – МАРКО ДЖУЛИНСЬКИЙ з родиною
– ЛІДА ДЖУЛИНСЬКА-ВЕЙНЕТ з родиною
– АНДРІЙ ДЖУЛИНСЬКИЙ
– ХРИСТЯ ЄЛІЯШЕВСЬКА
– АЛЕКСАНДЕР ЄЛІЯШЕВСЬКИЙ
ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна їй пам'ять!

У В А Г А! ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
СОЮЗІВКА буде закрита тільки від 1 лютого до 15 квітня

Канцелярія Союзівки і головний будинок **відкриті протягом року**
За інформаціями чи в справі замовлень кімнат на 1999 рік
просимо телефонувати: **(914) 626-5641 • (914) 626-4638**
E-mail: SQSS@AOLcom; Web: www.SOYUZIVKA.com

Calls to UKRAINE
$0.42 per/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia $0.55, Belarus $0.42, ...)
We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 31 c/min.
1-800-449-0445

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВОЗКИ
Tel.: (732) 805-9664
Професійний сервіс, найнижчі ціни
16' cube truck
тільки **$69.99** за день
European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service
VATRA
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK
N.J. 08880
Офіційний представник фірми

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні і книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1–800–265–9858

УВАГА! ІСТОРИЧНА ПОДІЯ!
Папа Римський Іван Павло II править Українську Службу Божу та Молебен з нашими Владиками з нагоди 400-ліття Берестейської Унії. Свята Літургія відправлена в Базиліці Св. Петра в Римі. Співає галицький хор 200 осіб. Відео 7797.

НОВІ ВІДЕО
VIDEO 7797B
МОЛЕБЕНЬ ПРАВИТЬ ПАПА РИМСЬКИЙ
VIDEO 1998
СЬОМА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ
Ціна 30 дол.
Найбільший вибір в Америці:
Аудіо касети та компакт диски. Народні та популярні пісні з України. Писати до:
APON RECORD & Video Co.
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599
Переводимо ваше відео з європейської системи на американську і навпаки. Ціна 20 дол.

• РОЗШУКИ •

Розшукується ГОРОХОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1914 р. народження, уродж. в с. Урїж, Дрогобицького району, Львівської обл., Україна. В 1943 році батька забрали в армію СС із цього часу ми не маємо ніяких про нього вістей, тільки останнього листа батько писав в 1943 році з м. Верден (Франція). Якщо хтось його знає, або він сам, прошу писати на адресу: Марія Мелько-Гороховська, м. Дрогобич, вул. Спартака 14, Львівської обл., Україна.

KARPATY
Export Import Ltd.
гроші, речові пачки, харчові пачки, листи та документи
до рук адресата в Україну та інші держави без мита
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-0105
1-800-265-7189
ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

ARKA Company
Department Store
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
НА ВЕЛИКДЕНЬ! Вже маємо: чудові писанки, святочні картки, прибори для писання писанок і інше.

• НА ПРОДАЖ •

Хата на продаж в Українському селі в Somerset, NJ/Bound Brook, NJ. Помешкання з двома спальнями на другому поверсі. Ціна дуже доступна. Зацікавлених прошу телефонувати:
(215) 860-5822 до 9:30 вечора

Терміново! У найкращому районі Львова (в будинку, де проживають викладачі з університету) продається квартира: 3 кімнати (2 спальні і вітальня), кухня, ванна, туалет, лоджія, підвал. За довідками просимо звертатись по телефону:
(209) 745-9590, Ніна

• REAL ESTATE •

NY house for sale in Kerhonkson, Ulster County. Contemporary on 6+ acres, 4 BR, 3 Bath, LR, DR, Spacius Kitchen, Fireplace, 4 decks, basement and 2 car garage. Breathtaking view.
(914) 626-2850 or (973) 247-0093

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
27 БЕРЕЗНЯ 1999 р.

Асторія, Н.Й. Річні загальні збори 130 Відділу УН Союзу Т-ва „Св. Володимира" відбудуться у приміщенні Т. Гнатишин, 24 East 7th Street, Apt. 4C, о год. 1:20 по пол. На порядку дня: звіти уступаючої Управи та Контрольної Комісії і вибір нової Управи на наступний рік. Проситься всіх членів прибути. За Управу: Олександер Редько – голова, Юрій Юрків – секретар.

НЕДІЛЯ,
28 БЕРЕЗНЯ 1999 р.

Перт Амбой, Н.Дж. Річні загальні збори 155 Відділу Т-ва „Запорозька Січ" відбудуться о год. 10:30 ранку, в залі УК Церкви. Присутність членів побажана. Управа Відділу.

НЕДІЛЯ,
28 БЕРЕЗНЯ 1999 р.

Трентон, Н.Дж. Річні загальні збори 116 Відділу УНС відбудуться після Служби Божої в УН Домі при Дженерал Аве. Присутність членів побажана. Управа.

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо жінку до опіки трьох дітей шкільного віку та до домашньої праці. Прошу телефонувати після 7-ої год. веч.
(973) 267-1867

Пошукуємо жінку до опіки трьох дітей в East Hanover, NJ.
(973) 428-1484

Праця для мужчин і жінок з замешканням або без. Ремонт будинків, прятання в будинках і готелях. Також потрібний супер
Тел.: (718) 389-6747

Selfreliance UA Federal Credit Union
Самопоміч Українська-Американська Кредитова Спілка
• http://www.selfreliance.org •

Чи не час поміняти автомобіль?
АВТОВІ ПОЗИКИ на НОВЕ чи ВЖИВАНЕ авто на тих самих процентах!
від 6.75% APR
*24-годинне узгалення **
до 100 відсоткове фінансування!

Ми і Кредитівка - Яка чудова спілка!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059
РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-9492
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568